

GOVERNMENT OF INDIA

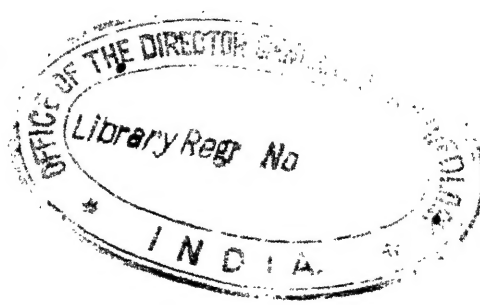
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

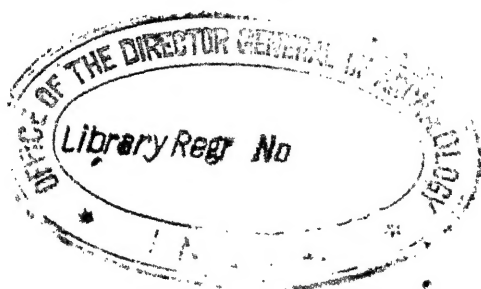
**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

CALL No. **891.53** *Sun*

D.G.A. 79.

12.11.11
9097

THE
DINKARD.

THE ORIGINAL PÉHLWI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN
ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE
GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY
AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS.

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA

VOL. III.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sun

222416

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY RUSTOMJEE NOWROZJEE KHAMBATTA,

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1250 OF YEJDAJARD AND 1881 OF CHRIST.

Ref 295
Sun

CENTRAL GEOLOGICAL

LIBRARY DELHI.

Acc. No. 34175.....

Date. 9.6.58.....

Call No. 891.53/844.

PRESENTED
BY THE TRUSTEES OF THE PARSEE PUNCHAYET
FUNDS & PROPERTIES FROM THE SIR JAMSETJEE
JECEMDHY TRANSLATION FUND.

દી નૂકદ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શીરેહ, અને અગતબોગ
પેહલવી શીબોની ફરહંગ સાથે.

ખ ના વ ના ર,

પેશોતન દસતુર ખેડરામજી સંજાણા.

દફતર ત્રીજી.

સર જમશેદજી જીભાઈ ટ્રાંસલેશન ફંડના આસારા ઉઠલ
છપાવી પરગટ કરેકોંછે.

મુંબઈ,

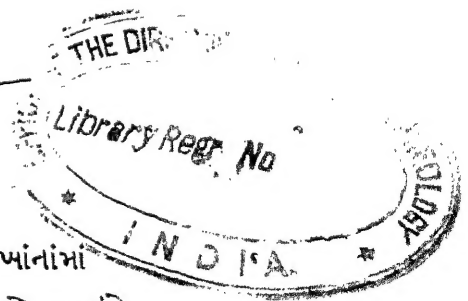
દફતર આશકારા છાપાખાનાંમાં

રસતમજી નવરોજી ખંખાતાએ છાપયુંછે.

કોટ—કાવસજી પટેલ સોટ, નાં ૮૭.

સને ૧૨૫૦ ઇઅબદનીરદી.

સને ૧૮૮૧ ઇસવી.

સાંકલી ઉં.

	સફા.
કીહુ આદમી, ઘણીજ સારી અને ઘણીજ ખુરી ઇચ્છાવાળું છે	૧૨૭
ગણેઆણુ અને સારી સહમજ વગર માંણુસના આતમાને થતાં દુઃખનાં નીવારણુ વીસે	૧૨૭
રોશન અને અંધકાર ગેબી સકતીઆમાંથી, માંણુસને પસંદ કરવાજોગ અને નાપસંદ કરવા જોગ કેહી સકતીછે, તે વીસે	૧૨૮
આદમીને આપ્પે દુનીઆમાં, સારે અને નરસે મારગે ચલાવનારા વસીલા, કીહાછે, તે વીસે.	૧૩૨
માંણુસને પાક ખાદ્યતાલાના સંબંધમાં રેહવાના તરીકા વીસે.	૧૩૩
આદમીની અંદર, યજ્ઞદાનુ અને દેવાનું રેહ્યાંણુ, કેવી પરકારનું છે, તેહની સહમજ.	૧૩૪
કેહી વસ્તુ ઇનસાંનને બેહુ દુનીઆમાં ક્રાએદો કરનારી, નોકસાંનથી બચાવનારી, પાપથી છોડવનારી, પુણ્યથી ચહડતે દરજજેનું બનાવનારી અને સેવટે અશો અહુરમજ્દની તરફ ફેરવનારીછે, તે વીસે.	૧૩૭
સવાખકાર અને ગુનેહગાર આદમીઓ તથા તેઓને લગતા જુદા જુદા હોકમા વીસે.	૧૩૮
આદમીની જાતના ચેઆર વીભાગછે, તે વીસે.	૧૪૨
વરસાદ અને તેહને લગતાં કાંમ તથા તે કાંમને કરનારાઓ વીસે.	૧૪૩
ભક્ષી દીનની દાંતાઈ, તેહના અભીઆશીઓને મલવાનું તથા નહી મલવાનું કારણુ.	૧૪૭
સેવટેને લગતા શુધારાના વખતમાં માંણુસને બીધી છુટકારા થાસે અને અંધમંઈનીઉશનેા અંત આવસે, તે વીસે.	૧૪૮
માંણુસે, તેહની સારી કરણીથી, આવતી દુનીઆની સારી જીવદગીનું મેલવુંછે.	૧૪૯
માંણુસની અંદર, તેહના હોશ અને અક્ષને જાગવનારી, ભસાંમનવાલી સકતીછે.	૧૫૦
માંણુસની અંદર, તેહને વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સકતીનું રેહ્યાંણુ સાધીછે, તે વીસે.	૧૫૧
હકુમતને પસંદ કરનારાં ઇનસાંનને, હકુમત મલવાની સરજત વીસે.	૧૫૧
દુનીઆની વસ્તુઓને ઉગાડનારાં તત્વોને વગર નીઅમના બનવાનો સખખ.	૧૫૨
સઘલી જાતની હયાતીથી દાદાર અહુરમજ્દની ખુજોરગીછે.	૧૫૪
અહુરમજ્દની ઇચ્છા, વીચાર સાથનીછે.	૧૫૫
દુનીઆમાં સારી દીન અને તેનાં મુલથી ક્રાએદો થાએછે, અને ખુરી દીન અને તેના મુલથી નોકસાંનનેા ઉપદરવ થાએછે, તે વીસે.	૧૫૬

આએ દુનીઆની વસ્તુ તથા તેહને લગતી પેદાએશ ઉપર, કુદરતથી થતાં સુધલાં કાંમોને લગતો, વીગતવાર આલાસો.	૧૫૬
દુનીઆને લગતી લડાઈ, તેની જગા, તેમાં જોડાનાર, તેના મલેક, તેના લડવયા, તેને દાખી નાંખનાર, તેથી છુટકારો આપનાર, તેથી ઈજ્જ પામનાર, તેને આલુ રાખનાર અને તે લડાઈથી આવનારાં સેવટ વીસે.....	૧૬૫
આએ દુનીઆં, બલી દીનગી ચહડતી કલાએ, ખુરી દીન તથા તેને લગતી ધાતથી, કેમ શુધરી શકે ? અને તે દીન પાલનારાઓ તથા તેને આલુ રાખના- રાઓનો શુધારો કેમ થાએ ? તે વીસે.....	૧૬૬
બદી અને દેવની દીનનું જાહેર થવું, એક ઉલટાં મુલથીછે.	૧૬૭
દુનીઆની સરવે પેદાએશ, પાક આદાએતાલાની મોહતાજદારછે, સરવે ચીજની અંદર તે સાહેબછે, અને સરવેને તે ચલાવેછે, પણ તે સાહેબ કોઈનો મોહતાજદાર તથા કોઈથી ચાલવાજોગ નથી	૧૭૦
માંણુસની જીનદગીનો શુધારો કેમ થાઈ શકે ? ..	૧૭૦
કીહુ રાજ અંધમધનીકીશને સંકટમાં નાંખનારછે ?	૧૭૧
આદાએતાલાનું મોહટપણુ દરએક ચીજની ઉપરછે.....	૧૭૨
કેહી વસ્તુ માંણુસને પુરતી સહમજ મેલવા સારું ઘટતીછે ?	૧૭૪
પેદાએશને હયાતી મલેછે અને તેહનો ફેરફાર થાએછે, તે વીસે.....	૧૭૫
સારા ગુણવાલા હાકમોથી દુનીઆને ઘણો ફાયદો થાએછે, તે વીસે..	૧૭૫
બલા પાદશાહેને રાજના સુધારાની કડિમ્મતનું તથા ખલકને સુધારવાની સહમ- જનું મલવું, તેની અંદર શેહરેવર અમેશાસ્પંદની સીકત હોવાથીછે..	૧૭૬
ખારહેને પસંદ કરનારી પેદાએશની અંદર, ઓતમ અને સરવેથી નીચા તરીકા વાલા લોકો કીહાછે ? તેઓ અને તેઓની ચાલચલાંણુ વીસે..	૧૮૦

૧૩ ઘણીજ સારી અને ઘણીજ ખુરી ઈચ્છાવાલાં આદમી ૧
વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, જે આદમી તેહને આવતી દુનીઆમાં નેકીનાં બદલો ૨
મલે તે સારું એટલું આતુર હોએ કે, પોતાની આએ દુનીઆમાં મેલવેલી
દોલતને નેકીનાં કાંમમાં ખરચવા છતાં, નેકી કરવાથી ધરાએ નહી, તે આ- ૩
દમી ઘણીજ સારી ઈચ્છાવાલું છે. અને જે માંણુસ આએ દુનીઆની દો-
લત એકઠી કરવાને વાનખી જાણે, તે ઘણીજ ખુરી ઈચ્છાવાલું (આદમી) છે.*

૧૪ ગણેઆણુ અને સારી સહમજના વધારા વગર, (માંણુ- ૧
સના) આતમાને બીમારી (યાએ) છે, તે બીમારીના
ઊપાએ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, (આદમીના) આતમાની બીમારી (ઈઆને રવાંનને તક- ૨
સીરવાર બનવું), એ (તેનામાં) ગણેઆણુ અને સારા ગુણ કમ હોવાએ છે.
અને તેથી (માંણુસ) બે તરેહની બદીવાલું બને છે. તે (બદીવાલાં માંણુસ) માં
એક(તું નાંમ) 'ફરેહ્યુતે' અને બીજાતું નાંમ 'અઈબીયુતે' છે. એમાં
જે 'ફરેહ્યુતે' છે, તે મગરૂરી કરનાર (ઈનસાંન) છે, અને તે એમ વી-
ચારે છે કે, (દુનીઆમાં) તેના કરતાં કોઈ વધારે નથી; અને જે 'અઈબી-
યુતે' છે તે, (અધુરા એલમથી બીજાને) તુચ્છકારનારું (માંણુસ) છે. તે (શખ્સ)
એવું ગુમાંન રાખે છે કે, બીજે કોઈ તેની માફક જાણુતો નથી; પણ તેથી

* આએ ઉપલી બાબતની મતલબ એવી રીતે સહમજવી કે, આદમીએ આ-
એ દુનીઆમાં સારો ઉદ્યોગ કરીને મેલવેલી દોલત પોતાનાં આએ દુનીઆનાં
મગવડને સારૂ વાપરવા ઉપરાંત, તેહનો મોઢો ભાગ સારાં પુણનાં કાંમો કરવા પાછલ
ખરચવો, કે તેથી તેહને આએ દુનીઆમાં સંતોષ અને આવતી દુનીઆમાં શુખ્ખ
મલે. કારણ કે આએ દુનીઆમાં સંકટ ભોગવીને જે માંણુસ દોલત એકઠી કરી જા-
એ છે, તેને તેથી બેહુ જેહાંનમાં શુખ્ખ મલવું નથી.

રીનો એલાન, (એટલે જ મગરૂરી અને હંકારથી તેને શુધરવું), સંપૂર્ણ વીચારથી; કારણ કે, માંણસ પોતા વીસે પ્રમાંણીક વીચારવાલું, પુરતા વીચારવાલા ઉસ્તાદની શાગેરદી કરવાથી થાયેછે; અને તેથી બીજામાં જ કાંઈ એલમ અને સારા ગુણ વધારે ઈચ્છા ઓછા અને મુતલક નહી હોયેછે તે, તથા બીજામાં જેટલો એલમ તથા સારા ગુણછે તે, તેના પોતાના માંનથી, અથવા તેનાથી તે ઉતરતોછે તે, તેને નજર આવેછે. અને જ્યારે બીજો શખ્સ (એલમ-હોતરમાં તેનીથી) વધારેછે એવું તેને જણાયેછે તો તેને તે, પોતાની ઉપર ચહુડતે દરજ્જો ગણેછે, અને પોતે તેથી ઉતરતે દરજ્જોએ એવું તે માંણેછે, (અને તેમ તે પોતાને) રાખેછે; અને વલી તેનાં કરતાં બીજો શખ્સ, જ કાંઈ વધારે જાણતો હોયેય તો, તે (આદમી પોતાને) નહી જણાયેલું સીખવા સાડ, તથા પોતાના આતમાને અભિમાન અને તુચ્છકાર કરવાના મરજ (ઈચ્છાને તકસીર) થી છુટકારો આપવાનો એલમ હોતર મેલવા સાડ, પેલા (વધારે શીખેલા) ની તાબેદારી કરેછે.

૧૦૦ (માંણસને) પસંદ કરવાજોગ, રોશનીવાલી (ઈચ્છાને બેહ- ૧
શતનો મારગ અતલાવનારી) ગેબી સકતીછે, અને ના-
પસંદ કરવાજોગ, અંધકાર (ઈચ્છાને દોજખનો રસ્તો
અતલાવનારી) ગેબી સકતીછે, તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાશો.

જાંણવું કે, હયાતી ધરાવનારાં દરએક આદમીની સાથે સંબંધ ધરા- ૨
વનારી બે અનદીક જાત (ઈચ્છાને ગેબી સકતી) છે. અને (આએ ફુતી
આંતો) લોકો તે (અંધે ગેબી સકતીઓ) ની મારફતે, પોતાની હયાતીને સી-
નગાર આપનારાં તથા બે તરેહની અતલબ ધરાવનારાં અને બે જાતનાં કાંમ
કરનારાંછે. જ્યારે પેદાએશને પેદા કરનાર (દાદાર) ની તરફથી, ખંભકે
મીનોઈ (જેહાંત) માં જનમ લીધે હોતો, તેજ્યારે તેની સાથે, બે જાતની
અતલબ ધરાવવાનો તથા બે તરેહનાં કાંમ કરવાનો સંબંધ હોતો નહી;*

* આએ ઉપર જણાવેલી રોશની વાલી તથા અંધકાર ગેબી સકતીને આ-
પણા પાક અવસ્થામાં 'સ્પન્તો મધ્મીદિય' અને 'અંધોમધ્મીદિય' ને નાંચે જણા-
વેલીછે, અને ફારસી આલમાઓ તેને અથવા તથા

[illegible]

પાંચ સારા ગુણ વાલાઓને લગતો હું છેઉં, અને પાંચ દુરગુણ વાલાઓને લગતો હું નથી. સારું વીચારનારને લગતો હું છેઉં; ખુરું વીચારનારને લગતો હું નથી. સારું યોજનારને લગતો હું છેઉં; ખુરું યોજનારને લગતો હું નથી. સારું કરનારને લગતો હું છેઉં; ખુરું કરનારને લગતો હું નથી. (અહુરમઝદના) ફરમાન્યરદારને લગતો હું છેઉં; (અહુરમઝદની) નાફરમાની કરનારને લગતો હું નથી. અશોને લગતો હું છેઉં; પાપીને લગતો હું નથી. એજ પરમાણિ સેવઠ વેર હું રેહવશ, કે જાંહાંસુધી (આએ દુનીઆમાં રપન્તો મધનીઉશ અને અંધ મધનીઉશ એ) એહ મીનોતો ઠગવછે.

અંધકાર મીનો (ઈચ્છાને અંધ મધનીકશને નામે ઓલખાતી ગેબી ૩ સકતી), મોહતની ખાસીચ્ચત વાલી તથા પાપને લગતી કંગાલ જાતવાલી છે; તેથી તે હુયાતીવાલાં ઇનસાંનમાં સંબંધ રાખવા સાડું પોહુચવાને લાચે-કની નથી. તેમજ જે કોઈ (ઇનસાંન) આચે ફુનીઆમાં પેદા થાચેલું છે, તે (તેના) અસલ ખવાશથી, તે (જુરી સકતી) ની અંદર મલવાને લાચેકનું નથી; પણ ઉલટા ખવાસનાં પ્રમાંણને લીધે તેમ બનેલું છે. વળી (આદમી-ઓ) પોતાને તરેહુવાર રીતે દેવની જાતવાલા દેખાવનાં બનાવે છે, અને તે-ઓ વડ તથા બીજાં ઋક્ષસોને અવતાર લીચે છે, તેથી તેઓના જાતી ખવાસથી નથી, પણ તે (અંધકાર સકતી) ના સંબંધને લીધે છે; કારણ કે જે આદમીઓ રોશાંન જાતવાલાં છે, તેઓ ‘ફશકેરેત’ (ઈચ્છાને સેવટના શુધારા) ને મલતાં છે. બલી દીનમાં જાહેર કરેલું છે કે, તે (રોશનીવાલા સ્પન્તો મધનીકશની મદદ) થી, જરતોશતનાં દોરમાં દેવો તદન અસકત અને નાપેદા થચેઆ હતાં અને હોશદરના દોરમાં વડનાં કાલબુદોનો પુરે પુરો અન્ત આવસે તથા હોશદરમાહુના વખતમાં દંખ મારનારાંઓનાં કાલબુદનો પુરો નાસ થસે. એ ઉપરાંત બીજા જે કાંઈ ફરગુણો રોશન બુનીઆદનાં આદમીની જાતમાં દોડે છે, તેનું તેઓ વચેથી કમ થવું, જુદી જુદી જાતવાલાં (આદમીઓ) ના આતમાને (તેઓનાં) બદતથી છુટાં પડતી વખતે, તેઓને લગતી (જે વસ્તુ) આચે ફુનીઆની છે, તે પાછી આચે ફુનીઆમાં, અને જે (વસ્તુ) મીનોને લગતી છે, તે પાછી મીનોમાં, મલી જાચે છે; તેઆરે થાચે છે. હોશદરમાહુના દોરની આપેરીઓ, ક્તેહમદ સોશીઓસના આવવાથી, આદમીઓની જાતમાંથી દરૂજ (ઈચ્છાને બદી) નો સંબંધ એકેદમ શાક થસે, તુટસે અને ઘટી જસે.†

* અસલ ખવાસની મતલબ એ છે કે, ઇનસાને અથો અહુરમજ્દની તરફથી આચે ફુનીઆમાં જનમ લીધાં છે, તેથી તે સહિએ તેનામાં અંધકાર સકતીને અટકાવનાં હથીઆર તરીકે જાતી અકલ—વીદીઆ—સારો ખવાસ—ઉચેદ—સંતોષ—દીન—અને વીદવાંનાની સાથે પુછપરછ કરવાનો શોક ઇત્યાદી વસ્તુઓ બપોળી છે, માટે તેહને આધારે ચાલનારાં ઇનસાનોનો ‘જાતી ખવાસ’ સ્પન્તો મધનીકશને લગતોજ હોયો જોઈએ; પણ જેઆરે તે સધલાંને તરક કરીને માંણસ અંધકાર સકતીની તરફ પુરાં મનની મારફતે એ આચે છે, તેઆરે તે, પોતાના અસલ ખવાસથી ઉલટું બને છે.

† જુવો દફતર પેહલ્લાંને સર્કે ૪૭ મે આપેલી ખીજી નોટ.

‡ જુવો દફતર પેહલ્લાંને સર્કે ૨૯ મે આપેલી નોટ.

- ૧ ૧૦૧ આદમીને (આએ ફુનીઆંમાં) સરવેથી સરસ અને સર-
વેથી નરસ હાલતમાં ચલાવનારા વસીલા વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુવું કે, (આએ ફુનીઆંની અંદર) આદમી કેટલીએક (બદીની) આમેનશ ભરેલી હાલત છતાં, પોતાને જે સરવેથી સરસ રીતે ચલાવનારું બનેછે, તે તેની જાતી બુદ્ધિથી પુરતી. તપાસ રાખીને ચાલવાએછે. અને તે સરવેથી બુરી હાલતમાં પોતાને ચલાવનારું પાપી સકતીને લીધેછે; માંટે આએ બે તરેહની ચાલ વાલાં (ઇનસાંનો) ની અંદર, જે ઉસ્તાદ તેઓને એલમ તથા કીહું કાંમ કરવું અને કીહું નહીં કરવું ઇત્યાદી તરૂંણુ વસ્તુઓને સીખવનારોછે તે, તેઓનો દોસ્ત* (ઇઆને હેતુ) છે. અને જે હાકમ હકુમતની ખારજતે તેઓને ગુનાહથી અટકાવનારો, આતમાનું રખશન કરનારો અને સંકટમાં તેઓને મદદ આપનારોછે, તે તેઓનો ઉપરી ગણાએછે.† માંણસને સાડું દરએક ઠેકાંણુ જે પેહલે દરજ્જેની સરવેથી સરસ વસ્તુછે, તે જાતી બુદ્ધિછે; તથા જે કોઈ જાતી બુદ્ધિની અંદર ઉતરવું હોએછે, તેહને સાડું બીજે દરજ્જેની ઓતમ વસ્તુ, વીદ્યા અભિઆશછે; અને જે કોઈ વીદ્યા અભિયાશ વગરનું (માંણસ) હોએછે, તેને સાડું તરીજે દરજ્જેની ઓતમ વસ્તુ, તેણે હમેશાં શું કરવું અને શું નહીં કરવું ઇત્યાદી સીખવનારો (તેનો) દોસ્તછે. તેજીજ જે (ઇનસાંન) આએ ઉપલી (તરૂંણુ વસ્તુ) વગરનું હોએછે, તો તેને સાડું ચોથે દરજ્જેની સરવેથી સરસ વસ્તુ, તેને ગુનાહ (કરવા) થી અટકાવનારો હાકમછે. જે કયુ (આદમી-ને સાડું) આએ (ઉપલી વસ્તુઓ) નહીં હોતેતો, તે સરવેથી સરસ જીનદગી ગુજારનારું કાંહાંથી બનતે ? તેજીજ તે લાંમબી જીનદગી ગુજારી સકતે નહીં; પણ એ ઓતમ વસ્તુઓ ખોવાએ, તે (ઇનસાંન) નાસ પાંમેણું થાત અને તે સરવેથી વધારે બુરાઈમાં ચલાવનારી પાપી સકતીની અંદર પોહચીઈ હોત.

* આએ દોસ્ત-તે આપણા પાક મજહબની કેળવણી આપનારા દશતુરને શહમબો.

† આએ ઉપરી અથવા હાકમ તેહને શહમબો કે જેહની હકુમતનો આધાર અને ચલાણુ આપણા મજહબને મલવું હોએ.

૧૦૪ (માંણસને) ખોદાએતાલાની નજદીકી (ઈઆને સં- ૧
અંધ)માં રેહવાના તરીકા વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, (માંણસોને) પાક ખોદાએતાલાની હજુરમાં રેહવાનો મા- ૨
રગ દાંનાઈ અને ઈમાંત એ બે ચહુડતે દરજ્જેની વસ્તુની મારફતે, અ-
ને એ બેહુ વસ્તુને (પોતાથી) દુર કરવાએ, તેઓ આએ ફુનીઆંની નેકીથી,
તેમજ આવતી ફુનીઆંની નેકી (ઈઆને શુખ) થી, વેગલાં રેહછે. (સઘળી ૩
ફુનીઆં તરણ જાતનાં મકાંનની અંદર વેહુઆએલીછે, તેમાં)* એક દોન-
ખને નાંમે એલખાતું મકાંનછે, તાંહાં ગુનાહની આલુદગીને માટેની કુશેશ
કરનારા દેવદરજોને અને પાપીઓના રવાંનને હાંકી કાઢાડેલાંછે. બીજું ૪
રોશની તથા અંધારાંવાલું-લલાઈ તથા બુરાઈવાલું અને ખુશી તથા દેલ-
ગીરી સાથનું મકાંનછે, અને તે ગેતીને નાંમે એલખાએછે. આએ મકાંન
(દોનખ અને બેહુશત) એ બેહુની વચ્ચેનુંછે, જાંહાં શેતાંનના સંબંધ
વાલી ગુમરાહી-બદી અને ગમગીનીની હીલચાલ માણસોમાં દાખેલ થાએછે;
તેથી આએ ફુનીઆંની પેદાએશમાં જે આદમીઓ સરવેથી સરશછે, તેઓ
(તેવી હીલચાલની સાંમણે) લડાઈ કરનારાં તથા ફુનીઆંનાં બીજાં આદ-
મીઓ જે દાદારની અગમ બુદ્ધિવાલી સક્તીવાલાં નથી, તેઓને તે વીસેની
સહમજ આપનારાંછે. આદમીઓને ચહુડતે દરજ્જેનું કાંમ કરનારા મીનો
યજ્ઞોની કહ્યતથી, (આએ ફુનીઆંમાં) સારી જનદગી—સારી હકુમત—
(બુરાએ ઉપર) ફાવું, આએ ફુનીઆંનાં લોકોમાંથી (સ્પન્તો મઈનીઉશની)
રોશનીએ (ઈઆને સહમજ) કરી, (અંધ મઈનીઉશની) તારીકી (ઈઆને
ગુમરાહી) ને સાફ કરવી, લલાઈની કહ્યતે કરી બુરાઈને દુર કરવી અને
ખુશીનાં જોરે કરી દેલગીરીને દાખો નાંખવીછે. અને એથી આએ વચલાં
મકાંનની અંદર આદમીઓને હમેશાં, (સ્પન્તો મઈનીઉશની) રોહશની (ઈ-
આને સહમજ)થી લલાઈ અને ખુશી બરોબર મલી સકેછે. (તરીજું) જે ૫
ચહુડતે દરજ્જેનું મકાંનછે, તે સઘલી રોશની—પુરતી લલાઈ—અને
સારી ખુશીવાલાં બેહુશત તથા ગરોથમાંનુંછે, અને આએ મકાંનની કહ્ય-

* આએ વલાએઆમાં જાણવેલી મતલબને લગતી એબારત નકલ કરનારની
નજર ચુકથી ઈરાંનથી આવેલી નકલમાં લખાએલી નથી.

તને અંધ મધનીઉશ ખરાબ કરે, તથા તેમાં તેની આલુદગી થાએ તે સારૂ તેને આસમાંની બાહર છેક હેડાંણમાં (ઈઆને છેક હેડાં દોળખની અંદર) કાઢાડેલોછે. આસમાંની અંદર સઘલી રોશની—સઘલી ખુશખોએ—સઘલી નેકી અને સઘલી ખુશીછે, અને તાંહાં દાદારની ચહડતે દરજ્જેની^૧ તથા અગમ બુદ્ધિવાલી હકુમતછે.[†] મોટે જે ધરમગુરૂઓ, આદમીઓની જનદગી હમેશની સજ્જ મલવાજોગ દીનથી ગુજરાવનારાછે, તેઓ ખરેખર દોળખીછે અને તેઓનો મનહુબ, (માંણસોને) બીલકુલ ખુરી મદદ તથા અનીતીનો સંબંધ આપનારો અને બીનોઈ જેહાંનમાં તેઓને ભારી હલાકી પોહ્યાડનારોછે. કારણ કે અધુરો ધરમ કયુ સંપુરણ અને પવીતરાઈવાલો કેહવાએ નહી, પણ તે સઘલી અપવીતરાઈ સાથેનો ગણાએછે.

૧ ૧૦૮ (આદમીઓની અંદર) યજ્ઞો તથા દેવોનું રેહકાંણ કેવી પરકારનુંછે, તે વીરો ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાણુવું કે, જે આદમીનાં રૂહની સાથે યજ્ઞો સંબંધ રાખેછે, તે (આદમીઓ) પોતે, તે યજ્ઞોની જાતને લીધે તેઓની માફક, પવીત્તર ખોરહવાલાં, ખુરી સહમજના સંબંધ વગરની દાંતાઈવાલાં, બદીના મેલાપ વગરની ભલાઈવાલાં, (દાદારનું) ફરમાન કેહનારા (બીનોયજ્ઞો) નું કેટલુંએક બલ ધરાવનારાં અને અંધકાર (ઈઆને ગુમરાહી) ની આમેનશ વગરનાં ખોરેહને લીધે, ઘણાંજ શુંદર, ચહડતા દેખાવવાલાં, સારી જાતવાલાં અને સારી નજરવાલા ખોરશેદ[‡] ની મીસાલનાં હોએછે; જેવો કે દુનીઆને

^૧ † દાદારજી હકુમત આસમાંની અંદરછે, તેહની મતલબ એમ સહમજવી કે જે આદમીઓ આએ દુનીઆમાં સારાં કાંમ કરેછે, તેઓને સારા બદલો, તેમજ જેઓ પાપી કાંમ કરેછે, તેઓને સજ્જ, મીનોઈ જેહાંનમાં તે સાહેબથી મળેછે. અને તાંહાં આએ દુનીઆની માફક માંણસોનાં મન ઉપર ‘સ્પન્નો મધનીઉશ’ અને ‘અંધ મધનીઉશ’ નું અકરચન નથી; મોટે તાંહાં અશો અહુરમજ્દના ટોડાવની બાહર કોઈને જવાની તાકત નથી.

[‡] † શારી નજરવાલા ખોરશેદની મતલબ એછે કે, શુરિયની રોશનીનો પરકાશ શુરિયની આંખ અથવા નજર તરીકે ગણાએછે; અને તેથી તારીકી તથા બદકાર ચીજોનો નાશ થાએછે, અને પાંણીને સફાઈ, જમાનને પવીતરાઈ, ઝાડ પાંણીને વરધી અને આદમીઓને તનદસ્તી મળેછે, અને તેઓના મરજો દર્દ થાએછે; એટલુંજ નહી પણ સઘલી દુનીઆનો વહીવટ તેનીથી ચાલેછે અને દુનીઆમાં આબાદી થાએછે.

ફરગત આપનારો (ઈઆને આબાદ રાખનારો) ધરમગુરૂ, અને હાકમ હો-
એછે. આદમીઓ આએ ફુનીઆમાં વગર જોવે (ઈઆને ધેઆંન પોહ્યા-
ડેઆ વગર) આલેઆથી, કેટલેએક દરજ્જે આમેનશવાલી જાતનાં બનેછે;
પણ જેઆરે તેઓ ધુરી વડુકના મેલાપ વગરની (સ્પન્તોમઈનીઉશની) દાંતાઈએ
અને પોતાની ગેબી આંખે (ઈઆને વીંચાર સકતીની મારફતે) સંપુરણ રીતે જો-
એછે, તેઆરે જીનદગીને લગતો રસ્તો કેવી પ્રકારનાછે, તે તેઓનાં ધેઆંનમાં
ખોલ્લી રીતે આવેછે. આદમીની અંદર કેટલેએક દરજ્જેની આમેનશ
(ઈઆને કસુર) હોવા છતાં, ગેબી વીંચાર સકતી તેમાં આવી સકેછે, અને
તેથી તે આદમીઓ એતવણી આપનારી ગેબી સકતીની મારફતે, (ખોદાઈ)
ફરમાંના લોકોને જાહેર કરેછે. એટલે જે આએ ફુનીઆમાં લોકોને (દોનખ-
થી) છુટકારો આપવા સાડું યજ્ઞો નેક ઈચ્છા રાખનારા અને સરવે પાંતીએ
સારા ખવાસનાછે, તેથી તેઓ પોતે જવાં તેજવાલાછે, તેજ પરમાંણે બદીના
સંબંધ વગરની લલાઈને સાડું જે ઉંનચી સકતીછે, તેહને લગતી ચહુડતે
દરજ્જેની વસ્તુઓ માંણસોના મનમાં ઉતારેછે; અને તેથી તેઓને લોકોની
અંદર ખોરેહુ અને કીરતીવાળાં કરેછે. જેમકે દાખલા તરીકે એક અક-
લમંદ પુરતી બખ્શેશવાળો-પાકજાત-ખુબીવંતો હાકેમ અથવા પાદશાહ,
ઈનસાફની મારફતે આબાદી કરવાએ, ફુનીઆમાં લોકોને શુખી કરનારો,
તેમજ એક પવીત્તર આતમાવાળો ધરમગુરૂ, ચહુડતે દરજ્જા ધરમની મા-
રફતે, યજ્ઞોની માફકના ગુણોથી, માંણસોની એબ (ઈઆને દુરગુણ તથા ગુ-
નાહ) નું જે નીવારણ કરનારો થાએછે, તે યજ્ઞોના સંબંધ તેહની જાતની
અંદર હોવાના સબબને લીધેછે.*

* આએ બાબત પાક અવસ્થામાં જણાવેલી મતજબને મહત્તીએ; કારણ કે દુનિઆમાં જે અચરતી ઉપજવનારાં અને સાધારણ સંકતીનાં માંહુસરી નહીં બની સકે એવાં કાંમો જે જે પાદશાહો અને ધરમયુર્યોએ કરેઆછે, તે (કાંમો) તેઓને યજ્ઞોની ખોરેહની મદદ મહવાથીજ તેઓ કરી સકેઆછે. જેમકે જમીઆદ કથ- તના ચોથા કરદામાં અશો અહુરમજ્દની તરફની કુદરતી સંકતી આપનારાં ‘કયાંન- ખોરેહ’ વીસે જણાવેલું છે કે :—

[illegible]

- ૩ માંણસો, વડ તથા ઋક્ષને લગતા જોસ્સા (ધંમ્માને કુરુણ) ને લીધે દેવની મીસાલનાં છે, અને તેઓની અંદર હેશમ (ધંમ્માને ગોસ્સા) ના ઉલટા મારગવાળી ગેબી સકતીના દોડવાએ, તેઓ રોશનીના સંબંધ વગરની અંધારી (ધંમ્માને યજ્ઞદોની ખોરેહ વગરની ગુમરાહી), દાંતાઈના સંબંધ વગરની યુરી બુદ્ધિ, અને લલાઈના મેલાપ વગરની યુરીઈના સખખવાળી બને છે. માંણસો રોશનીના સંબંધ વગરની તારીકી (ધંમ્માને યજ્ઞદોની ખોરેહ વગરની ગુમરાહી) ને લીધે, ઘણાં જ નજીસ ઋક્ષની માફક, અતીથે ગુનાહ ભરેલી ચાલચલણ-
 ૪ ની યુરી મદદ મેળવનારાં થાય છે. અને દાંતાઈના સંબંધ વગરની યુરી બુદ્ધિએ, તેઓ જીહું સાંભળનારાં અને લોકોને જીહું સહમજવનારાં છે, અને જમ પોતે તેથી નીચ રીતે ખરાબ થનારાં છે, તેમ તેઓ (ખરાબ ક્રાંત) બીજાઓને કરવા સીકવે છે; તથા તેઓની અંદર હેશમની ગેબી સકતીના દોડવાએ, તેઓ ચોર અને રાહઝાડનાં જવાં છે, અને લલાઈના મેલાપ વગરની બદ્દીથી યુરી કઢવ્યત મેલવાએ, તેઓ પેદાએસને હાંણી પોહ્યાડનારા, જીઆંગાર, યુરા બાકુર અને કુનીઆને ઘાત કરનારા પાપી હાકમ તથા ઠગારા ધરમગુર અને
 ૫ વડ તથા ઋક્ષની માફક, કુનીઆની નેકીને ખરાબ કરનારાં થાય છે. અને તે પાપી (આદમીઓ) જમ આએ કુનીઆમાં સારા ગુણોથી કુર અને એબ

અહુરમજ્દનાં પેદા કરેલાં ગણિબ, ઘણી આએપત મેલવનારાં, ચહડતે દર-જાનું ક્રાંત કરનારાં, પરહેજમાં રાખનારાં, ચલકાટવાલાં, બલવત અને ઉલટી પેદાએસને તોડનારાં, પાદશાહી ખોરેહની હમો ધંઆદ કરીએ છઠ્ઠાએ; કે જે નુર, મીનોને લગતા યજ્ઞદોનું અને આએ કુનીઆમાં જનમેલા અને હવે પછી જનમ સેનારા આખરેસને લગતો શુધારો કરનારા કાએદેમંદ લોકોનું છે.

જમીઆદ, આવાંત, દરવાસપ, ફરવરદીન, રાંમ, હોમ અને અરશીશવંગ ધંઆદી યથોતોનાં લખાણ ઉપરથી આપણને જણાય છે કે, આએ ઉપલાં નુરના સં-બંધથી અને ઉપર જણાવેલા યજ્ઞદોની મદદથી પાદશાહ હોશંગે બદકાર માંણસોને મોતાની હકુમતને તાએથે રાખેઆં હતાં; તેહમુરસપે ‘અંધમધનીકેશને’ પોતાનો તા-બેદાર કીધો હતો; જમથેદે સંધકી કુનીઆ ઉપર સારી કીરતીવાલું અને કુનીઆને આઆદ રાખનારું રાજ ભોગવીકેં હવું; ફરેદુને જીહાક જેવા બદકાર પાદશાહને મા-રેએ હતો; કેરશારપે આલમને ધંજા દેનારાં જીઆંગાર જનમવરો તથા રાખશોને મારેઆ હતા; કેપસરએ બ્રુતપરસ્તીનો નાસ કીધો હતો અને ઘણાં જ બુરાં બલવાલા પાદશાહ અફરાસીઆબને મારી કુનીઆમાં શુધારો કીધો હતો; ગુશતારપે હકુત એકલીમ ઉપર જરતોશતી દીનનો ફેલાવો કીધો હતો; અને પેગમબર અથો જરતો-શતે કુનીઆમાંથી દેવોનો નાસ કીધો હતો, તથા કુનીઆના સરવેથી કાબેલ શીવસુ-ફાની સાથે અકલને અચરતીમાં નાખનારી તકરાશે કરીને તથા માંણસ જાતથી નહી બની સંકે એવા મોજીજઆ બતકાવીને, મજ્દીઅસની દીન વીદવાંનોને કબુલ કરાવી હતી. અને એવીજ રીતની મદદથી હવે પછીના પેગમબરો હોશેદર, હોશેદર માહ અને સોશીઓશ કુનીઆમાં રીસ્તાએજને લગતા શુધારનાં કાંમો કરશે.

ભરેલી હાલતને લીધે દેવ-દરજના જેવાં હતાં, તેમ તે પાપીઓના વ્યાતભા, તેઓની કાએઓનાં મરણ પછી, બધી અને દુરગુણના સંબંધને લીધે, પાપનાં કાંમથી, દેવોની સાથે એકમળતોછે.

૧-૧ આદમીની ભલી પેદાએશને ગેતી અને મીનોની અંદર ૧
 પ્રાએદો કરનારી, તેને નોકસાંનથી બચાવનારી, પાપથી
 છુટકારો કરનારી, પુણ્યથી ચહડતે દરજજે પોહ્યાડ-
 નારી અને આદમીની બીજી (હિલટી ચાલથી
 ચાલનારી) દરએક જાતને ભલાની તરફ પાછું
 ફેરવવાનો હિલટ આપનારી વસ્તુ વીશે
 ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, ભલી પેદાએશને આએ તથા વ્યાવતી દુનીઆની અંદર ૨
 ઘણાજ કાએદો પોહ્યાડનાર, તથા તેને નોકસાંનથી બચાવનાર, પાપથી છો-
 ડવનાર અને પુણ્યની મારફતે ચહડતે દરજજેનું બનાવનારી જે (વસ્તુ) છે,
 તે દાંનાઈછે; કારણ કે તે (દાંનાઈ) થી, દાહપણવાલું માણસ પોતે, ભલી દી-
 નને લગતાં કાંમો જે સખાવત, સચ્ચાઈ, નીમખહલાલી, તાએદારી, મરવત,
 સંતોશ, બરદાશત (ધ્યાને સેહન કરવું), નીતી અને બીજાં દુનીઆને
 સુધારવાનાં તથા આદમીને સવાબકાર અને પવીતરાઈવાલું બનાવવાનાંછે,
 તેને લગતા ગુણોના સબબવાલું થાએછે, અને તેમજ એક હાકમ દાંનાઈથી
 ખલકની જલવણી અને તેની પરવરશી કરનારો તથા હકુમતને લગતાં
 સુધારાનાં કાંમ કરનારોછે.

વલી ભલી પેદાએશને આએ અને વ્યાવતી દુનીઆની અંદર ૩
 નોકસાંન કરનારી, તેના કાએદાને અટકાવનારી, હાંણી પોહ્યાડનારી, આદમી-
 ઓને સવાબકારી તથા પવીતરાઈથી પાછાં રાખનારી અને બદકારીને લગતા
 ગુનાહની મારફતે તેઓને ઘણાંજ બંદીવાંન કરનારી જે વસ્તુછે, તે યુરી-
 બુદ્ધિછે; કારણ કે તે યુરી બુદ્ધિથી, માણસ પોતે યુરી દીન, બખીલી, જુ-
 ઠાઈ, નીમખહરાંમી, લોભ, નાંફરખાંની, જોલમ, પાપ, નીરદયા, ભલી દી-

નની સાંહાંમણેની કેળવણી, ઠગાઈ, અંધાપો,† બેહરપંણ,† અનીતી અને બીજી કુનીઆંને ખરાબ કરનારી એબોવાણું થાએછે; અને કુનીઆંને ખરાબ કરવાનો સબબ માંણસની જીઠાઈ અને તેનો ગુનાહછે; તેમજ માણસને જીલમ કરવાની સકતીનું જાહેર થવું જુરી બુદ્ધિથીછે.

- ૪ ઘાંનાઈનું મુલ આસનેખેરદ (ઈઆને કુદરતી અક્કલ)છે, અને જુરી બુદ્ધિનું મુલ ઉલટા મારગવાલો જુરો હવસછે. કુદરતી અક્કલને લગતા ગુણોનું મુલ પેદાનો કરનાર અહુરમજદ પોતેછે, અને જોડેને તે (ગુણો તે સાહેબે) બખ્શેલાછે, તે તેહના આતમાને પુરતી રીતે શુધરવા તથા તેહની જીનદગીને સારાં સેવટથી સંપુરંણ રીતે ગુજરવા સાડછે. અને દાદાર પોતાની મીનોઆંત મીનોને લગતી સંપુરંણ સહમજ, પુરતાં બલ, સંપુરંણ હકુમત અને પુરતી ભલાઈથી તે ઈનસાંનને જાલવનારછે. અને આએ ગુણોથી, કેહી ચીજ નીતીનીછે, તે વીસેની આપંણને સહમજ મલવાએ, આપંણ તે સુખ્ય પોતાને આએ કુનીઆંમાં શુધારી સકીએ છઈએ. વલી આએ કુનીઆંમાં હયાતી ધરાવનારૂં આદમી, કેહી વસ્તુથી અને કેહવી પ્રકારે પોતાને સુધારી શકે, તે વીસેની સઘલી સહમજ, બે તરેહની આંખ (ઈઆને સહમજ શકતી) મધેની પેહલવી (કુદરતી અક્કલને લગતી સહમજ) થી તેને મલેછે. અને એ (આંખને લગતી) પુખ્ત ધારણાએ, (માંણસ) તેહની પેહલવી અને છેલલી હયાતી કેહવી પ્રકારનીછે, તેની મતલબથી વાકેફ થાએછે; અને જે કાંઈ તેને કાએદાસરનું (ઈઆને નીતીને લગતું) જણાએછે, તે (કર્યા સાડ માંણસને) તે કેહેછે, અને જે કાંઈ તેને (કાએદાસરનું) નથી જણાતું, તે કરવાથી (માંણસને) તે પાશ્વું ફેરવેછે. જે (ઈનસાંન) નીતીની વસ્તુને પીછાંણનારૂં હોએછે, ને, જે (વસ્તુ) તેને નોકસાંન કરનારી હોએછે, તેથી તે દુર રેહછે. વલી (જાંણવું જોઈએછે કે), જે વસ્તુ તેની મતલબ ઉપરથી (આપંણને) સહમજાઈ સકે એવી નહી હોએ, (એટલે જે ભેદ ભરેલી હોએ), તો તે ચીજ (આપણી) આએ હયાતીમાં સહમજ સકાવાની નથી, પણ જ્યારે આએ કુનીઆંથી આપંણ ગુજરી નસું, તેચારે તેની મતલબ આપંણને સહમજાસે; કારણ કે જે હયાતીમાં જે વસ્તુનું દેખાવું નથી, તે વસ્તુ તે હયા-

† અંધાપો તથા બેહરપંણ તેહને સહમજવું કે, માંણસને જે ભલી દીનને લગતાં કાંમ ઉપર ઘેઆંન આપવું જોઈએછે તે નહી આપે અને ભલી દીનને લગતી વાત સંભલવી ઘટેછે તેના આખાડા કરે.

તીમાં જુદીછે, માંટે તેનો ભરમ તે (હયાતી) માં (માંણસથી) કેમ સહમજ સકામ્મે ? જેમકે (દાખલા તરીકે) એક શેહરની અંદર ઘોડા મુતલક નહી હોય્મે, અને તાંહાં કોઈ શખ્સ એમ કહે કે હું ઘોડાને પીછાંણી સકું છેઉં, અને તે શખ્સ એવો હોય્મે કે તેને ઘોડાની જાતની તદ્દન પીછાંણી નહી હોય્મે તો, તેવો શખ્સ માદા ઘોડો અને નર ઉંઠ કેહવી પરકારનું થાય્મેછે તેની સહમજ તદ્દન ધરાવે નહી; તે શખ્સ મજકુર જાનવરના પગ અથવા તેના હાથ પગને લગતી સખ્ત ચાંમડી વીસે શું ખોલાસો કરી શકે ?

જે ધરમગુરુઓ મજહબને લગતી સહમજ ધરાવનાં દાવો કરતા હોય્મે અને તેઓ જે મજહબ બદીનું મુલ તથા ગુનાહના તરીકાવાલો અને એ બને લગતા આપે કરી આપ્મે ફત્વીઆંને ખરાબ કરવાને માંટેનો હોય્મે, તેવા મજહબની મારફતે તેઓ માંણસોને દોષખને વાસ્તે ગુનાહ તથા એખનું કાંમ કરવા સાડું ઠગેછે, તેઓ તેથી પોતાના આતમાને ઉંડાં દોષખની અંદર દોડાવવાને માંટેનાં તથા હમેશલગી કોઈબી પ્રકારની દયા વગર તાંહાં રેહવાને લાચ્મેકનાછે. તે (ઠગારા ધરમગુરુ) એને ભલાઈનાં મુલવાલા, ખુલ્લવન્તા, ખલકને જાલવનાર, ખલકનાં સઘલાં આદમીઓને (દોષખથી) છુટકારો આપી (તેઓને) ખાલેસ અને હમેશની નેકી પોહચાડનારા મજહબના દસતુર તરીકે પીછાંણવા નહી; પંણ (તેઓને) જે ગુનાહથી પુર, સઘલી બુરાઈવાલો, ફત્વીઆંને ખરાબ કરનાર એહેરેમનછે, તેના મજહબવાલા (ધરમગુરુ) સહમજવા. જેમ પેલું ઘોડાની ઓલખ વગરનું માંણસ, ઘોડા વીસે તેની ઓલખથી ઉલટી નીશાંણ આપનારૂછે, તેમ આપ્મે પરકારના ધરમગુરુઓ, ખોદાઈ મજહબને પીછાંણવાથી અંણજાંણા ગણાય્મેછે.

૧૧- સવાબને ખરીદ કરવાના અને તેહનો (બદલો) મેલવાના તથા ગુનાહ કરવાના તરીકાવાલાં આદમીઓ, તથા તેઓને લગતા જુદી જુદી રીતના હોકમો વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

માંણસું કે, (માંણસને સાડું) સવાબને ખરીદવાના અને તેનો બદલો મેળવવાના તથા સવાબ નહી ખરીદવાના અને તેહનો બદલો નહી મેળવવાના એઆર તરીકાછે; (એક) સવાબને ખરીદવાનો અને તેથી બદલો મેળવવાનો.

- જવવાનો, (ખીજો) સવાખને ખરીદવાનો અને તેથી બદલો નહીં મેળવવાનો; (તરીજો) સવાખને નહીં ખરીદવાનો અને તેનો બદલો મેળવવાનો; અને (ચોથો) સવાખને ખરીદ નહીં કરવાનો અને તેનો બદલો નહીં મેળવવાનો.
- જે વીસેનો ખોલાસો આપ્યો પરમાંણે છે કે, જેમ એક શખ્સ (આપ્યો ફુની-
 ૩ આમાં પોતાના હૃદયોગથી) દોલત મેળવે છે, અને તેની આપ્યેપતનો (ખરચ ઉપરાંત) વધારો કરે છે; તે દોલત મેળવવાથી તેને (આપ્યો ફુનીઆમાં) સગવડ થાય છે, તથા તેની (દોલતની) આપ્યેપત વધારવાથી તેને બુજેરગી મળે છે, તેમ (આપ્યો ફુનીઆમાં) સવાખ ખરીદ કરનારનો (આવતી ફુનીઆમાં; દોજખથી) છુટકારો થાય છે, અને તેહની આપ્યેપતથી તાંહાં તેને બુજેરગ દરજ્જો મળે છે.* (ખીજું) જેમ એક શખ્સ (આપ્યો ફુનીઆમાં) દોલત મેલવે, પણ તે દોલત (તેના ખરચથી) વધારે આપ્યેપતવાળી નહીં હોય તો, તેથી તેને (આપ્યો ફુનીઆની હાલતમાં ફરાગત થાય છે; પણ તેની આપ્યેપતનો વધારો નહીં હોવાથી, તેને (આપ્યો ફુનીઆમાં) બુજેરગી મળતી નથી. તેમ સવાખને ખરીદ કરનારું માંણસ (તેનો સવાખ અને ગુનાહ બરોબર હોવાથી આવતી ફુનીઆમાં દોજખથી) છુટકારો મેલવનારું છે; પણ તે (સવાખની) આપ્યેપતના વધારા વગર તેને તાંહાં બુજેરગી મળતી નથી.* (તરીજું) સવાખની ખરીદી કીધા વગર આપ્યેપત સાથનો સવાખ મેલવનારું આદમી, (દોજખથી) છુટકારો મેલવવાની ઉમેદ કરી (દોજખથી) છુટકારો પાંખનારું અને (બેહશતની) બુજેરગી મેલવનારું છે, (એટલેજ જે આદમી દોજખનો ડર રાખી આપ્યો ફુનીઆમાં દોજખથી છુટકારો મેલવવા સારું સવાખનાં કાંમો પાપ વગર કરે છે, તેહને દોજખથી છુટકારો મલવા ઉપરાંત આવતી ફુનીઆમાં બુજેરગ મરતબો મળે છે). (ચોથું) જે ઈનસાંન સવાખને ખરીદ-

* જાણવું કે માણસની આપ્યો ફુનીઆની દોલત જરૂર છે, અને આવતી ફુનીઆની દોલત સવાખ છે; તેથી જેમ ખરચ પરમાંણનાં જરૂરી આવકથી આપ્યો ફુનીઆમાં માંણસને પોતાની જીવદગી ગુજારવાનું કામ ફરાગત ભરેલું થાય છે, અને સંકટમાંથી તે છુટકારો પામે છે; તેમ માંણસનો સવાખ ગુનાહનાં પ્રમાંણ પ્રમાંણ હોવાથી, આવતી ફુનીઆમાં દોજખનું સંકટ તેનીથી દુર થાય છે, પણ જેની પાસે આપ્યો ફુનીઆનો ખરચ કરવા ઉપરાંત આપ્યેપતવાળી દોલત રહેતી નથી, તેને આપ્યો ફુનીઆમાં બુજેરગી મળતી નથી. તેમ જે માંણસનો સવાખ અને ગુનાહ એકસરખો હોય છે, અને ગુનાહ ઉપરાંત આપ્યેપતવાળો સવાખ તેને સારું રહેતો નથી, તેનો આવતી ફુનીઆમાં દોજખનાં સંકટથી છુટકારો થાય છે; પણ તેને સવાખની વધારે આપ્યેપત નહીં હોવાથી, બેહશતનાં મકાનને લગતી બુજેરગી મળતી નથી. અને તે મહિમમ હાલતમાં તાંહાં રેહી શકે છે.

નારૂં તથા તેહની આએપતનો વધારો કરનારૂં નથી, તે નથી દોનખથી છુટકારો મેલવનારૂં, કે નથી બેહશતની બુજેરગો ભોગવનારૂં.

વળી ગુનાહ કરવાના તરીકા તથા તેહને લગતાં (આદમીઓ) ની જે ૭
 * સંખીઆછે, તે (પણ) એઆરછે. (એક) ગુનાહ કરવાએ ઈજવાળી, પણ ૮
 દોનખથી છુટકારો મેલવનારી. (બીજી) ગુનાહ કરવાએ ઈજવાળી અને ૯
 દોનખથી છુટકારો મેલવેઆ વગરની; (તરીજી) ગુનાહ કરવા છતાં વગર ૧૦
 ઈજવાળી તથા દોનખથી છુટકારો પાંખનારી. અને (ચોથી) ગુનાહ કરવા ૧૧
 છતાં ઈજ વગરની પણ દોનખથી છુટકારો પાંખેઆ વગરનીછે. એમાં જે ૧૨
 (પેહલી કેસમ) ગુનાહ કરવાએ ઈજ પાંખનારી અને (દોનખથી) છુટકારો
 મેલવનારીછે, તે એબુ આપનાર (એહરેમન) ના સંબંધવાલાં આદમીઓની-
 છે, જેઓ ઈજાથી (ઈઆને જાંણીજાઈને) ગુનાહ કરવાને લીધે ઈજ ભોગવના-
 રાંછે, અને તેઓનો તેથી છુટકારો તનપસીન + ને વખતે થસે; કારણ કે તે-
 ઓની અંદર ગુનાહ તથા જીલ્મનો શોક અને (ખજાંની) કુ-
 શમની તથા ગુનાહને લગતી આલુદગીનો સખબ, એહરેમનની ઉસકેરણી-
 એ કરેલોછે. વળી (દીનમાં) જાહેર કરેલુંછે કે સેવટને (ઈઆને રીસ્તા-
 ખેનને) વખતે દેવોનેલી જે ભારી ગુનાહનાં સંબંધવાલી એબ તેઓમાંછે
 તેથી છુટકારો ખલસે.* જે જાત ગુનાહ કરવાથી (દોનખમાં) ઈજ ભોગ- ૧૩

+ 'તનપસીન' તે રીસ્તાખેજના વખતને ફેહછે, કે જે વખતે દાદારની તરફથી ગુજરેલાંઓને સેવટની કાએઆ બખ્શીને તેઓને ગુનાહ વગરની શુધરેલી આલમ-
 લાંણુ વાળાં અને લોબ તથા ઈજ વગરનાં બનાવેઆમાં આવશે.

* રીસ્તાખેજના વખત ઉપર દેવોને ગુનાહના સંબંધવાલી એઓથી છુટકારો
 મલસે—તેની મતલબ આપણે એ સહમજબી કે, તે વેલા દેવ-દરજોની અંદર જે
 જુરી ખાસીઆતછે તે નીકલી જવાની નથી, પણ લોકો, કુદરતની તરફથી તેઓને
 બખ્શેઆમાં આવેલી સકતી મુજબ, પોતાને પવીતરાઈમાં રાખવાની રીતભાંતને
 લીધે, અપવીતર આલચલાણથી દુર રેહસે, તેઆરે એહરેમન અને દેવ-દરજો પોતા-
 ની તરફની જુરી અસર માંણસો ઉપર ચલાવી સકવાના નથી, અને તેઓના બદ
 ખવાસો તેનું કાંમ કરવામાં નકામાં થવાએ, તેઓ તેથી છુટકારો પાંખેલા ગણાશે.
 કેઆંમતના વખત ઉપર એહરેમન અને દેવદરજોનો નાસ થવા વીસે 'જમીઆદ'
 * ચરતના ખીજ કરદાના પાક અવસ્તામાં આએ રીતે જણાવેલુંછે.

જુઓ નોન . સુરજાનુસાસ . મુલમુલ . હામો . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ .
 સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ .
 સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ . સુરજાનુસાસ .

તે વેલા (ઈઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં), જે અશોધને લગતી કેલવણી પાંખે-
 જ આએ દુનીઆનાં લોકોછે, તેઓ મોહલ વગરનાં થસે, અને તેથી (આએ દુની-

- વનારી તથા તેથી છુટકારો પામનારી નથી, તે દેવોની છે. જેઓ પોતાની જાતીથી ઈજ્જતવાલા તથા નાલાયકે કાંમ કરવાથી વગર છુટકારાવાલા છે, અને તેઓ રોશનીવાલી જાતની અંદર અંધારું કરનારા (ઈચ્છાને માંણસને ફરેખ આપી ઉલટે મારગે ચલાવનારા) છે. વલી (દીનમાં) જાહેર કરેલું છે કે, અફરાસીઆબ માંણસજાત હોવા છતાં દેવ બનેલો હતો, તેથી તેહને આ-
 ૧૪ ખેરશ ગુનાહને લગતી સજાથી છુટકારો મલવાનો નથી. (જે જાત ગુનાહ કરવાએ) વગર ઈજ્જતવાલી અને (દોષખથી) છુટકારો પામનારી છે, તે આઠ વરસની અંદરનાં દરએક બચ્ચાંની તથા વગર બુદ્ધિવાલાં માંણસની છે. દરએક બચ્ચું ઉમરે નહીં પોહચવાના તથા તેનાં પ્રમાંણની અંદર નાંદલું હોવાના સબખથી, અને વગર બુદ્ધિવાલું માંણસ તેહને હોશ નહીં હોવાથી, (પાપની) સજાને લાએકનું નથી; અને તેઓનું રવાંત દોષખથી છુટકારો પામવા સાથે ખોરશેહ પાએચ્યા (બેહશત) માં પાછું જવાને માટેનું છે.
 ૧૫ આદમીઓની અંદર જેઓ (દોષખની) ઈજ્જત અને કેદ વગરનાં છે, તે બેગુનાહ આદમીઓ છે. અને તેમજ જે ખાલેસી ભરેલા મીનો યજદા છે તેઓ ઈજ્જત અને કેદની જરૂર વગરના છે.

૧ ।।। આદમીની જાતના વીભાગ વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

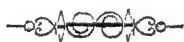
- ૨ જાણવું કે, ઘણુંકરીને આદમીની જાતના વીભાગ, આએ (ઈચ્છાને
 ૩ મીચે જણાવેચ્યા) ગુનબ એઆર છે; તેમાં પેહલલી (જાત) અકલવાલી અને
 ૪-૫ (દોષખથી) છુટકારો મેલવેલી. બીજી અકલવાલી, પણ (દોષખની) બંદી-
 વાંત; તરીજી અકલ અને ઉમરમાં નહીં પોહચેલી નીરદોશ જાત. અને
 ૬ ચોથી અકલની અંદર વેહમ ભરેલી હાલતવાલી. આએ (ઉપર જણાવેલી
 ૭ એઆર જાતની) અંદર જે અકલવાલી તથા દોષખથી છુટકારો મેલવેલી
 અને (આએ કુનીઆમાં) જણમીને (તુરત) ગુનરી ગએલી (જાત) છે તે

આમાં) અથો (માણસ) ની આસપાસ તેને માતમંદ કરવા સારું, જે દરજ (ઈચ્છાને બેહરેશન) અને તેમી ૧૦૦-ગણી આલાદ (ઈચ્છાને ખીજ દેવદરેજો) પોહચેલા છે, તે તેથી નાસ પામસે.

અશો (ઈઆને પાક) છે. જે જાત અકલમંદ હોવા છતાં (પોતાની) જનદ-
ગીમાં દોજખના બંદીવાન તરીકેની બનેછે, તે (આએ ફુનીઆંથી) ગુજરી
ગએલાં પાપી માંણસનીછે. જે જાત અકલ અને ઉમરે પુગેલી નહી હોએ,
તથા જે જણુમીને તુરત ગુજરી ગેઈ હોએ અને જે જણુમેઆ વગરની હોએ તે
ખાલેસી ભરેલી (ઈઆને ગુનાહ વગરની) છે. અને જે જાત પુરતી અકલ
વગરની અને વેહમ ભરેલી હાલતમાં જનદગી ગુજરનારી હોએ, તે સવા-
બની ઉમેદ અને ગુનાહની ધાસ્તી (એ બંધે) ના સંબંધવાલીછે.

૧૧૨ વરસાદનું અરંભુ, તેહનો અસલ જથો તથા તેને પડવાનો
સખખ, તેહને લગતો હોકમ કરનાર, તેને લગતું કાંમ
કરનાર તથા તે કાંમ કરનારાઓનો ઊપરી, ઘાતને
અરતરપ્પ કરનારી તેહની જાતી સકતી, (તેથી થા-
તો) પ્રાએદો, તથા નોકસાંન, અને તેહના ના-
હલા તથા ખોહટા છાંટા, અરપ્પ અને કરાં
(પડવા) નું કારંભુ, અને તેહને લગતો
વધારો, ઘટારો, પ્રાએદો અને નોકસાંન
કરનારાઓ વીસે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાંણુનું કે, વરસાદ (ને પડવા) નું કારણ પેદાના કરનાર (અથો ૨
અહુરમઝદ) ની તરફથી છે.* અને તે, કુનીઆને તરેહવાર જાતની હાલતમંદી
તથા સુકાસ પોહઅવાથી થતાં કુઃખનું પોતાની તરાવતની મારફતે નીવારણ કર
નાર તથા કુનીઆને ખીલવનાર છે. અને જે ગરમીની કહ્મઅત તથા પવનના ૩

* વરસાદનું વરસવું અંશે આહુરમજદની તરફથી છે, તે વીસેનું વરણન વં-
દીદાદની પાંચમી પરગરહતા પાક અવસ્તામાં નીચે જણાવેઆ પ્રમાણે આપણને
મળે છે.

—, 1, 2, 3. —, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 84

હું જે અહુરમઝા છેડું તે 'વોરુશ' દરીઆ મધેથી પવન ચ્મતે બોફતી સાથે પાણીને વરસાડું છેડું.

જોરની મારફતે પાંણીને જોરસાથી નીચાણમાંથી ઉપર લેઈ જનાર તથા ઉપરથી પાછું તેના જાતી જોરસામાં નીચે મોકલનારા વસીલાછે, તે (ફુની-
 ૪ આંને) તરાવત બપ્પશવાનો કારોબાર ચલાવનારા યજ્ઞદોષ્ટે. તેનો સઘલો અસલ જથો ફરીઆવની જાતથી બાફના આકારવાલાં વાદલાંઓની હુદવેર પોંદુએછે, અને જાંડાંસુધી તે (વરસાદ) નાં અસલ જથાનું ફરીઆવની અંદરથી (વાદલાંની હુદમાં) ફરી ફરીને જવું થાયેછે, તાંડાંસુધી તેનું જમીન
 ૫ ઉપર વરસવું થાયેછે. વરસાદને વીસેનો હોકમ કરનાર દાદાર અહુરમ-જદ પોતેછે, અને દાદારના હોકમથી તેને લગતું કાંમ ચલાવનાર તેશતર તથા સતવેશ સેતારો, બેહમન, અરેકુધસુર, વાદ, હોમ, દીન, બેરેજત યજ્ઞ અને અશો લોકોનાં ફરોહરોછે.† અને આપ્પે સઘલા કારોબાર ચલાવના-

† તેશતર તીર યજ્ઞતના પાક અવસ્તામાં તેશતર અને તેહની સાથે વરસાદ વરસાવ્યાને લગતું કાંમ કરનારા ખીન્ન યજ્ઞદોષ્ટે વીસે નીચે જાણવેઆ મુજબ વરણન આવેલું છે.

.મરુમરુમરુમરુ. મરુમરુમરુ. મરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. અમરુમરુમરુ-ગીરુ. અમરુમરુ. * *
 .ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ-ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુ.
 .ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. મરુમરુ. ફેરુમરુમરુમરુમરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ
 ૭ ફેરુમરુમરુમરુ-ફેરુમરુ. ગમરુ. ફેરુમરુમરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુમરુ

તે (તેશતર) હીમતવાંત, સુનદર, ઉંડાં અને બોહોલાં પાંણી વાલા 'વોરોકશ' ફરીઆની આસપાસ પાકજનત ઘોડાથી ફરેછે, અને તાંડાંથી તે પાણીને ઉભાવેછે, અને આસપાસથી જોશ ભરેલા પવનો કુકેછે. તેઆરે 'સતવશ' તે પાંણીને સાતે અંડ-વાડી (જમીન) ઉપર ચાલવું કરેછે. (તેશતર યજ્ઞ કરદો પાંચમે.)

-ગમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. અમરુમરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુ. મરુમરુ.
 -ગમરુ. મરુમરુમરુ. મરુમરુમરુ. અમરુમરુ. મરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ-ગીરુ. ફેરુમરુ. ગમરુ. ફેરુમરુ.
 ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ૭ મરુમરુમરુમરુ-ફેરુમરુ. મરુમરુમરુ.
 .ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ.
 .ફેરુમરુ-મરુમરુ. અમરુમરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ.
 -મરુમરુ. મરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુ-ગીરુ. અમરુમરુ.
 .મરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુમરુ. અમરુમરુ. અમરુમરુ. મરુમરુમરુ-ગીરુ. અમરુમરુ.
 .મરુમરુ. અમરુમરુ. ૭ મરુમરુમરુ-ગીરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. મરુમરુમરુ.
 .મરુમરુ. મરુમરુ. ૭ મરુમરુમરુ-ગીરુ. ફેરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ. મરુમરુમરુ.
 .મરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુમરુમરુ. ફેરુમરુ.
 .મરુમરુમરુ. અમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ. અમરુમરુ. ફેરુમરુ. ફેરુમરુ.

[illegible]

એ સેવાએ મેહર—અરશેશવંગ, પારંદ અને ખીજા યજ્ઞદાનાં નાંમો વીર ધમ્મિશતમાં વરસાદના સંબંધમાં વપરાયેલાંછિ, પણ તે નાંમો ‘દીનકર્દ’ માં આવેલી વરસાદને લગતી ઉપલી ખાખતમાં જણાવેઆમાં આવેલાં નથી.

- દેવો, જાદુગરો, પરીઓ અને તેઓના સરદાર જે અપોશ દેવ તથા સપુજ-
ગર દરજ્જા, તેઓને હાંણી પોહ્યાડેછે. અને તે વરસાદની નરતલોને બર-
તરફ કરવાથી, પાંણીઓના નાબનો ખુબ્બ માલેક બેરેજત અને અશોઓનાં
ફરોહરો જે પાંણી પોહ્યાડવાનું કાંમ કરનારાંછે, તેઓ (સઘલા) ખંડો,
પરગણાઓ અને જગાઓમાં તેહનાં પ્રમાણુ પરમાણુની વાંટણીથી પાંણીને
૬ પોહ્યતું કરેછે. વરસાદ પોતે પાંણીછે અને વરસાદનાં હથીઆર પવાણુ,
૭ વાદલું અને બાફછે. (વરસાદના) નાઢલા તથા મોહટા છાંટા તથા કરાં
અને બરફની ઉતપન્તી પવનનાં જીદી જીદી તરેહનાં રૂપથીછે; તેમાં જે
હવા ગરમી ધરાવનારી હોએચતો (વરસાદના) નાંધલા છાંટા પડેછે, અને
જો (હવા) તરાવત (ધ્યાને ભીનાસ) ધરાવતી હોએચતો (તેના) મોહટા છાંટા
પડેછે. જે તે થંડીવાલી હોએચતો બરફ વરસેછે, અને સુકાસવાલી
૮ હોએચતો કરાં પડેછે. વરસાદનો અટકાવ અપએાશ, સ્પુજગર અને
બીજા ઘણાએક દેવોને લીધે તથા ઇબ્બ અને તંગી પોહ્યાડનાર જાદુગરો,
પરીઓ અને કર તથા બુરો વેરો નાંખનારા હાકમ અને ખોટો ઇનસાફ
કરનારા નીઆધીસની બુરી દરશટી પાંણીના બાફ ઉપર પડવાએછે; અને
તેથી વરસાદ વરશતો નથી. વરસાદની વૃદ્ધિ, ઉપર જાણાવેલા (વરસાદની)
વૃદ્ધિ કરનાર યજ્ઞો તથા આતશબેહરાંમની ગેબી સકતી અને બીજા પેદાએ-
શને (પોતાની) સખાવતથી ચહુડતે દરબજેની બનાવનારા યજ્ઞોને લીધે તથા
સારી નબરવાલા ભલા ખરદ, અશો ઓરત અને સાચ્યો ઇનસાફ કરનારા
૯ નીઆએધીસની નબર પાંણીના બાફ ઉપર પડવાએ જાણાવેલીછે. વરસાદથી
બેહદરીતે જે સેવટનો ફાએદોછે તે પેદાના કરનાર (અશો અહુરમજ્દ) ની
અખશેશથીછે. અને તેને લગતાં નોકસાંનનો પોકારો એબ આપનાર (અંબ્ર-
૧૦ મઈનીકિશ) નો તેમાં સંબંધ હોવાથીછે. જે રાજા ખુબી ભરેલાં ફરમાનો
તથા ઇનસાફની કહ્યતમાં ચહુડતે દરબજેનો હોએછે, તે વરસાદથી
(પેદાની રઈઅતને) બેહદ રીતનો ફાએદો કરનાર તથા (તેને પોહ્યતાં)
નોકસાંનના આવાજને નબલો પાડનારછે. અને જે જોલમગાર રાજા
ઘણાં બુરાં ફરમાનવાલો અને વગર ઇનસાફનો હોએછે, તે વરસાદથી (રઈ-
અતનો) નોકસાંનના આવાજમાં વધારો કરનાર અને તેહના ઘણીએક તરે-
૧૧ હના નફાનો ઘટારો કરનારછે. (રઈઅતને) ફાએદો કરનારો રાજા વર-
સાદ વરસાવનારા યજ્ઞોની વરસાદ વરસાવાની કહ્યતને વધારનાર, અને

વરસાદનો અટકાવ કરવા સાડું વરસાદને નરતલ કરનારી દેવોની કહ્ય-
તને નબલી પાડનાર છે. ભલી દીનથી (યજ્ઞદેવી) વધારે આરાધના કરવાએ ૧૨
યજ્ઞદેવે ખુશી તથા દેવોને ગમ (પેદા) થાય છે; તથા યુતપરસ્તી દીનથી
દેવને માનવાએ વરસાદને વ્યાડે આવનારા દેવોને વરસાદની નરતલ
કરવાની મરતી અને જાલમીનો વધારો થાય છે. અને તેથી વરસાદને વર-
સાવનારા યજ્ઞદેવે કાએદેમંદ વરસાદને વરસાવવાનાં કાંમમાં જોડાત અને
તસદી ઘણી પડે છે.

૧૧૩ અગમ યુદ્ધિથી સીનગાર પાંમેલી દીનની ઘણી દાનાઈ, ૧
તેનો અભિયાશ કરનારાએને મલવા તથા નહી
મલવાનાં સખખ વીસે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, રવાંન અને દીનની પવીતરાઈના પેચારને સાડું, ભલી ૨
દીનનો અભિયાશ કરવાથી તે અભિયાશી (માંણુસ) ને હમેશની દાનાઈ
તથા ગણેઆંણુની પુરતી સહમજ મલે છે; અને તે ભલી દીનની અંદરની
દાનાઈની સહમજથી, વ્યાએ ફુનીઆંને લગતી નીઆંમત, હકુમત અને
નામદારીના શોકવાણું માંણુસ, લોભની મારફતે (તે ચીજોની તરફ) ઘેઆંન આ-
પવાથી દુર રેહ છે. જે (ઈતસાન પોતાનાં) રવાંનના પેચારને સાડું ભલી ૩
દીન ઉપર ઘેઆંન વ્યાપે છે, તેને વ્યાએ ફુનીઆંની દોલત, હકુમત અને
ઘટતી નામદારીને લગતી જકાંઈ સહમજ મલે છે, તે સંપુરણ દાનાઈવાલી
હોએ છે. જે કોઈ વ્યાએ ફુનીઆંની દોલતને લોભની આંખથી જોએ છે,
તેહને તે (ઈઆને ઉપર જણાવેલી) લાએક દાનાઈની સહમજ મલતી નથી.
તેથી જનામાં લાએક સહમજ નહી હોએ અને વ્યાએ ફુનીઆંને પસંદ
કરવાની (સહમજ) સકતી હોએ, તો તેણે એ કારણસર કશકંતને લમતા
ખુટકારાને સાડું પુરવીન ધર્મશુર્યોનાં ઉસ્તાદપણું હેકલ પોતાના ખવાસને
સુધારવો અને તેઓની શાગેરદીમાં રેહીને તેને લગતી અકલ મેલવી
અને તેહનો ખીજાએને બોધ આપવો.

- ૧ ૥૥ સેવટને લગતા સુધારાના વખતમાં પેદાએશનો (બદીથી)
છુટક થવા સાડ અને અંધરમઈનીઉશનો નાસ થવા
સાડ ભલી દીનની અંદર કરેલો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, આતમાને લગતી વસ્તુને કપાવું તથા મોતમંદ થવું નથી. તેમજ આતમાની હસ્તી વગર કોઈ હયાતી મેલવી સકતું નથી. પણ આતમા જેહની સાથે સંબંધ રાખીને (આપ્તે કુનીઆમાં) કાંમ કરતો હોતો, તે વસ્તુથી (ઈઆને તેનાં બદનથી) તેને છુટો થવાએ આતમાની જુદાઈથી તેહના સંબંધવાણું બદન નકામું થાએછે; અને તેથી આતમા પોતે તેની સાથના સંબંધવાણું બદનને મારી નાખનારો તથા તેને નકામું કરનારો થયેછે. જેમ આતમા જુદો પડવાથી બદન તેહની હયાતી વગરનું અને નકામું થાએછે, તેમ કશકેરેત (ઈઆને રીસ્તાખેજ) ના વખતમાં અંબ્રમઈનીઉશની સઘલી નીચ સકતીનો (માણસની અંદરથી) નાસ થસે. અને તે (અંબ્રમઈનીઉશ) પોતે કોઈખી ચીજનો બેહરો નહી મેલવાએ, તથા (લોકોને) પોતાની તરફ ખેંચવાની કુશેશ કરવા છતાં કોઈ તેહની તરફેતમાં નહી આવાએ, સેવટે નીરાસ થસે. તથા તેહની સાહેતા તથા યાદનો બીલકુલ અટકાવ થવાએ તે દુઃખી અને વારેવાર સંતાપ કરતો રેહસે. (આખેરશ) અંબ્રમઈનીઉશને દોખખની અંદર બેડીથી કેદ કરવા વીસે તથા તેનો અંત આવા વીસે દીનની અંદર (આપ્તે રીતે) જાહેર કરેલું છે:—

એા અહુરમઝદ તારી તે હકુમતમાં (ઈઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં) તે [અંબ્રમઈનીઉશ] નો સઘલી રીતે [ઈઆને તેનાં સઘલાં ગુનાહના કાંમ કરવાથી] અંત આવસે.*

- ૩ જેખી (ઈનસાંન) એહરેમનની ગુમરાહીથી (હમણાં) ઈજ દેનારું છે, તે સેવટે (ઈઆને રીસ્તાખેજના વખતમાં) નવી જનદગીને સાડ રોશનીથી, (યાને સ્પન્તો મઈનીઉશની દાનાઈથી), સીનગાર પાંમેલું થસે; અને જે દેવદરજો (આદમીઓની અંદર) ગુમરાહી મોકલવા સાડ (હમણાં) તઈઆર ઉમેલાછે, તેઓ (તે વખતમાં આદમી) રોશનીવાણું (ઈઆને સ્પન્તો મઈનીઉશની સહમજ ધરાવનારું) હોવાથી, તેની સાથે કાંમ કરવાના વીચારથી

* તા આ વીરુપા અહુરા શ્વહમી મજદા ખશ્ત્રો આ વોયઝા. (આપ્તે અવસ્તા 'અહુનવદ ગાથા' ના છેલ્લા હાના દસમા શ્લોક રચનાની છેડેનો ભાગછે.)

જુદા પડશે. તેઆરે (માંણસ) બેમાંનો એક, જે રોશનીવાલો (સ્પન્તો મધનીશ) છે, તેની તરફવાલું બનશે. અને તેથી તે (આદમી) રોશની વગરના (દેવદરૂજા) ને ઘણી ઈજા દેનારૂં તથા જુરા ટોલાના સરદાર (અંબ્ર મધનીઉશ) ને વગર સરહદ વાલો કરનારૂં થશે. અને તે (એહરેમન) ને (ઇનસાંતની) અંદરે આજુ બાજુએથી પેવસ થવાનો સંબંધ નહીં હોવાએ તે ઢંકાઈ ગએલો, તથા બંદીખાનામાં પડેલો જોયો ગણાસે. અંબ્રમધનીઉશની હદ વગરની ગુમરાહીની કુખકારક સહુમજથી લોકોને દુર રેહવા વીસેની, તથા તેઓને હદની અંદર ચાલવાની, અને તેહને લગતી બેહદ જાતે તેહની ગુમરાહીમાં લાગ નહીં લેવાએ, સેવટે બેહદ લોકની અંદર તે હદની અંદર રેહવા વાલો હોવાની, અને તેથી તેને કેદી બનવાની, તથા તેની અસર (આદમીઓમાં) નહીં રેહી સકવાની, અને તેહની હાલત નહીં શુધરવા વીસેની, (દીનની અંદર) આગમજથી ખબર આપેલી છે.

૧૧૦ (માંણસે) સેવટને લગતી સારી જનદગીનું મેલવું (તેનાં) ૧
કાંમથી છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખાસારો.

માંણસું કે, (માંણસે) સેવટને માટેની સારી જનદગીનું મેલવું ૨
અગત કરીને (કુનીઆને) ફરાગત આપનારાં કાંમ કરવાથી છે; અને તે કાંમ બે ખાલેકો મધેના એક આસરો આપનારા અને બચાવ કરવાને માટેના ખાલેકને લગતું છે. (એટલેજ આએ કુનીઆમાં, માણસનાં મન ઉપર ઉપરીપણું ચલાવનારી સ્પન્તો મધનીઉશ અને અંબ્ર મધનીઉશને નાંમે ઓલખાતી બે ગેબી સકતીઓ છે, તેમાંની એક સ્પન્તો મધનીઉશને નામે ઓલખાતી ભલી સકતીને લગતું છે.) કારણ કે આએ તરેહના (સ્પન્તો મધનીઉશનાં) કાંમથી, કુનીઆનાં લોકોને સાડ સારા ઉપાએ તથા સારી દોલત ઢંકાએલી રેહતી નથી. અને તેથી લોકો હદની બાહર જતાં નથી. ઈઆને ખલક પોતાનાં અસલ મુલથી કોઈ પરકારે જુદી પડતી નથી. અને તે ગુનાહનાં કામની સહુમજ મેલવીને નોકસાન કરનારાં કાંમની સામણે થાએ છે, તથા તે કાંમને અટકાવવાનો અને ખરાબ કરવાનો ઉપાએ લીએ છે, અને તે દરએક કાંમ ઘટતે વખતે તુરત કરે છે, (એવી મતલબથી) કે તે

કાંમ કરેઆ વગર તેહને લગતો વખત જતો રહે નહી. કારણ કે (તે સહમજે છે કે) જો તે કાંમ કીધા વગર રેહી જસે તો તે પોતાના પેદા કરનારથી દુર રેહસે, અને તેથી તે ખોટારાંવાલા (અંબ્રમધનીઉશ) ના વીચારવાલી ગણાસે.

૧ ૧૧ હોશ અને અક્કલનો સંભાલ કરનારી (સકતી) વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુવું કે, (ખાણસની અંદર તેના) હોશ અને અક્કલને જાલવી રાખનારી જે મીનોઈ સકતી છે તે બેહમન* છે; અને આદમીની અંદર તેનું જાણુવું સંતોષ કરી છે. જે (ખાણસ) માં આપ્તે દોલતનો (ઇઆને બેહમનનો) સંબંધ છે, તે હોશ અને અક્કલનું જે ખુલે, તેની સકતી-વાલું છે; અને તે (આદમી) સંતોષી દોલતવાલું, તેહને બેહમનની ચાલુ મદદ હોવાથી છે; અને તે (ઇનસાંન) હોશ અને અક્કલને લગતાં સંપુરણ કાંમ કર
- ૩ વાએ બેહુ કુનીઆમાં વખાણુ અને બુજેરગી મેલવે છે. પણ જે (ઇનસાંન પોતાના) હોશ અને અક્કલને એકના (ઇઆને બેહમનના) સંભાલની અંદરથી (બેહમન-અકોમન અને હેશમ**) એ તરંણના સવાધીનમાં આપે છે; અને (તેમાં) જેઆરે અકોમન અને હેશમ, બેહમનનાં કરતાં વધારે તેહની ઉપર ફાવે છે, તેઆરે તેહની અક્કલ, અકોમનથી કુનજેહનની, અને તેના હોશ, હેશમથી પરાગંદે થાય છે. અને જો તેહના હોશ અને અક્કલની ઉપર દેવો તેઓની બુદ્ધિથી ફાવે છે અને (તેહના હોશ અને અક્કલને) હાંણી પોહોચાડે છે, તો તે આદમી દેવના ખવાસનું બને છે.
- ૪ જો (ખાણસની અંદર) સંતોષ વગર, આપ્તે કુનીઆની દોલતનું તથા આવતી કુનીઆની કંગાલીઅતનું બુરૂં બી રોપાયે છે, (ઇઆને ભલા મનવાલી સકતી વગર, બુરાં મનવાલી, તથા ગોરસો ઉપજવનારી ગેબી સકતીનું રેકાણુ થાય છે), તો તેથી તે (આદમી) ઉલટાં ધ્યાન વાલું અને ચોરાએલી અક્કલવાલું બને છે.

* અતરે 'બેહમન' નો અર્થ 'ભલાં મનવાલી સકતી' નો; 'અકોમન' નો અર્થ 'બુરાં મનવાલી સકતી' નો; અને 'હેશમ' નો અર્થ 'ગોરસો ઉત્પન્ન કરનારી સકતી' નો સહમજો.

૧૧૪ (માંણસમા) વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સકતીનું ૧
રેહઠાંણ થવા વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, માંણસની અંદર તેને વગર ગુનાહે રેહવાની સહમજ સક- ૨
તીનું રેહઠાંણ થવું, આએ (નીચે જણાવેલી) બે ઓત્તમ ઇચ્છાનાં કારણ-
થીછે; તેમાં એક ઇચ્છા ગુનાહથી પાક રેહવાની અને બીજી ઇચ્છા તેવી
(સહમજ) ને લગતાં કાંમને પસંદ કરવાનીછે. વલી જે આદમી
આએ વીચારથી જુદું હોએછે, તેને ગુનાહથી પાક થવું નથી. જે
આદમીનાં અન્તકરણની અંદર યજ્ઞોનું વધારે રેહઠાંણ હોએછે, તે દાદાર
અદુરમજદની તરફની સરવે સહમજ ધરાવનારી ઓત્તમ સહમજ સક-
તીની મદદથી, વગર ગુનાહે રેહવા તથા તેહને લગતાં કાંમો પસંદ કરવા
સાડું વધારે લાએકનું હોએછે. અને તે (ગેબી સકતી) ની સહમજને
લીધે, તે ઇનસાંન એવી રીતે ગુનાહથી પાક રેહવાએ તથા તેને લગતાં (સવા-
બનાં) કાંમને પસંદ કરવાએ, (યજ્ઞો) ની તરફથી અગમએતી અને ઘટતી
મોરાદ મેલવાને લાએકનું થાએછે; જેમ તે અશો હેરબદ ‘બખ્તઆફરીદ’,
તેનાં અદુરમજદી અન્તકરણની એતવણીને લીધે વગર ગુનાહથી રેહવાએ
તથા ખોતાના આતમાની પવીતરાઈને પસંદ કરવાએ યજ્ઞોથી મોરાદ
અને બેશારત મેલવાને સાડું પ્રખીઆત થએઓ હોતો તેમ.

૧૧૫ હકુમતને પસંદ કરનારા શખ્સને હકુમત મેલવાની ૧
સરજત વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, હકુમતનો શોક રાખનારા પુરૂષને રાજ મેલવાની સર- ૨
જત આએ (નીચે જણાવેલાં) કારણોથીછે, (જિમાંનું) મુખ્ય કારણ એછે કે,
ખોદાએતાલાનો પ્રતાપ તેની ઉપર ઉતરવાએ તે રાજકરતાને આદમીઓ તથા
લશકરી અમલદારો ભલી આવેછે; તેમાં જે પાદશાહ હકુમતની મારફતે
આદમીઓને પાએદાર રાખવાને માંટેનો અને તે (હકુમત) થી રઈઅતનો
સંબંધ મેલવાને ઘણો આતુર હોએ, અને રઈઅતથી દુઃખને અટકાવનાર
અને તેહને સાડું સારાં કાંમ કરનારો હોએ તો, આદમીઓ તેહની હકુ-

મત ઉપર ટકી રહેનારાં તથા તેહના રાજની તરફ ચાહ રાખીને તેની સાથે જોડાઈ રહેનારાં હોય્છે. અને એ વીસે (ની ગવાહીના) આએ અવસ્તાછે.

અચીત જ પશુ અને માંણસોની ઉપર હુકુમત કરનારો (રાજા) છે તે, જાહેર તેહની હુકુમતથી તેઓને સાડું મોહટું સુખ મેલવતો નથી, તાંહું-વેર તે પોતાને દાહપંણથી ઘણીજ કમ મોહટાઈમાં રાખેછે. (એટલેજ જ દાહપંણવાલો રાજકરતાછે, તે પોતાની રહ્યતને શુખ આપવામાં અને તેનું કુખ ટાલવામાં પોતાનાં રાજની મોહટાઈ સહમજેછે.) [અને તે હુકુમતથી રહ્યતને કુખ દેતો નથી, પંણ તેનાં સુખનો ઘણો વધારો કરેછે.]*

૧ ૧૧૧ કુનીઆંની વસ્તુઓને ઊગાડનારાં મુલ (ઈઆને તત્વો) ને વગર નીઅમનાં બનવા વીસેનો ખોલારો.

૨ જાંણુવું કે, કુનીઆંની વસ્તુઓને ઊગાડનારાં મુલ (ઈઆને તત્વો) ને તેઓના અસલ નીઅમથી ઉલટાં જવાનું કારણ, તેઓના જોરસાઓની અંદર ફેરફાર થવાથી જણાયેલુંછે. કારણ કે, (સમતોલ તત્વોથી બનતી કોઈ ચીજમાં) જો પાંણી વધારે હોય્ચેતો, તે પવણના જોરસાને, તેમજ જમીનના જોરસાને ફેરવેછે; અને જો પવન વધારે હોય્ચેતો, તે પાંણીના જોરસાને, તેમજ આતશના જોરસાને ફેરવેછે; અને જો આતશ વધારે હોય્ચેતો, તે પવન અને ખાકના જોરસાને ફેરવેછે; અને જો વધારે ખાક હોય્ચેતો, તે આતશના જોરસાને તેમજ પાંણીના જોરસાને ફેરવેછે. અને તેઓના અસલ નીઅમવાલા જોરસાની અંદર ફેરફાર થવાથી, તેઓ જ એકબીજાના મેળાપથી હયાતીને મારેની વસ્તુને બનાવનારાંછે, તેહને બદલે તે ઉલટા જોરસાને લીધે, ઉલટા જોરસાવાલા (અંબ્રમઈનીઉશ) ના નીઅમ પરમાંણે, કાયા ધરાવનારી વસ્તુઓને ખરાબ કરનાર તથા દેહવાલી વસ્તુઓના બદલની બનાવટને નહીં કરનાર અને પેદાએશને હાંણી પોહચાડનારા, તથા તે (પેદાએશ) ને નહીં બનવા લાએક થવાના વસીલા તરીકે બનેછે. (તત્વો) પોતે, દાંનાઈવાલાં એકમુલ (રુપ-તોમઈનીઉશ) થી, ફાએદેમંદ હયાતી ધરાવનારા (યજદો) નાં સંબંધને લીધે, (આએ કુનીઆંને લગતી) જાતને

* નોંધતું જુ દી યા પસુ વીર અશ્રા અદ્વાત અશાઉનો મજિસ્ત્ય દી શાતોઈશિ માંનયાત કસિસ્તેમ ઉજ્યાઅમય.

બનાવનામાં ક્ષાવનારાંછે; અને નોકસાંનકારક જીવદગીવાલા (દેવદરૂજો) ના સંબંધને લીધે, તેને હાંણી પોહચાડવાના સખબથી, તેઓ પેદાએશને નહીં બનાવનારાં તથા નેસ્તીને લગતાં જણાએલાંછે. દેવોની તરફથી એ પરમાણુ-બનાવનાનું જે કારણછે તે આજરનાં બંધારણને લગતાં એકમુલ (અંધ્રમધની-ઉશ) થીછે.* વહી ઉતપન્તી કરનારાં (તત્વો) ને, યજ્ઞોની મદદના સંબંધથી, આએ ફુતીઆંની વસ્તુઓનો વધારો કરવાએ, ફુતીઆંની બનાવટને ક્રાએદો કરનાર તરીકે જણાવેલાંછે; અને (આએ ફુતીઆંની વસ્તુઓની બનાવટને) ખરાબ કરવાથી, જેમંવડું ગોસ્પંદની ઉપર હોમલો કરવામાં કાવેછે, અને માંણસ માંણસની ઉપર યુરી મતલબમાં કાવેછે, તેમ તેઓને નોકસાંન કરનાર તરીકે ગણેલાંછે. જેમ માંણસોની અંદર તેઓને લગતા સંબંધની જીદાઈ, ઉલટી ચાલનાં આદમીની જાલમીના સખબથીછે; તેમ તે તત્વો જે એકબીજાની સાથે સંબંધવાલાંછે, તેઓની (જીદાઈ), એકબીજાની બનાવટને ખરાબ કરવાથીછે. અને તેથી તેઓ આદમીઓની અંદર નીતી-વાનને બદલે અનીતીવાલાં તથા કાએઆની અંદર નોકસાંનવાલી ઉલટી બનાવટ કરનારા તથા નોકસાંનને નહીં દાખી નાંખનારા વસીલા તરીકેછે. અને બનાવટને ક્રાએદાકારક હોવાથી તથા તેને મદદ કરવાથી, તેઓ આદમીની અંદર, ગોએઆ નીતીને લગતું કાંમ કરાવવાને માંટેના વસીલા તરીકેછે; કારણ કે તેને લીધે આદમીઓથી સવાબનું કાંમ થાએછે, અને તેથી તેઓ પુણવન્તાં બનેછે. અને તેઓના ઉલટા નીઅમથી આદમીઓની તરફથી ગુનાહનાં કાંમ થાએછે, અને તેના સખબથી તેઓ પાપી બનેછે. અને તેમ બનવું, કુઃખના નીઅમવાલા એક (અંધ્રમધનીઉશ) થી જણાએલુંછે.

આસમાંન—જમીન—સુરજ—અંદર અને સેતારાઓ તેઓનાં કાંમ ૩
ઉપરથી જણાએલાછે, કે તેઓ પેદાએશની બનાવટને લગતા નીઅમવાલાછે, અને પેદાએશનું બનવું તેહના બનાવનારની પછી થએલુંછે. આસમાંન,

* જેમ ‘સ્પન્તોમધનીઉશ’ અને ‘અંધ્રમધનીઉશ’ અને તેહની ખીજ સકતીઓ કારાં અને નરસાં કાંમ કરવા સારાં માંણસનાં મન ઉપર પોતાની તરફની ઉસકેરણી કહેછે, તેમજ તે બંધે ગેખી સકતીઓ પોતાની સાથની ખીજ સકતીઓની સાથે માંણસનાં બદનની અંદર રોગોનું નીવારણ તથા રોગોની ઉતપન્તી કરવાનું કાંમખી ચલાવી સકેછે. એ ઉપરથી ખાલ્લી રીતે જણાએછે, કે માંણસનાં મન ઉપર જેમ ઉપલા બહુ મીનોઓની હરીફાઈ ચાલુછે, તેમજ તેઓનાં શરીર ઉપરખી તેઓની હરીફાઈ ચાલુ રહેછે. મોટે ઉપલા નીઅમ પરમાણુ આએ ફુતીઆંમાં ઉતપણુ યાતી ચીજોના સારા અને ખરાબ બનાવના સખબની મતલબ આપણે યજ્ઞોને નાંમે ઓળખાતી સારી સકતી અને દેવોને નાંમે ઓળખાતી યુરી સકતીનાં ખેંચાણથી સહમજબી જોઈએછે.

સેતારાઓની હૃદયથી જમીનની આસપાસ કીલ્લેબંધી તરીકે છે, અને તેની વચેની જગો લડાઈની હરીફાઈ કરનારા (સારા માડા આતમા) એને સારૂ હરીફાઈ કરવાનું એક મેદાંન છે. અને તાંહાં (લડાઈની) હરીફાઈ કરનારાઓ (માંણસનાં) બદનતી છેક અંદરથી તે સેતારાની હૃદયથી (પોહચી સકે) છે. અને તે સ્તર પાએઆની અંદર ચહુડતે દરજ્જેની રોશનીવાલી પેદાએશ છે, તેથી જ્યો જાતે નોકસાંનવાલા છે, તેઓનાં કાંમને (તે રોશનીવાલી પેદાએશથી) હાંણીનું પોહચવું છે. પેદાનો કરનાર પોતે, પોતાની પેદાએશને હાંણી પોહચાડવાને તથા પોતાની પેદાએશની અંદર એકબીજા સાથે લડાઈ કરાવવાને લાએકનો નથી. તેમજ ખલક પોતે એકબીજાની સાથે (પોતપોતાનાં) હરીફાઈ કરવાને લાએક બનેલી નથી; પંણુ તેમ બનવાનો સબબ કુઃખનાં નિઅમવાલા એક (અંબ્રમઈનીઉશ) થી જાહેર થાએલો છે.

૧ ૧૨. સઘલી જાતની હયાતીથી દાદાર આહુરમજદની બુજો-
રગી છે, તે વીશે બલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જેમ આપણને જણાએ છે કે, જે એક નાંદલો દાંના છે, તેની અંદરથી એક મોહટું જાહાડ બને છે; તથા જે એક લાંકડાંનો નાંદલો કટકો છે, તેથી એક મોહટું ઘર બંધાએ છે, અને જે એક નાંદલી આંખ છે, તે ખોરશેદની મોહટી રોશનીની મારફતે જમીન અને તેનાં છેડાને જોઈ સકે છે; અને (આપણા) આતમાને લગતો જે નાંદલો અંદેશો છે, તે સઘલી વસ્તુની અંદર કીમતી ગણાએ છે. તેમ (કુનીઆંનો) વધારો કરનારાઓની સકતીને તેને લગતાં કાંમને સારૂ (કુદરતની તરફથી) એટલું તો બોહલું કહ્યત મહે છે, કે આસમાંન અને જમીનને લગતી સઘલી ખીલતી—નખલી—ઓછી અથવા પાએમાલ થાએલી સકતીવાલી ચીજોમાં, તેઓની (કુદરતી) સકતીઓની મારફતે અતીથણા ચલકાર આપનારો મોહટો જોર દેખાએ છે. જે ઉપરથી પાક બોદાએતાલાને લગતી બેમાલું મોહટાઈ કેહવી છે, તે આપણા બેઆલમાં આવી સકતી નથી. અને તેહની આએ બુજોરગ સકતી આપણને બતલાવે છે કે, એવી મોટાઈ ધરાવનારો (સાહેબ) સઘલી કુનીઆંને ચલાવવાની સકતીઓને તેની દાંનાઈથી જોઈ સકે છે, અને

તેનું (કુનીઆંને) ચલાવવાની દાંનાઈનું સરવેથી સરસ બલ તેની વધારે ચહડતે દરજેનાં બલવાલી દાનાઈની આપણને સહમજ આપેછે. વલી તેની મજદીઅસની દીન ઉપરથી આપણને જણાવેછે કે, તે દીન (સઘલી) દાંનાઈ-એને જણમ આપનારીછે, તે ઉપરથી મજદીઅસની દીનની સરવેથી સરસ મોહોટાઈ આપણને દેખાવેછે. જેઆરે આપણ જોઈએછે કે, તે (ખોદાએ-તાલા) દરએક ઠેકાંણે દીનથી (ખોતાનાં) રાજને ચલાવનારોછે, તે ઉપરથી તે-નાં રાજની અતીઅંત મોહોટાઈ આપણને જણાવેછે. વલી જેઆરે આ-પણને જણાવેછે કે, પેદાનો કરનાર અશો અહુરમજદ અસલછે અને તે (કુનીઆંની સઘલી પેદાએશને) જનમ આપનાર, બનાવનાર અને તેને ચલાવનારછે; તેઆરે એ ઉપરથી પાક ખોદાએતાલા સરવેથી ચહડતે દરજ-જેની હકુમતવાલોછે, તે એકસરખા આકારમાં આપણને દેખાવેછે. પેદાના કરનારની મોહોટાઈને સહમજવા સાડું આએજ દાખલો બસછે કે, તે દા-દાર અહુરમજદ તેહની સઘલી ખલકની ઉપર ચોકસાઈ રાખવાને સરવે સક્તીવાંનછે.

૧૨૧ અહુરમજદની ઈચ્છા વીચાર સાથનીછે, તે વીસે બલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાણવું કે, અશો અહુરમજદની પસંદ કરવાબેગ ધારણા, તેહની સરવે સહમજ ધરાવનારી અકલને લીધેછે. અને તે ખોતે (આલમને) પસંદ પડતો, તેહની સઘલી સહમજ ધરાવનારી અકલની ઈચ્છાએ, તેહને લગતી ખલકને બેહદ રીતે શુધારવાને તથા તેનો સેલસેલો ચાલુ રાખવાને લીધેછે. માટે જે (શખ્સ) મજદીઅસની દીનનો વધારો કરવા સાથે, તેહની હકુમતને લગતાં સરવેથી ચહડતાં કાંમ કરનારો હોએ, કે જેહનાં પુરતાં કાંમથી, ખલકનાં લોકો હમેશનો ક્ષયદો મેલવે, અને તે (ક્ષાએદો) હમેશાં ચાલુ રેહવાથી, પુરતો શુધારો (કુનીઆંમાં) થાએ, તથા એબ આપનારા (અંધમઈનીઉશ) ને તેથી પુરતી રીતે હાંકી કહડાએ, અને ખલકનાં લોકોને હમેશાં નેકી મલે, તો તે શખ્સ અહુરમજદની ઈચ્છાને લગતોછે. જે ધરમચુરએ, (તેઓના) મતલબી ધરમથી લોકોનાં સેવટને લગતાં કાંમોને હમેશાં ખરાબ કરનાર તથા મતલબી ધરમના વીચારથી ઘણાંએક આદમીએને હમેશનાં દોષખી કરનારાછે, તેઓ ખલકને

બેહુદ રીતનું નોકસાંન કરનારા છે; કારણ કે તેઓના મનહુબની અસર, તે ધરમ પાલનારાઓને હાંણી પોહોચાડનારાં કાંમેને પસંદ કરવાનાં મુલ તરીકે છે. માટે તેવો ધરમ, ખોટા વીચારવાલો અને આખેરશને માટેની યુરાધના સંબંધવાલો કેહવા છે; તેથી તેહને ધરમ તરીકે કેહવો જોઈએ નહીં.

૧ ૧૨૨ સારી અને નરસી દીન તથા તેની યુનીઆદ અને તેના
જાહેર તથા ચાલુ થવાથી (ફૂનીઆમાં) પ્રાએદા અને
નોકસાંન કરનારાં પ્રલની ઊતપન્તી થવા
વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, ભલી દીન, આરુનેખેરદ (ઈઆને કુદરતી અકલ), અને આરુનેખેરદના ગુણવાલી જાત (ઈઆને બેહુમનને નાંમે ઓલખાતી ભલાંમન
- ૩ વાલી સકતી), એ સાથે જણુમેલાં છે. તેમાં આરુનેખેરદ અને તેના ગુણ-
૪ વાલી બેહુમનની જાત, રૂપેનામીનોથી પેદા થાએલી છે. અને અકોમન (ઈઆને યુરાં મનવાલી સકતી) જે વરૂન (ઈઆને ઉલટી અકલ) ને લગતી એમ વાલી જાત છે, તે નોકસાંનકારક વરૂન (ઈઆને ઉલટી અકલ) ની સાથે
૫ પેદા થાએલી છે. અને નોકસાંનકારક વરૂન તથા તે નોકસાંન કરનારા વરૂનની ફરગુણ જાતવાલો અકોમન ધનામીનોથી પેદા થાએલાં છે, કે જે (ધનામીનો) અસલ મુલને લગતો નથી, (ઈઆને અશો અહુરમજદથી જુદો છે.) ભલી દીન એ રૂપેનામીનોથી છે, કે જે (રૂપેનામીનો) અસલ મુલને (ઈઆને અહુરમજદને) લગતો છે. અને યુરી દીન ધનાહમીનોથી છે. અને તે-
૬ ઓમાં ભલી દીનવાલાનું જણુવું અકલમંદી, અકલની મદદ, અકલને લગતી રીતભાત, અકલને લગતી જાત, અકલને લગતાં કાંમ, અકલમંદને કહ્યત આપનારી અકલની રોશનીથી છે. કારણ કે રૂપેનામીનોની તરફથી જણુમ લેનારી નીરમલ અકલ ભલા લોકોને સધલો ફાએદો કરનારી છે.
૭ અને યુરી દીનવાલાનું જણુવું ઉલટી અકલમંદી, ઉલટી અકલની મદદ, ઉલટી અકલવાલી ચાલચણુ, ઉલટી અકલવાલી જાત, ઉલટી અકલવાલાં કાંમ, ઉલટી અકલવાલાને યુરું કહ્યત આપનારી ગુમરાહીથી છે. કારણ કે ધનામીનોની તરફથી જણુમ લેનારી સંઘલી ઉલટી અકલ ભલાં લોકોને ઘણી
૮ એક તરેહનું નોકસાંન કરનારી છે. અને (ભલી તથા યુરી દીન) એ બેહુ-

નું ચાલુ રેહવું તેઓથી (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશથી) છે. ભલી દીનવાલા શખસની અંદર ભલા અને ખાલેસ અમેશાસ્પન્દોને ૯ રેહવાની પાક જગો જાંહાંસુધી તેનામાં આસ્નેખેરદની પુરતી હકુમત હોએછે, તૈયા નાસકારક ઉલટી અકલની ફરબલ હકુમતનો અન્ત આવેલો હોએછે, તાંહાં સુધીછે. યુરી દીનવાલાની અંદર લોભ આપનારા દેવોનું અપવીતર રેહકાંણુ, ૧૦ જાંહાંસુધી તેનામાં નાસકારક ઉલટી અકલની સઘલી નાંલાએક હકુમત હોએછે, અને જ્યાં આસ્નેખેરદ સુતલક નથી, ત્યાંસુધી હોએછે. અને ફુનીઆમાં ૧૧ જાંહાં આસ્નેખેરદ અને નાસ કરનારી ઉલટી અકલ એ બેહુ હોએછે, ત્યાં બંધેની હકુમતની આમેખતગી ભરેલી હરીફાઈ હોએછે. તેમાં (જે દેકાંણુ) જેટલે દરબજે આસ્નેખેરદની હકુમતનું જોર હોએછે, તેટલે દરબજે (ત્યાં) ભલાઈ-દીનને માંનવું-દીન ઉપર વીસવાસ રાખવો અને તેનો ફેલાવો કરવો, તથા યજ્ઞોની હકુમત-ભલાં માંણસને મોહટાઈ અને ખલકને નેકીછે. અને (જ્યાં) જેટલે દરબજે નાસકારક ઉલટી અકલનાં બલનું ચલણુ હોએછે, ત્યાં, તેટલે દરબજે યુરી દીનને માંનવું-તેનો રેવાજ આપવો-દેવોનો ભલમ-યુરાઓને મોહટાઈ અને લોકોને યુરાઈછે. (ફુનીઆમાં) ફાએ- ૧૨ દાનું ફલ, ભલી દીનને ચાલુ રેહવાથીછે. અને નોકસાંનનું પરીનાંમ, યુરી દીનને ચાલુ રેહવાથીછે. ખલકને ભલી દીનથી જે ફાએદાનું ફલછે, તે ૧૩ આએ ફુનીઆમાં ખાદાએતાલાની ખલકનો એહરેમતનાં નાસથી બચાવ કરવા સાઝ અમેશાસ્પન્દોની પવીતર મદદ ચાલુ રેહવાએ, તથા યજ્ઞોની ભલી કહ્યતનો સંબંધ આદમીને (ગુનાઈથી) પાક રાખવા સાઝ ગાલેખ હોવા-એછે. કારણ કે, આદમીઓ માણસોની અંદરથી ઈતસાંનને લગતી એમને કુર કરવાથી તથા તેઓના ખવાસને સુધારવાથી દોખખથી છુટકારો પાંમેછે, અને શુધરેલાં બનેછે. ફુનીઆમાં ચહડતે દરબજેના સારા શુણોનો વધારો, ફુનીઆને ખુબીનો સીતગાર આપવાએછે. આદમીઓની અંદર જે કાંઈ (ભલી અને યુરી) ભલસેલ સકતીનું ચાલુ રેહવુંછે; તેમાં આદમીની અંદરે ભલા ખવાસના સારા શુણોની કહ્યત હોવાથી, તેમાંથી દરજનું તુટવું, અને કુર થવુંછે, અને તે (દરજને તુટવા) થી આદમીને પોતાનાં સવાંનના છુટકારને માંટેનાં સવાબનાં કાંમ કરનાર બનવુંછે. આદમીઓની અંદર પુરતો સવાબ ચાલુ રેહવાએ દરજની ફેજ (ઈચ્છાને પાપને લગતી સંખી-આ) ને હાંણી પોહચવાનો તથા ખલકથી એમ આપનાર (એહરેમત) ને

વગર ચલકાટવાલો કરવાનો અને સઘલી લલી પેદાએશને તેહની મોરાદ મુજબ વગર મોહતની શક્તીવાલી બનવાનો સબબછે.

૧૪ ખલકને યુરી દીનથી જે નોકસાંનનું પરીનાંમછે, તેનું કારણ એછે કે, તે (દીન) થી આદમીઓની અંદર દેવોનું રેહડાંણુ થાએછે; તેથી તેઓમાં સઘલી બદીનું ચાલુ રેહવું, તથા કુનીઆમાં ઘાત અને ખલકને નાસ તથા ઈજા થવીછે. અને તેની આમેજશ આદમીઓમાં ચાલુ રેહવાથી, કુરગુણોને કહ્યતનું મલવું, સારા ગુણોનું નબલું પડવું, આદમીની અંદરથી ઈનસા નગરીની રોશનીનું કુર થવું, તથા તેઓની અંદર ગુનાહના કામ કરવા સાડ બદીનાં (બી) નું રોપાવું, તથા (તેઓનાં) રવાંનને પાપી બનવું અને અનીતીથી કુનીઆને ઉગડ તથા નોકસાનકારક બનાવવીછે. આદમીઅતની ખરાબીથી અને તેને લગતી બદીની હાંસેલ તથા અનીતીના વધારાથી, દેવોને કુનીઆને ખરાબ કરવા માંડેનું ઘણું કહ્યત મલેછે. દેવની તાબેદારીથી (ખાણસને) કુનીઆમાં જે ઉમેદ રાખવીછે, તે લલાઈના સંબંધ વગરની બદીને લગતીછે. ખલકને ચહડતે દરજેની પેદાએશ તરીકે પાએદાર નહી રહી સકવાનો સબબ, તેહની અંદર લલાઈના સંબંધ વગરની સઘલી છુપી

૧૫ બદીની પુરવારી હોવાને લીધેછે. માટે જે ધરમગુરૂઓ અસલ એક (પેદાના કરનાર) નો મજહબછે, તેનો બોધ આપનારાછે, તેઓ તેથી તે દીન ધરાવનારાઓને અસલ મુલના સંબંધમાં રાખનારાછે, અને તે અસલ મુલના સંબંધથી યુરી દીનથી તેઓને કુર રેહવુંછે; માટે તેવા ધરમગુરૂના કેહવાને લોકોએ નીતીને લંગતું ગણવું. અને જેનું કેહવું સ્પેનામીનોને લગતું નહી હોએ અને ધનામીનોને લગતાં મુલનું હોએ, તે તે ધરમગુરૂ, સઘલા ગુનાહઓનું મુલ તથા દરએક ગુનાહનું કાંમ કરનારાઓનો સરદાર અને યુરાઓની અંદર સરવેધી યુરો કેહવાએછે.

૧૧૩ આએ ફુનીઆની વસ્તુઓ, (તે) વસ્તુઓની પેદાએશ, તેહને ૧
 લગતું કાંમ, તથા તેની હયાતીને લગતી તરપ્રદારી, યુનીઆદ,
 આપ, તરીકો, કાલબુદ અને તેહની હસતીની કડીઅત તથા
 • તેહને હાંણી પોંહ્યાડનારા વસીલા વીસે, તથા (પેદાએશની) હ-
 યાતીને હાંણી, કેહવી પરકાએ છે ? અને (દરએક) વસ્તુની અંદર
 ખરાબી કરનારાઓને પોહચવું સાથી છે ? તથા પ્રરીને બીજી વ-
 અત તેહને સુધરવું છે કે નહીં ? અને જો તે પાછી સુધરશે તો જેમ
 હમણાં તેહનો આકાર બનેલો છે તે પરમાંણે પાછો તેહનો સુધરે-
 લો આકાર બનશે કે આએ ફુનીઆમાં આતમાને લગતી હયાતી
 જુદી કાએઆવાલી થશે ? આ ફુનીઆમાં (માંણસ) મીનોઈ ફુની-
 આંને લાએકનું, તથા આએ ફુનીઆનાં કરતાં મીનોઈ ફુનીઆ-
 ની તરપ્રદારીવાલું અને ગેબી યજ્ઞની કડીઅત ધરાવનારું તથા
 વજ્જ સકતીની તરપ્ર ગેબી ઊલટવાલું સાને લીધે છે ? અને ગેબી
 સંબંધથી તેને એકબીજાથી તરાવતવું મલવું કેમ છે ? તથા ગેબી
 યજ્ઞ અને દેવો જે તેના ઊપર છે, તે બેહુ મીનોઆ કાંહાંશુધી
 તે ઊપર રેહ છે ? અને સાથી એકબીજાથી જુદા પડે છે ? અને
 આએ ફુનીઆની પેદાએશોને આગલ તથા પછવાડે પેદા કરવી
 સા શાએ છે ? તથા આએ ફુનીઆની પેદાએશને કાએમ રેહવું,
 તથા સુધરવું સાથી છે ? અને બલકને તેહની એબથી સુધાર-
 નારું આદમી ઘણુંજ સરસ સાને લીધે છે ? ફુનીઆં તેને એ-
 બથી પાક કરનારની તરપ્રથી જે કાંઈ પાક થશે, તે કાંહાંથી થશે ?

અને ફુનીઆનાં સેવટને લગતા સુધારાને તથા તેની

ખરાબીને પસંદ કરનારી કેહી સકતીએ છે ?

તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

• જાંણવું કે, આએ ફુનીઆં (ની વસ્તુ) કાએઆવાલી આંખની મારફતે ૨
 દેખાએ છે, અને તેની અંદરની (મીનોઈ) પેદાએશ લડાઈની ઉસ્કેરનીને લગતાં
 કાંમ કરનારી છે. અને ઉસ્કેરની કરનાર પોતે પેદાએશની સાંહાંમણે થનારી તથા
 (સાંહાંમણે થનારને) દાબી નાખનારી (સકતી) છે; અને (માંણસની અંદર
 આએ સકતીઓના) સંબધનું જોડાવું, હમેશની સારી માલમલાણે સા-

રૂંછે, અને તેહનું કમ પોતાના પેદા કરનારને લગતું છે. એ વીસેના ખો-
લાસો એમ છે કે આએ ફુનીઆનાં લોકોનું કોઈખી કાંમ (બદીની) ઉસ્કેર-
ણીને દાખી નાખવા વગરનું નથી. આએ ફુનીઆની તરફેનવાલાં લોકો
દરએક વસ્તુ જોઈને કરવાવાલાં છે. અને આએ ફુનીઆનાં લોકો દરએક
ચીજને બદનને લગતી આંખે જોનાર તથા બદનને લગતા હાથથી કરનાર છે.
આએ ફુનીઆની ઉતપંનતી, પેદાના કરનાર દાદારથી થાએલી છે. પેદાએશને
ઉધરભાવ આપનારા મારગવાલી સકતીને દીનની અંદર હયાતીનું નામ
આપેલું છે. આએ ફુનીઆનાં લોકોના તરેહવાર ઉપાએનું મુલ પાચણ-
સકતીથી જણાએલું છે. અને દાદારની તરફથી તેહની પેદાએશ પરથમ
બનેલી છે. અને તેહને લગતું જે પ્રમાંણીક કાંમ કરનારી (વસ્તુઓ છે તે)
હયાતીથી છે. દીનમાં તે (વસ્તુઓ) ને હયાતીને ચાલુ રાખનાર (સકતીઓ)
નું નામ આપેલું છે. અને તે પવન—આતશ—પાંણી અને મીટી ઇત્યાદી
એઆર જીનદગીને લગતાં તત્વો છે. અને તે, આએ ફુનીઆનાં લોકોની
દેહ અને દેખાવનાં મુલ છે. બીજું દાદારની અગમચુદ્ધિને લગતાં જીનદગીને
ચાલુ રાખવાનાં કાંમને લીધે તે (તત્વો) ને હયાતીને કાએમ રાખનારનું
નામ આપેઆમાં આપેલું છે. અને તે એહારે ઉનસરોને હયાતીવાલી કાએ-
આની મેલવણીને કાએદાસર ચલાવનાર તરીકે ગણેલાં છે. તરીજું દાદારની
તરફનું ચહુડતે દરજજેનું કાંમ કરવા સાફ ફરોહર અને રવાંન, તે (કાએ-
આની મેલવણીને) કાએદાસર ચલાવનારાં તત્વોની સાથે આએ ફુનીઆના
સાથી છે. સઘલાં આદમીઓ—ગોસ્પંદો અને બીજાં ભલાં જાનંદારોની
કાએઆ જેમ તેથી છે, તેમજ તેઓ શેવટની કાએઆ બપ્શેલાં (ઈઆને
રીસ્તાખેજતા વખતમાં કાએઆ પેમેલાં) તેથી થશે. (જાનંદારોનાં) કાલ-
બુદોની અંદર જે તે (તત્વો) તે એખલા એકતાં જોરવાલાં હોએચતો તેઓ
તેહને લગતાં હોએ છે; પંણુ જે તેઓમાં બીજાની અસર હોએચ તો તેઓ
એકસરખા ખવાસથી ઉલટા સબબવાલાં બને છે. અગત કરીને હયાતી
ધરાવનારાએને હલાકીને લગતા વીચાર સાથનું બનવું, તેઓને હલાક કર-
નારા (અંબ્રમઈનીઉશ) થી છે. કારંણુ કે, બે (મીનોઈ સકતીઓ) માંની
એક બદીને પોંહચાડનારી તથા દરદને ઉતપન કરનારી છે, અને બીજી તેથી
છુટકારો આપનારી છે. અને હાંણી પોંહચાડનાર (અંબ્રમઈનીઉશ) ના
જીનદગી સાથતા સંબંધથી, તથા તેહની સઘલી ખરાબી કરનારી ઓલાદની
મારફતે, લોકોની કાએઆ અને કાલબુદતા બહારની ખરાબી થાએ છે. જે

કાંઈ (વસ્તુ) ખરાબ થાય છે, તે તેના અસલની અંદરથી છુટી પડવાય છે. ઉનસરોની કાએદાસરની સાચી સકતીઓ, જુદી જુદી જાતોને તેહના પેદા કરનારની તરફ રાખનારાં મુલને લગતું કાંઈ કરનાર છે, અને દેવની પેદાએસથી જેકાંઈ જાત ખરાબ થાય છે, તેહનો નાસ નહીં થાય, એટલા સાંડું તેને દાદારની કઉચ્ચતથી બીજી વખત પાછી એવી રીતે શુધારે છે, કે તે ગોએચ્ચા પેહલવાંનાં જેવી બની શકે છે. જે કાએચ્ચાઓ પાછી શુધરે છે, તે ખાલેસ મુલની તરફથી તેઓને ફતેહ મેલવાય છે. અને જેઓ—એ અસલ (મુલ) થી જુદાં છે, તેઓ એમ આપનારા (અંબ્રમઈ-નીઉશ) થી ફતેહ મેલવેલાં છે. જે જાતો આમીનશ વાલાં મુલ (ઈચ્ચાને અંબ્રમઈનીઉશ) નો સંબંધ ધરાવનારી છે, તેને તે મુલના ખરાબ સંબંધથી, પેલી (તત્વોને કાએદાસર ચલાવનારી) સાચી સકતીઓ, દાદારની તરફની પુરતી આગાહી અને પુરતાં બંને કરી પાછી જુદી પાડે છે. અને તે સાચી સકતીઓ, તાબેદારીવાલાં ઉનસરોથી કાએચ્ચાને કાએદાસર રાખે છે. આએ ફુનીઆંમાં મીનાને લગતા મારગવાલી જે ચીજ છે, તે બદનની અંદર રેહનાડું રવાંત છે. અને રવાંતની અંદર (તેને) આએ ફુનીઆંમાં મદદ કરવા તથા ઘટતી રીતે ચલાવવા સાડું જે મીનાઈ સકતી છે, તે સારે મારગે ચાલવાની એતવણી આપનાડું અનકરંણ છે. જેમ આએ ફુનીઆંમાં આતમાં (જાનદારની) કાએચ્ચાને જીવતી રાખનાર, અને તેને જોવાની સકતી આપનાર છે, તેમ રવાંત કાએચ્ચાને મીનાની તરફ ચલાવનાડું તથા મીનાની તરફેનમાં રાખનાડું છે. જેમ આએ ફુનીઆંની અંદર આતમા કાએચ્ચાને જીવતી રાખનાર છે, તેમ તે જે બદન કાએદાસર ચાલતું નથી તેહની ઉપર નજર રાખનાર છે, અને તેને કાએદાસર ચલાવનારી ગેબી સકતીઓની મારફતે તે વીસેની સહમજ આપે છે. બદનની અંદરની કાએદાસરની ચીજોમાંની જે ચીજ બેકાએદે બને છે, તે (માંણસને) આતમાની આંખે દેખાય છે. જે ગેબી સકતી છે, તે આતમાને લગતી આંખે જોનારી છે. (માંણસને) શુધારનારી ગેબી સકતીઓ, ગોએચ્ચા રવાંતનાં મોહટાં બલ તરીકે છે. અને તે આતમાને લગતી સકતીઓ, જેવી કે વીર (તર્ક સકતી), હોશ, અને અકલ છે. અને તે રવાંતની સાથે રેહ છે. રવાંત અને વખ્શ (ઈચ્ચાને આદમીને સારે મારગે ચાલવાની સમજ આપનારી સકતી), (એ બેહુ) પોતાનાં સઘલાં કામની અંદર ઉપલી તરંણુ ગેબી સકતીઓની મારફતે જોનાર અને ફતેહ મેલવનાર છે. રવાંત અને ફરોહર વખ્શથી છે. અને રવાંત તથા ફરોહર

જે કાંઈ જોતાંછે, તે પણ વખ્શથીછે, અને વખ્શ જોછે, તે (રવાંન તથા ફરો-
હરની) આંખછે. અને રવાન તથા ફરોહર એકબીજાને જોનાર, વખ્શની
આંખછે. અને તે (વખ્શ સકતી) ની મારફતે રવાંન (પોતાની) ઈચ્છાને
લગતાં કાંમ કરવા વાલુંછે, અને ફરોહર તેનાં કાંમને લગતા જોરસામાં
ફાવનાડુંછે. જોઆરે રવાંન જાતે વખ્શ (ઈચ્છાને સારે મારગે ચાલવાની
સમજ આપનારી સકતી) વાલું હોએછે, તેઆરે તે સકતીથી રવાંનની
મારફતે આતમાને દેખાએછે, અને જોઆરે (આદમીની અંદર) રવાંન-
ની મારફતે વખ્શ સકતી જોતી રેહછે, તેઆરે (વખ્શ અને રવાંન) બંધે પસંદ
કરવાનું કાંમ કરનાર થાએછે. અને અકલ જોછે, તે વખ્શનાં ચહુડતે દરજ-
જનાં કાંમને પસંદ કરનારીછે. ફરોહર જે મદદ કરનારા કૃતેહમંદ જોરસા
વાલુંછે, તે તેહની અંદર વખ્શ સકતી હોવાને લીધેછે. જે કાંઈ રવાંનને
તેહની ઈચ્છાને લગતું કાંમ કરવાતું દેખાએછે, તે ગાલેબ ફરોહરના સબબ-
થીછે. ઘણુંકરીને વખ્શ (સકતી) રવાંનને સુધારવા સાડુંછે. અને ફરોહર
તથા વખ્શ એ સુધારાવાલી સકતીઓ, રવાંનથી એકબીજાની સાથે રેહી
શકેછે. જોઆરે (રવાંન-ફરોહર-અને વખ્શ એ) તરંણુમાંની દરએક
વસ્તુ એકબીજાની સાથે એકમલતી હોએછે, તેઆરે તે (દરએક સકતી),
ચાલાકી ભરેલી રેહછે. આતમાને લગતો જે પવન (ઈચ્છાને દમને
આવજાવ કરવાની સકતી) છે, તેથી માંણસનો સુધારોછે. અને ફરોહર
ગાલેબ આતમાની મારફતે (માંણસની) જીનદગીને લગતા પવન*ને
તેજ રાખનારછે. જીનદગીને લગતા પવનની તેજને લીધે, બદન
જીનદગી ભોગવનાડુંછે. બદનનાં રૂપની અંદર રવાંન વખ્શવાલી
બુદ્ધિની મદદથી, બદનને જોતું અને ચાલતું રાખનારછે. અને (જાંહાં
વેર રવાંન) વખ્શની સાથે એકમલતુંછે, તાંહાંવેર તે મીનાઈ હાલતને
સાડું પોતાને સુધારનાડુંછે. અને તે (રવાંન) ના જે બીજા સાથીઓછે,
તે સંઘલા ફરોહર અને વખ્શના સંબંધને લીધે આદમીનો સુધારો કરવાને
માંટેનાછે, અને તનની અંદરથી (રવાંનને) ગુનર કીધા પછી તેઓ અશો
રવાંનની સાથે રેહછે. જોઆરે રવાંન પાપી થાએછે, તેઆરે રવાંનથી બોદ
અને ફરોહર (એ બોદ સકતીઓ) જીદી પડેછે, અને તુરત તે પાપી (રવાંન)
થી તેઓ અનંદીક થાએછે. વલી યજ્ઞો અને દેવોની હસ્તીનું (માંણસની

* જીનદગીને લગતો પવન—એ બદનની અંદર જે દમ લેવાની સકતીનું
ચાલુ રેહવુંછે, તેહને સહમજબો.

અંદર) જણાવું (તેહને લગતી) દીનથીછે. તેમા (ઇનસાંનની અંદર) યજ્ઞ-
 દોની હયાતી (ઇઆને યજ્ઞદોનું રેહકાંણુ), ભલાઈને વાસ્તેની સહમજ આપ-
 નારી સકતી અને અકલને લીધેછે; અને દેવોની હયાતી (ઇઆને દેવોનું
 રેહકાંણુ), યુરાઈને માટેની સહમજ આપનારી સકતી તથા ઉલટી અકલને
 લીધેછે. આદમીઓની જાતની અંદર (યજ્ઞદો અને દેવો) એ બેહુ તરેહની
 ગેબી સકતીઓ મવકલછે, તેહને લગતી શાખ્શીનું જમ (આપણને)
 જણાવુંછે, તેમજ (આદમી), તેઓને લગતી વસ્તુના સંબંધથી જુદી તરફેન-
 વાલું બનવાએ, તે ગેબી સકતીઓ તેથી જુદી પડેછે, તે પાંણુ આપણને સ-
 મજાએછે. તેમાં જે (ઇનસાંન) યજ્ઞદોની તરફેનવાલું હોએછે, તે અમર
 જનદગીને લગતાં મીનોઈ કુનીઆનાં દાહપણુવાલું હોએછે; અને જે
 દેવોની તરફેનવાલું હોએછે, તે યુરાં મોતવાલી જનદગીને લગતી મી-
 નોઈ કુનીઆની યુરી બુદ્ધિવાલું હોએછે. અને આદમીનું રવાંન તે (બે
 જાતની અકલ) થી પુણુવાલું તથા પાપવન્તું બનેછે. (આદમીનું) રવાંન
 પુણુવન્તું યજ્ઞદોના સંબંધની અસરને લીધેછે, અને જે (ઇનસાંન) તે (યજ્ઞ-
 દોના સંબંધ) થી જનદગી ગુજરનારૂંછે, તે યજ્ઞદોની અશોઈને માટેના
 દાહપણુવાલું તથા બેમરગ રવાંનવાલુંછે. અને (આદમીનું) રવાંન પાપી,
 દેવોની સાથના સંબંધની અસરને લીધેછે; કારણ કે જે (ઇનસાંન) તે-
 (ઓના સંબંધ) થી જનદગી ગુજરનારૂંછે, તે દેવોનાં પાપીપણાને માટેની
 યુરી બુદ્ધિ સાથનું તથા મોતમંદ રવાંન વાલુંછે. આએ બંધે (જાતના મી-
 નોઓ) ની હસ્તીની તરફ સંબંધ રાખનારાઓમાં, જેઓ ચહુડતે
 દરજજેની શાખ્શી વાલા (ઇઆને સવાબકાર) છે, તેઓ યજ્ઞદોની
 મીસાલની દલીલ અને દાંતાઈ વાલાછે; અને જેઓ દેવદગ્ગના
 જેવી યુરી બુદ્ધિવાલાછે, તેઓ મદુકુમ દેવોછે. આએ બેહુ મીનો-
 ઓને માટેની હસ્તી વાલાં આદમીઓની અંદર, જનામાં દાંતાઈ હોએછે,
 તે (આદમી) યજ્ઞદોના મુલવાલુંછે. અને જનામાં યુરી બુદ્ધિ હોએછે, તે
 (આદમી) દેવોનાં મુલવાલુંછે. અને તે ઉપરથી સઘલાં આદમીઓના ઉપરી
 (યજ્ઞ અને દેવછે તે) વીસેની દલીલ આપણને મલેછે. આસમાન, પાંણી,
 જમીન, જાડપાંણુ, ગોસ્પંદ અને આદમીની પેદાએશ, એ આએ કુનીઆની
 પેદાએશ તરીકે ગણાએછે. જેમા આસમાન પેદા ક્રીધા પછી પાંણીની પેદા-
 એશ થાએલીછે, જે (પાણીની) ઉપર (તેની) બનાવટને એકસરખી હાલતમાં
 રાખનારી પવનની કહ્યતને સાડ આસમાની જાતવાલો ગેબી પવન કુકતો

રેહછે. (પાંણીની) પછી જમીન, (જમીનની) પછી જાડપાંણુ, (જાડપાંણુની) પછી ગોસ્પંદ, અને શેવટે વ્યાદમીની પેદાએશ બનેલીછે. આએ પાંચે વસ્તુઓનું રેહકાંણુ આસમાંતની વચ્ચેછે. (એટલે જ આએ આપણી પુરથવીને આસ્પાસ આસમાંતછે અને તેહની વચ્ચે પુરથવીછે અને પુરથવીની ઉપર ઉપલી વસ્તુઓનું રેહકાંણુછે). અને તે સઘલી ચીજે હમેશાં લાએકની, તેહનાં અસલ મુલની તરફ રેહવાએ જણાએલીછે. પાંણીનું સઘલી વસ્તુઓમાં લંબાવું અને પંથરાવું, સતર પાંચેઆ*ની નીચેના પવનથીછે. જમીનની આસપાસ, ઉપર અને નીચે સઘલી ખલકછે. જમીનની ઉપર જાડપાંણુનું ઉગવું-તેનું શુધરવું અને તેની બનાવટ કરવી પાંણીના સબબથીછે. જાડપાંણુને લીધે ગોસ્પંદછે, અને ગોસ્પંદની મદદને લીધે વ્યાદમીછે. આએ ફુનીઆંની પેદાએશની અંદર સરવેથી સરસ વ્યાદમીછે; અને વ્યાદમીઓની અંદર જ સારી હકુમતવાલો પાદશાહછે, તે આએ ફુનીઆંનાં લોકોને બેહદ રોશનીવાલું (બેહથતનું મકાંત જ) પેદાના કરનારની ઘણીજ નબદીકીવાલુંછે, તેહની બખ્શોશનું મુલછે. અને તે પાદશાહ રોશનીના પ્રકાશથી (ધ્યાને ખોદાઈ દીનને લીધે) કેટલીએક નાપાકીના સેલસેલાને હાંણી પોંહઆડનારછે. અને જાંહાંવેર તે (પાદશાહ) તે ખાલેસ શુધારાના અંકશ વાલી રોશનીના પ્રતાપવાલો (ધ્યાને ખોદાઈ દીન ઉપર ચુસ્ત) છે, તાંહાંશુધી તે લખ્શમીવાલોછે. અને તે લખ્શમી (ધ્યાને દોલત) થી પેદાના કરનાર દાદારની હજુરમાં પોહચનારો, અને આએ ફુનીઆંની હયાતી ધરાવનારી પેદાએશોનો ઉપાએ કરનારોછે. પવન—આતશ—પાંણી અને ખાક, એ એઆર ઉતસરો હયાતીને ચલાવનારાં, હયાતીને કાએમ રાખનારાં અને એકમલતી ચાલના તરીકાવાલાં મુખ્ય મુલછે. આએ કાએદાસરનાં ઉતસરોથી કાલબુદોને રાહસર રેહવુંછે. અને તેઓનાજ સબબથી કાલબુદો પોતાને સેવટને લગતી ગુજર કરાવનારાં થાએછે. એટલે જ આએ ફુનીઆંનાં જ લોકો આખેરશને લગતા વીચારોથી રેહી સકેછે, તે કાએદાસરનાં ઉતસરોને લીધેછે. આએ ફુનીઆંનાં લોકોને પોતાનાં ફુનીઆઈ વગર એબના ખવાસથી અને પેદાના કરનાર અહુરમજદનાં વગર એબનાં કાંમથી, ફુનીઆંને એબીઅલ કરવી નથી, પાંણુ (તેઓને) એબ આપનાર (એહરેમન) ની સઘલી એબોથી ફુનીઆને ખોરખાંપણુવાલી કરનાર થવુંછે. અને ફુની-

* સુતર પાંચેઆ—એ આસમાં ઉપર જાંહાં સેતારાઓનું રેહકાંણુછે, તે હદ વાલી જગોને સહમજવી.

- આંને એમથી પાક કરનાર થવું, તેહને એમવંતી કરનારા એહરેમનને તેમાંથી બાહર કાઢવાએછે. જે લોકો કુનીઆને પવીતરાઈ આપનારાછે, તેઓ જીવદગીને ફાએદો કરનારા તથા તંત્રપસીનને માંટેની અમરગી. વાલી સકતી ધરાવનાર તરીકે જાણાએલાછે. જે ધરમગુરુઓ આએ વીચારને મલતાછે, તેઓથી કુનીઆં બગર એએ રેહી સકેછે, અને જે કલ્મતથી કુનીઆંને સુધરવુંછે, તેનું આદમીની સાથે રેહવુંછે. વલી એકસરખા ખવાસવાલાઓને એકબીજા સાથે મલતું રેહવું (પોતાના) પેદાના કરનારને જોવાની ઈચ્છાએ (ઈઆને ખોદાએદાલાની તરફ ઘેઆંન આપવાએ), તથા હુમેશગીનું કાંમ કરવાએછે. અને તેથી (ઈનસાંનોનાં) તેજવાલાં ગાલેખ ફરોહરોને ખુશી, તથા તેહને લગતી રોશન ચીજોમાં ચહડતે દરજ્જાની સકતી, અને માંણસોને (પોતાના) પેદાના કરનારની તરફના સરવેથી સરસ વીચારનું મેલવવુંછે. અને તે ચહડતે દરજ્જાના વીચારની ખારફતે, એમ આપનાર (એહરેમન) ને ટાલવું તથા ખલકની મદદને લગતા ઉપાએઓ કરવાએ. અને તેથી આએ કુનીઆંને દાદારને લગતી અગમખુદ્દિનાં સંપુરણપણાંમાં પોહોચવું, નાસકારક એમ આપનારને હાણી પોહ્યાડવી, અને ખલકનાં લોકોને કરણીની અંદર સારી ચાલે ચલાવુંછે.

૧૪૬ કુનીઆંને લગતી લડાઈ, લડાઈની જગા, લડાઈમાં જોડા- ૧
નાર, લડાઈને લગતો સરદાર અથવા લડાઈનો માલેક,
લડાઈ કરનાર, લડાઈને દાખી દેનાર, લડાઈથી
છુટકારો આપનાર, લડાઈથી ઈજા પામ-
નાર, લડાઈને ચાલુ રાખનાર, અને
લડાઈનાં સેવટ વીસે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, કુનીઆને લગતી લડાઈ, એ જુદાઈ રાખનાર (એહરેમન) ૨
ની કુશેશછે. લડાઈની જગા, એ લડાઈની હરીફાઈ કરનારાઓના મેલાપની
જગોછે. અને તેની હદ, સતર પાએઆ શુધીનીછે. લડાઈમાં જોડાનાર, આએ
કુનીઆંનાં લોકોછે. લડાઈનો સરદાર, (અથવા માલેક), આદમીઓની અંદર
જે આદમીઓનો માલેક, સારો હાકમ, અથવા પાદશાહ તથા સારી દાંનાઈ

વાલો દીનનો દસતુર છે, તે છે. લડાઈ કરનાર, એ યુરી બુદ્ધિવાલો મીનો (ધમ્યાને અમંત્રમઈનીકશ) છે. અને લડાઈને દાખી દેનાર, સારી દાંનાઈવાલો મીનો (ધમ્યાને સ્પન્તોમઈનીકશ) છે. લડાઈથી છુટકારો આપનાર, એ પવી-તર ધરમગુરૂ છે. લડાઈથી ઈજા પામનાર, એ પાપી માંણસ છે. લડાઈને ચાલુ રાખનાર, પેદાનો કરનાર આહુરમજદ છે. અને લડાઈનું સેવટ, પેદા-એશને કુદરતી સકતી આપનારા (યજ્ઞદો) ની મારફતે માણસે અગમબુદ્ધિની ઈચ્છાથી પોતાને ચલાવવાએ છે. એજ આપનારા (એહરેમન) ને હાંણી પોહ-ચાડવાએ, સઘલી ભલી પેદાએશનો, ઘટાડો કરનારાએ દુટેલી ફોજ વાલા અને ખરાબ થાએલી સકતીના બને છે. અને તેથી (માણસને) જાવેદાંત શુધીની અમરગીનો બદલો મેલે છે.

- ૧ ૧૨૦ આએ ફુનીઆંનું મકાંત યુરી દીનવાલાઓથી તથા યુરી દીનને લગતી ઘાતથી, ભલી દીનની ચહુડતી કલાએ, કેમ શુધરી સકે? તથા યુરી દીનના તાબેદારો તથા તેને ચાલુ રાખનારાઓનો શુધારો કેમ થાઈ શકે? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, પેદાના કરનાર આહુરમજદે, ખલકને નોકસાંત કરનાર દેવોથી, આએ ફુનીઆંની પેદાએશનો સંભાલ કરવા સાઝું, તથા આસમાન-જમીન, કુકતો પવન, વેહતું પાણી, ઉગતાં જાડપાણુ, ગોસ્પંદ અને આદમી ઈત્યાદીની જીનદગીનો સુધારો કરવા તથા તેઓની પરવરશી કરવા સાઝું, ઘણાએક યજ્ઞદોને પેદા કરેલા છે. તેઓ, ભલી દીનની ચહુડતી કહ્યતને ખાટેનો વીચાર તથા તેહની ભલી આરાધણા અને આવમને સુધારવાને લગતા તરીકા, તે દીનના તાબેદારોને જાહેર કરતા રેહ છે. અને તે યજ્ઞદો દેવોની સાથે, તેઓનાં ફુનીઆંની સાંહાંમણે થવાનાં, તેહને હાંણી, તથા નોકસાંત પોહચાડવાનાં અને પેદાએશને કચડી નાંખવાનાં તથા મોતમંદ કરવાનાં કાંમને સાઝું, હમેશાં લડાઈ કરે છે. અને તેમાં તેઓને ફતેહ, ભલી દીનના તાબેદારોની અંદર ભલી દીન ચાલુ રાખવાથી, તથા તે દીનને લગતી વેરદ અને ભલી આરાધણા ઘણી ચાલુ રેહવાથી છે. ભલી દીનને લગતી વેર-

દથી, તે યજ્ઞદોની ચહુડતી કલાનો વધારો થાય છે. પણ જો આપે કુની-
આમાં લોકો યુરી દીનનાં કાંમને પસંદ કરનારાં હોય છે, તો તેથી દેવોને
વધારે કહ્યત મલે છે. કારણ કે તે યુરી દીનનાઓથી પાંણીની સફાઈને
હાંણી પોહાયે છે, તેમજ તે યુરી દીનવાલાઓથી નાપાકી અને મોહતનો
વધારો થાય છે. જોને સાડ તે યુરી દીનવાલાઓને આપે કુનીઆમાં
ભલી દીન કબુલ કરાવીને તે (દીન) ના તાબેદારોની સારી સહમજથી શુધા
રવા થકી (દીનમાં) જણાવેલું છે. સખબ કે યુરી દીનને લીધે, તેઓ (પોતાને)
ચહુડતે દરજ્જે પોહ્યાડનારી સફતીને હાંણી પોહ્યાડનાર અને પોતાની
ઉપર જે જખમી કરનારા હરીફની કહ્યત છે, તેહને ઉપરી તરીકે રાખનાર છે.

૧૨૫ બદી અને દેવની દીનનું જાહેર થવું અગતકરીને ૧
એક ઊલટાં મુસથી છે, તે વીસે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, એક યુરાં મુલનાં ઉપરીપણને લીધે બદીનું જાહેર થવું ૨
છે. તેમજ તે એક યુરાં મુલની હયાતીને લીધે દેવની દીન જાહેર થાય-
લી છે. તેથી (ખાણસને) દીનના માલેક (અશો અહુરમજદ) ની સહ
મજ મેલવવા સાડ (બે આંખ આપેઆમાં આવેલી) છે; તેમાં એક
આંખ ધરમી જાતને જોવાની છે, અને બીજી આંખ આતમાને વગર રૂપે
જોવાને માટેની છે, અને એ (બે) આંખ અસલ (ઈઆને કુદરતી) છે. (તેમાં
જ) એક આંખ આતમાનાં રૂપને જોવાને માટેની છે, તે અંદેશાની મારફતે
(જેબી ચીજોને) જોવાની (ઈઆને તેની સહમજ મેલવવાની) છે; અને બીજી જે
આંખ ધરમી જાતથી ગણેઆણ મેલવવાની છે, તે તકરાર વગર (દેખાવ ઉપ-
રથી) સહમજ મેલવવાને લગતી (આંખ) છે. એમાં એક આંખ સારી મીસલ
ઉપરથી જોવાની છે; અને બીજી જોવાને સાડ મીસલ વાલી છે. વલી (અપે)
બેહુ કેસમની આંખની મારફતે ખાણસો, એક યુરી મીસલવાલો (અંબ્રમઈનીઉશ)
અને એક દેવની દીન વગરનો (સ્પન્તો મઈનીઉશ) છે, તે દરએકની દીન
ધરાવનાર છે. દીનવાલાં આદમીઓ ૧૦ તરેહનાં છે, અને તેનો તક્સીલવાર
ખોલાસો તેહને લગતાં પ્રકરણમાં જાહેર કરેલો છે.* મજહબ ધરાવનારી જાતની

* આપે ખોલાસો વીસે જુઓ આપે દફતરને ૧૨૬ એ સર્કે આપેલી નોટ.

મારફતે (દીનતા માલેકને જોવાની) આંખ (ધિમાને સહમજ મેલવી), એ, જે ધનસાંનથી આદમીએ કેટલેક દરજ્જે મજહબને લગતાં રેહી સકે તે ધનસાંનને જોવાથી છે. અને તે ધરમની મીસલવાણું (આદમી) દાંતાઈ-વાલો, ખુબીવંતો હાકમ તથા અશો ધરમગુરુ છે. અને તે (હાકમ તથા ધરમગુરુ) ચહડતે દરજ્જેના હોવાએ તથા (માંણસને) આવતી ફનીઆની મોહરાઈ મલવાનું કેહવાએ, આએ ફનીઆમાં અશો અહુરમજ્દની જાત તરીકે (ગણાએ) છે.† (વલી દીનતા માલેકને જોવા સાડ) જે આતમાને લગતી વગર રૂપે જોનારી આંખ છે, તે અસલ આંખ, બલા વીચારવાલી સકતી માંણસનાં અંતકરંણની અંદર પ્રકાશેચ, તેહના સંબંધથી છે.‡ આતમાને તેહના બદનની હાલતમાં આવવાની આગમચ, તેની અંદર વગર અંતરે જેખી ફનીઆને જોવાની જાતી સકતી હોએ છે, તેથી જેમ માંણસ તનની હાલતમાં અંદેશાની મારફતે બોલવાની કહિઅતને મેલવે છે, તેમ તે (આતમાં) આએ ફનીઆનાં અંધકાર વાદલની મતલબને જેતું રેહ છે.

† ઉસ્તવત ગાથાના પેહલ્લા હામાં આએ અને આવતી ફનીઆની અરે મારગ બતલાવનાર પુરુશને આપણા પેગમબરે અશો અહુરમજ્દની મીસલ તરીકે કહેલો છે, જે વીસેના પાક અવસ્તા હમો અતરે ઠાંકી બતલાવીએ છઈએ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ઓ અહુરમજ્દ! તે બલા પુરુશને બલાઈના બદલો મેલો! કે જે તનામંદ અને મીનાઈ આલમનો ફાએદા ભરેલો સારઓ મારગ આએ ફનીઆમાં મારી ઉમતનાં લોકોને બતલાવે, કે તેથી જે રાશન મકાનમાં તું અહુરમજ્દ છે, તાંહાં તે (લોકો) રેહી સકે, તે સખી ધરચ તારી માફકનો, સારી સહમજ ધરાવનારો અને માણસને ચહડતે દરજ્જેનું બતાવનારો છે.

‡ બલા વીચારવાલી સકતીના સંબંધથી દીનતા માલેક જે અશો અહુરમજ્દ છે તેને માણસ જેઈ સકે છે, એવું ઉપલાં લખાણમાં આવેલું છે, તેને લગતી દલીલ ‘ઉસ્તવત ગાથા’ ના પેહલ્લા હામાંથી આપણને મેલે છે, કેમકે તેમાં આપણા પેગમબર અશો જરતોશ્તે વારેઘડીએ અશો અહુરમજ્દને કહીઉં છે કે:—

.....
.....

ઓ વરધીના કરનાર અહુરમજ્દ! જેઆરે મને બેહમત (ધિમાને બલા વીચારવાલી સકતી) મેલી, તેઆરે મને તારી પીછાંણુ થાઈ.

આતમાને કાએઆનાં રૂપમાં જોવા સારૂ અંદેશાને લગતી આંખછે. અને અંદેશાને લગતી આંખથી બોલવાની સકતીએ કરી માંણસ દાંતાઈના સખખવાલુંછે. (અને જેમ) કુનીઆનો કરતા કુનીઆને બનાવ્વાથીછે; (તેમ માંણસને) અમરગી આપનારી દીનની સહુમજથી, માંણસ વાંધા વગરની સહુમજ ધરાવનારૂંછે. અને દીનને લગતી સારી મીસલ તથા મીસલવાલાની મારફતે અનંતકરંણુની શાખ્શીથી માંણસ દીન ઉપર એતેકાદરાખનારૂંછે.

(માંણસને) યુરી મીસલવાલું તથા દેવની દીન વગરનું જણાવવાના ૩ સખખ તરીકેનાં જે મુલોછે, તેમાં જે યુરી બુદ્ધિ, અને પાપને લગતું મુલછે, તે સારી મીસલવાલું નથી. અને જે દેવની દીન વગરનું મુલછે, તે દાંતાઈ તથા સવાખને લગતુંછે. અને તેમાંનાં એક મુલથી અહુરમજદને લગતી ખુબીના સંબંધનું વધારે જાહેર થવુંછે; અને બીજાં આજારવાલાં એક મુલથી ઉલટાં મુલવાલા (અંબ્રમઈનીઉશ) ની દેવની દીનનું તથા આજારનું જાહેર થવુંછે. અને (માંણસ) યુરી મીસલવાલી તથા દેવ વગરની દીનનું સમરંણુ કરવાવાલું, તે દીનને લગતી યુરી અને સારી મીસલના સખખથી જણાએલુંછે. ભલી દીનની તરફેનવાલાં માંણસનું દેવની દીનની અંદર દેખાવું, એ ઉલટાં મુલવાલા વગરવજનતા (અંબ્રમઈનીઉશ) નાં મવકલ-પણાને લીધે (તેહુને) સારી કહ્યત તથા સારો વખત નહી મલવાએછે. અસલ મુલવાલાં આદમીઓને કાએદાનાં બંધારંણુમાં નહી રેહવું, એ આએ પરકારનાં એક ઉલટાં અને આજારને લગતાં દેવની દીનવાલાં મુલથીછે. જે એમ નહી હોએ તો દીન ધરાવનારૂં ઇનસાંન દીન વગરનું (ઈઆને કુફર) કેહવાએ નહી.

- ૧ ૧૧૪ જે સાહેબની તરફ દરએક ચીજ ઉમેદવાર છે, તે
 સાહેબ પોતે સરવે ચીજથી વગર મોતાજનો છે.
 દરએકની અંદર તે છે, પણ તે હનામાં કોઈ નથી.
 તે સાહેબ સરવેને ચલાવનાર છે, પણ તે પોતે
 કોઈથી ચલાવવાને મટિનો નથી, તેથી સે
 ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુવું કે, સરવે ચીજ નેસ્તીમાંથી હયાતી પાંખેલી છે તે (તે હને લગતાં)
 કાંમને સાડું છે. અને દરએક વસ્તુને તેના વખત ઉપર જરૂર હયાતી
 મેલવાનું કારણ છે. ગેરવખતે કોઈ ચીજનું કરવું નથી. એ પરમાં જી
 હયાતી પાંખેલી વસ્તુઓ (પોતે) હયાતી મેલવાને સક્તીવાંત નથી. અને
 વખત આએ ચીજ સેવાએ કોઈને સાડું નથી. ખોદાએતાલા કોઈથી
 વસ્તુને સાડું મોહતાજ વાલો નથી. જોકે તે સાહેબ પોતે દરએક જાતની
 અંદર છે, પણ તે પોતે કેટલે જણાતો નથી. તે પોતે સરવેને ચલાવનાર
 છે, પણ તે અહુરમઝદની દાંનાઈ વગર કોઈથી કોઈ ચીજને ચલાવતી નથી.

- ૧ ૧૧૫ માંણસની જીનદગીના સુધારા વીસે ભલી દીનને
 લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણુવું કે, માંણસની જીનદગી તેની અંદર આતમા હોવાને લીધે છે.
 અને આતમા બદલની અંદર કૃતેહમંદ (પનદોની) મદદને લીધે છે. અને
 તે કૃતેહમંદ, છુટકારાની ઉમેદને સાડું છે. (માંણસ), એય આપનાર (એહ-
 રેમત) ને વગર તેજનો કરનાડું, સાવચેતી આપનારાં અન્તકર-
 જીથી તે હને સાહવચેતી મલવાએ, તથા તેને સેવટના સુધારામાં પોહચવા
 સાડું સુધરવાની સક્તી મલવાએ છે. જોથી માંણસની જીનદગી, સેવટના
 સુધારાને વખતે જે કાંઈ હલાકી તે હને પોહચે, તે (હલાકી)થી છુટકારો મેલ-
 વવાની ઉમેદમાં ફાવનારી કહ્યતવાલી બને છે. સુધારાને લગતી કહ્યતતે છે
 કે, પ્રાપને લગતા ધરમજુએને લીધે આદમીએને દોષખતી અંદર સેવટના
 સુધારાને સાડું હમેશલગીની ઘણી સજા થાએ, તથા તેથી એય આપનાર

(એહરેમન) ની જે પેદાએશછે તે ઉમેદ વનાંતી થાએ, અને ગાલેબ આતમાથી તે (પેદાએશ) નો નાસ થાએ, તેની આગમય જે કહ્યતથી માંણસ સુધરી સકે. (કારણ કે) તનથી આતમા ગુજર કરી જાએછે, તેઆરે માંણસ મરણ પામેછે; અને આદમીની જીનદગીવાલી દેહ ખરાબ થાએછે. બીજા (ધર્મ)ને આપણી ભલી દીન સેવાએના) જે લોકો સજાને લાએક જણાએલાછે, તે તેઓના ધરમગુસ્તોનાં ઠગારાપણાથીછે, અને એ વીસેની વીગત તેહને લગતાં પ્રકરણમાં જણાવેલીછે.

૧૧ જે રાજ અંધરમઈનીઉશની કુશેશને વધારે સખતી પોહ્યા- ૧
ડનારૂંછે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુવું કે, અંધરમઈનીઉશની કુશેશને વધારે સખતી પોહ્યાડનારૂં ૨
જે રાજછે, તે ઘણુંકરીને એક માંણસની અંદર હકુમતનો પ્રતાપ અને ભલી દીનનું ખોરેહુ એ બેહુનું એકસરખું બલ હોવાએછે. અને તેથી અંધર-મઈનીઉશના સંબંધનો (કુનીઆંની અંદરથી) ઘટારો થાએછે. કેમકે, રાજ અને દીનના એકબીજા સાથના મેલાપથી, જમ (દીનનાં) વધારે બલથી રાજ કીરતીવાંત થાએછે, તેમ (રાજનાં) વધારે બલથી ભલી દીન કીરતીવાલી થાએછે. જમ જરતોશતની અંદર ભલી દીનનાં ખોરેહુને લગતી જે ચહ- ૩
ડતે દરજ્જેની સકતી હતી, તેમ જો તેનામાં, જે (રાજને લગતી) વધારે બલવન્ત કીરતી જમશેદમાં હતી, તે સાથે હોતતો, ખલકની અંદરથી અંધરમઈનીઉશનો ઘટાડો, તથા એબ આપનાર (હેરેમન)થી ખલકનો છુટ-કારો તુરત થએઓ હોત; અને કુનીઆંમાં (અહુરમજ્દની) મરજી મુજબનો શેવટનો સુધારો કરેઆમાં આવેઓ હોત. અને કુનીઆંમાં જે લોકોછે તે સઘલા નેક દીનની સાથે ખુબીવન્તાં રાજવાલા અનેઆ હોત. (કારણકે), સારી દીન અને સાડું રાજ એકબીજા સાથે એકમલતાં હોએતો, તેથી કુનીઆં એબથી દુરબલ, વધારે ગુણવન્તી, ઘાતનો ઘટાડો કરનારી, ઘણી મદદગાર, વધારે પવીતરાઈવાલી, પાપ વગરની, આદમીનું સંકટ ઠાલનારી, ભલા લોકોને સકતીવાંત કરનારી, તથા જે ખુરા લોકોછે તેઓને સંકટવાલા અને અસકત કરનારી થાએછે. અને (તે રાજા) કુનીઆંને આબાદી—બલ-

કના લોકોને કુદરતી ખુશી અને હુમેશની નેકીથી શુધારેછે અને સીનગાર આપેછે. આખે બેહુ ખોરેહુ (ધંઆને ભલી દીન તથા ભલાં રાજનું બલ) એક પુરૂષને પુરેપુરૂં મલવાએ, એબ આપનાર (એહરેમન) ને પુરતી હાંણી થાસે, ખલકને પવીતરાઈ મલસે તથા (એબ આપનારથી તેહનો) છુટકારો થસે અને તેથી શેવટનો શુધારો બનસે. ભલી દીનને પરસીધ કરવા સાઝું આખે તરેહની બેહુ ખોરેહુ (ધંઆને ભલી દીન અને ભલાં રાજ) નું માલેકપણું જે સોસીઓશ (પેગમબર આપનારછે) તેને સાથે મલશે. અને તે (સોસીઓશ) થી આખે બાબતને લગતાં જેબી બીબાં ગુનગારાં કાંમછે, તે થાસે. વલી તેની તરફથી જે કાંઈ બેહુદ કુશેશનું વધારે ચાહુ રેહવુંછે, તે સખી લોકોને આબાદી, દાંનાઈવાલા લોકોને હકુમત, અને સાચ્યા લોકોને ઈનસાફ મલવાને લગતાં કાંમોનુંછે.

- ૧ ૧૩- જે (સાહેબ) દરએક ચીજની અંદર, તથા દરએકની ઉપરછે; અને તે કોઈ ચીજથી તથા કોઈ ચીજને સાઝું તાબેદારી કરનારો નથી. એટલેજે તે (કુનીઆને) ચલાવનારી દરએક વસ્તુની ઉપરછે, તથા સરવે વસ્તુ પોતાને ચલાવનારી તેનીથીછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાંણવુંકે, જે સાહેબ સરવે ચીજની અંદર તથા દરએકની ઉપરછે, અને કોઈના તથા કોઈને સાઝું તાબેદાર નથી, તે સરવે ચીજને જાંણનાર, સરવે શક્તીવાંન અને સરવેનો માલેક, પેદાનો કરનાર અહુરમઝદ પોતેછે. જે સાહેબ (કોઈના) તાબેદાર નથી, પણ (સરવેનો) માલેકછે. (તે કોઈથી) પેદા થએલો નથી, પાંણુ સરવેને પેદા કરનારછે. જે ખેશી ધરાવનારો નથી, પાંણુ (સરવેથી) ચહુડતે દરબજેનાછે. જે ફરમાંબરદાર નથી, પાંણુ સાહેબછે. જે ચેલો નથી, પાંણુ (સરવેનો) ગુરૂછે. જે વગર માલમતાનો નથી, પાંણુ (સરવે પાંતીએ) સક્તીવાંનછે. જે સંભાલ કરવાને માંટેનો નથી, પાંણુ (સરવેનો) સંભાલ કરનારછે. જે મકાંન વગરનો નથી, પણ મોકાંમવાલોછે. જે ગણુઆંણુ મેલવવાને

માટેનો નથી, પાંચ પોતે (બીજાઓની અંદર) ગણેઆણની ઉત્પત્તી કરનારો છે. જે સુધરવાળો નથી, પણ (પોતે બીજાઓને) સુધારનારો છે. જે બખ્શોશ મેલવનારો નથી, પાંચ બખ્શોશ કરનારો છે. જે શુષ્ક મેલવવાને માટેનો નથી, પાંચ (બીજાઓને) શુષ્ક આપનારો છે. જે શાથીઓની સાથે કાંમ કરનારો નથી, મંણ એખસો કાંમ કરનારો છે. જે કેઆસ અથવા તોલ કરવાને માટેનો નથી, પાંચ કેઆસ અથવા તોલ કરનારો છે. જે ચલાવવાને માટેનો નથી, પાંચ બીજાઓને ચલાવનારો છે. (ફુનીઆમાં) દરએક વસ્તુની અંદર દરએક વસ્તુ ચહુડતે દરબજેની છે, અને તે સરવે વસ્તુની ઉપર ચહુડતે દરબજેનો પેદાનો કરનાર અહુરમઝ છે. તેનીથી ઉતરતે દરબજેની દરએક વસ્તુની અંદર દરએક ઉતરતી વસ્તુ છે, જેમકે:—એક તામેદારની ઉપર વડો એક માલેક છે; એક ફરજંદની ઉપર વડો એક બાપ છે; એક ખેશીની ઉપર વડો તેનો એક વડીઅલ છે. એક ફરજાંબરદારની ઉપર વડો, એક માલેક છે. એક ચેલાની ઉપર વડો, એક ઉસ્તાદ છે. એક વગર દોલતવાલાની ઉપર વડો એક દોલતવાલો છે. એક સંભાલ લેવા જોગની ઉપર વડો એક સંભાલ કરનાર છે. એક વગર મકાંતવાલાની ઉપર વડો એક મકાંતવાલો છે. એક દાંતાઈ મેલવવા જોગની ઉપર વડો દાંતાઈ આપવાવાલો છે. એક સુધારવાળો વસ્તુની ઉપર વડો તેહનો સુધારનાર છે. એક વીદીઆર્થીની ઉપર વડો તેહનો શીખ્શાગુરુ છે. એક બખ્શોશ મેલવનારની ઉપર વડો બખ્શોશ કરનાર છે. એક શુષ્ક મેલવવાને માટેનાંની ઉપર વડો (તેને) શુષ્ક આપનાર છે. એક બીજાની સાથે કાંમ કરનારની ઉપર એક જાતે એખસો કાંમ કરનાર છે. એક તોલ અથવા તમીજ કરવા જોગની ઉપર વડો એક તોલ કરનાર છે. અને એક ચલાવવા જોગ વસ્તુની ઉપર વડો તેહને ચલાવનાર છે; પણ પેદાનો કરનાર અહુરમઝ સરવે ચીજની ઉપર ચહુડતો દરબજે ધરાવનાર છે. વલી તે પેદાનો કરનાર અહુરમઝ પોતાની સઘલી સહમજ ધરાવનારી અકલવાલી જાતથી, જે ચીજ કોઈની મારફતે અને કોઈથી ચાલી સકે એવી નથી, તે સઘલી વસ્તુઓને કાએદાસર ચલાવનાર છે. જેઓમાં તે શાહુબને લગતી સઘલી કાએદાસરની સહમજ તથા તેહની દરએક ઈચ્છાને લગતી વકુફ નથી, તેઓ સંપુરણ સહમજ વગર પોતાને લગતી કોઈ ચીજને ચલાવવાને સક્તીવાંન નથી.

૧ ૧૪ (માંણસને) પુરતી સહમજ મેલવ્યા સાડું જે વસ્તુ લાએકની છે,
તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણુવું કે, (માંણસને) પુરતું ગણેઆણુ મેલવ્યા સાડું ૧૦ ચહડતે દરજની લાએક વસ્તુ છે. (તેમાં એક) ખુશ જનદગી; (બીજી) દોલતનો સંબંધ; (તરીજી) નફાનો વધારો; (ચોથી) સુખનું કાએમ રેહવું; (પાંચમી) ચલકાટવાલી હકુમત; (છઠી) મોરાદમાં ફલદરૂપ થવું; (સાતમી) પુરતા આરાંમથી રેહવું; (આઠમી) તાબેદારની તરફની કુદરતી ખુશીવાલો પેઆર; (નવમી) સારી શીખામણુ દેનારો વીસવાસુ દોસ્ત; અને (દસમી) ગમગીનીના વખત ઉપર સારી મદદ કરનારો મદદગાર, ઇત્યાદી વસ્તુઓથી (માંણસને) ગણેઆણુની વ્યવસ્થા સુધારવું છે. (તેમાં) ખુશ જનદગી-એ વગર ધાસ્તી સાથની તનદરૂસ્તી છે. દોલત તથા ફાએદાનો વધારો—કુદરતી ચકલનાં પ્રમાંણુથી છે. સુખનું કાએમ રેહવું—ખોદાએતાલાની બંદગી અને એકાંતપણુથી છે. ચલકાટ ભરેલી હકુમત—જાતી દાંનાધથી છે. તાબેદારોના પેઆરનું મેલવું—તેઓને ખુશ રાખવાથી છે. નેકનાંમી-એ નાંમની કુર જગોવેર શોહરત થવાથી છે. મોરાદમાં ફલદરૂપ થવું—સારી ધારણુથી છે. પુરતા આરાંમથી રેહવું—એ જકાંઈ મલે તે ઉપર સંતોષ કરવાએ છે. સારો દોસ્ત-એ ભેદને સાચવનાર અને એમને દેખાડનારો સારો કુરચ્ચંદેશ મીતર છે. જે શખ્સ સુધરેલા ખવાસનો હોએ; તેહની સીખામણુ માંણુવા જોગ છે. સારી મદદ કરનારો મદદગાર-ચકલથી ખોલનારો અને જથી આદમીનો સુધારો થાએ તેહને લગતી મદદ આપનારો (પુરશ) છે. (માંણસને) આએ સઘલી વસ્તુઓ પાક ખોદાએતાલાની દીન ઉપર ખરાં જગરના પેઆરથી એસ્તવાર રેહવાએ મલે છે. જે ધનસાંતની જાતે આએ ચહડતે દરજની ૧૦ વસ્તુઓ મેલવેલી હોએ, તે (ધનસાંત) પુરતી દાંનાધથી કુરચ્ચંદેશ અને દરજજાવાણું રેહ છે.

૧૩૨ પેદાએશને હયાતી મલવા વીસે તથા પેદાએશથી
હયાતીનો ફેરફાર થવા વીસે ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, દીનના આગેવાનોએ (ધવ્યાને દીનના આગલા પેશવા ૨
દસ્તુરોએ), ભલી દીનને લગતા ખોલાસા ઉપરથી કહેલું છે કે, સરવેને પેદા
કરનાર અશો અદુરમનદ છે. અને દીન, તે શાહેબની દાંતાઈ છે. આએ
કુનીઆમાં તેહની જગો, ભલાઈની કહિયતવાલાં ધનસાંનની અંદર છે.
અને સઘલા યજ્ઞોની પાક પેદાએશ તેહની મનલસ છે. પેદાના કરનાર
અદુરમનદની હસ્તી પેદાએશને બનાવવાથી છે. તેહની દીનને લગતી
દાંતાઈ-તેહની ઇચ્છા તથા (તેહનાં) કાંમની સહમન આપવા સાડું છે. અને
તેહના મેલાવરાની જગો, લોકોની તરફથી દીનની રાહે અપાએલાં (ધવ્યાને
યજ્ઞોપરસ્તોની બંદગીને શાડું મુકરર કરેલાં) મકાંનની અંદર (ધવ્યાને
આતશકહેલમાં) છે. પેદાએશથી હયાતીનો ફેરફાર થવો આએ રીતે છે કે,
જેઆરે આદમીની અંદર તે સાહેબની હસ્તી રેહતી નથી, તેઆરે તે
ધનસાંન પોતે જ અસલ સુલથી હયાતી પાંમેલું છે, તેથી ખોટું થાઈને
ઉલટાં મુલ (અંબમઈનીઉશ) ની તરફેતવાલું બની સકે છે. અને તે
આદમીની અંદર અસલ સુલવાલા મીનો યજ્ઞોની જાત રેહતી નથી, તેથી
તેહને કસ્મું નહી જણાવાને લીધે. તે ઉલટી હયાતીવાલું થાઈ સકે છે.

૧૩૩ હાકમોની અંદર જેકોઈ (હાકમ) સારા ગુણવાલો ૧
હોએ છે, તેનીથી (કુનીઆને) ઘણો પ્રાએદા થવાં વીસે,
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણુવું કે, સારા ગુણથી સવાબનો વધારો છે. અને જે સારા ગુણ ૨
વાલું આદમી સવાબનો ઘણો વધારો કરનાર તથા કુનીઆને ઘણો પ્રાએદો
પોહ્યાડનાર છે, તે હકુમતને લીધે છે. જેમ પાહડોનાં મથાલાં ઉપરના પાં-
ણીના જહરાથી, જંગલોમાં મુખ આપનારી લીલોતરી ઉગે છે; તથા પાહડની
ઉતચાઈ ઉપર આતશ સલગે છે, તે કુર શુધી રોશની આપે છે; તેમ જેકોઈ

સારા ગુણવાલો પાદશાહ હોએછે, તેહનીથી (ફુનીઆંમાં) ચલકાટ પેદા થા-
એછે. અને તે પાદશાહ પોતે એખત્રો હુમેશાં બીજા પાદશાહોને પોતાનાં
રાજની મારફતે નેકી તથા કીરતો આપનારો, તથા પોતાની હકુમતથી જાતે
ફુનીઆંનો સુધારો કરનારો અને તેહના રાજને લગતા હાકમોની કીરતીને
વધારનારોછે. અને તે, સારા ખવાસથી (બીજા પાદશાહએ તથા હાકમોની
સાથે) એકદીલી રાખનારોછે. વલી પાદશાહોના સારા ખવાસની કહ્યતથી
બેહુદ લોકો સારા ખવાસવાલી ચાલચલણની નકલ કરેછે. (એમાં) પેહુલો
(સારો ગુણ) નેક દીનને લગતોછે, કારંણુ કે પાદશાહો નેક દીનને લગતા હોવા-
થી, બેહુદ લોકો ભલી દીનવાલા થાએછે. બીજે (સારો ગુણ) સારી ચકલને
લગતોછે, સખ્ય કે પાદશાહો સારી ચકલવાલા હોવાથી, તેઓ પોતાને તથા
(પોતાના) તાબેદારોને સારી રીતે ચલાવવાને સક્તીવાંન થાએછે. તરીજે (સારો
ગુણ) સારાં અન્તકરંણુને લગતોછે, કારંણુ કે સારાં અન્તકરંણુથી પાદશાહોને
ઘણી સારી હીમત મહેછે, અને પાદશાહોની હીમતથી, (તેઓના) દુશમનો ઈજા
ભોગવેછે, અને તેથી ફુનીઆંની જાલવણી થાએછે. ચોથો (સારો ગુણ) બરદા-
શત કરવાની (ઈઆને ખમવાની) સક્તીછે, કારણુ કે હાકમોની તરફથી બરદા-
શત કરવાએ, તે હાકમોની તરફ તેહના તાબેદારોનો પેચાર રેહછે. અને
તેઓની હાકમોના હાકમ મુજબ કાંમ કરવાની એકદીલીથી, રઈઅતની ઉપર
રાજનું સલાંમતીથી ચાલવું તથા ખલકને ફાએદો થાએછે. પાંચમો (સારો
ગુણ) રઈઅત ઉપર સારી મોહબત રાખવાનોછે, કારંણુ કે હાકમોની વગર
મેહુરબાંનગીથી લોકો તે હાકમના દુશમન થાએછે, અને તેથી હાકમ અને
ચત વચેની તેઓની દયા મેલવવાની આશા કપાએછે, તેઆરે હકુમતથી કેટલે-
એક દરબજના ફેતનાની ફુનીઆંને તથા આદમીઓથી હકુમતને ધાસ્તી રેહછે.
છઠો (સારો ગુણ) રઈઅતને ફરાગત આપવાના વીચારને લગતોછે,
કારંણુ કે પાદશાએ રઈઅતને ફરાગત આપવાનો વીચાર રાખવાથી, જે
ખલકનાં લોકો હમણાંછે અને હવેપછી પેદા થસે તેઓને સાડ ઘણાં મોહટાં
ફાએદાકારક કાંમો કરેછે. સાતમો (સારો ગુણ) ખુશદીલીછે, કારંણુ કે
પાદશાહોની અંદર ખુશદીલીની અસર હોએછે તો તેથી રઈઅતનાં ફાખનું
નીવારંણુ સરવેથી સરસ રીતે થાઈ સકેછે. આઠમો (સારો ગુણ) હકુમતને
જવાલ પોહચાવાની હુમેશાં ઈઆદ રાખવાનોછે, કારંણુ કે હકુમતને જવાલ
પોહચવાની યાદ રાખવાથી તે પાદશાહ વગર ધાંમધુમે રેહછે, અને જે
દાહપંણુવાલો પાદશાહ હોએછે, તે જવાલ પાંખનારી હકુમતની આવકની માર-

ફતે રવાનને લગતી વગર જવાલની હકુમતને મેલવેછે. અને રધવ્યતને ફરા-
ગત આપવાથી તથા આબાદ રાખવાથી તે પાદશાહ, લોકોની તરફના
ઘણા આશીરવાદ મેલવનારો થાયછે. નવમો (સારો ગુણ) સારા ગુણ
• ધરાવનારાં આદમીને દરજ્જે વધારવાનોછે, કારંણુકે તે પાદશાહની તર-
ફથી હોનરવન્તાં આદમીને દરજ્જે આપવાયે, જે હોનરો લોકોમાં જાહેર
થયેલા હોયે તે પ્રકાશે અને જે નહીં જાહેર થાયેલા હોયે તે જાહેર થવાની
કહ્યત પકડે, કે જેથી ફતીઆનો શુધારો થાયે તથા તેહને આરાસતગી
મલે. દશમો (સારો ગુણ) દુરગુણ ધરાવનારાઓને સખતી પોહ્યાડવા-
નોછે, કારંણુકે તે પાદશાહની તરફથી દુરગુણવાલાઓને સખતી પોહ્યાડ-
વાથી, આદમીઓની અંદર જે દુરગુણ ઉતપન થતો હોયેછે, તે અસ પાં-
મેછે, અને જે નહીં ઉતપન થયેલો હોયેછે, તેની કહ્યત ટુટેછે અને તે
બંધ પડેછે. અને દુરગુણ (ધ્યાને એવ) થી ફતીઆં પાક થાયેછે. અગી-
આરમો (સારો ગુણ) પ્રજા સાથે એકમલતા વીચારે રેહવાનોછે, કારંણુકે, પ્રજા
સાથે એકમલતા વીચારથી રેહવાયે પાદશાહ દરએક શેહરને પસંદ પડતો
થાયેછે, અને તે રધવ્યતને પસંદ પડતો રાજા પાએદાર રેહછે. વલી તે રાજા
મોટા કરે. નાંખીને નવાં શેહરો વસાવેછે, તથા ફતીઆંનાં લોકોની આબા-
દીનાં, મોલકનાં કાએદાનાં, ખલકને મદદ મલવાનાં અને શેવટના શુધારાને
લગતાં પાએદાર કાંમો કરેછે. અને બીજા મોલકના હાકમોની અંદર
પોતાની મોહટાઈ જાહેર થવા સાફ, (તે પાદશાહ) દરએક મોલકને મોહટી
દોલતનો સંનગાર આપવાની તથા ખલકના લોકોને બખ્શોશ કર-
વાની ફરજ સહમજેછે. બારમો (સારો ગુણ) ખુબી ભરેલા હાકમો
આપવાનોછે, કારંણુકે પાદશાહોની તરફના ખુબી ભરેલા હાકમોથી
ધનસાફનો જાણુમછે, અને ધનસાફની ઉપર ફતીઆનો શુધારોછે. તેરમો
(સારો ગુણ) દરએક મોલકમાં ખોલવી દરબારે બેસવાનો નીઅમ રાખવા-
નોછે, કારંણુકે, પાદશાહોને ખોલવી દરબારે દરએક મોલકમાં બેઠક કરવાનો
નતરીકો રાખવાથી, પાપી હાકમોથી તેઓનાં પાપને લગતા મીઠાસનો અટ-
કાવ થાયેછે, તથા તેઓનો (રધવ્યતની ઉપરથી) જોલમ બંધ પડેછે, અને
તેથી પરહેજગાર હાકમોને (તેઓની) દોલતની, અને હાજતમંદોને ઘટતો
છુટકારો મલવાની, ઉમેદ રેહછે. અને તેવા પાદશાહો, અમરગીને લગતાં
ફરમાંન વાલાં કાંમ કરનારાઓને, તે કાંમને માટે સારી રીતે ચાલવ્યાની,
દરવેશોની જતન થવાની, રાંજને મોહોરો કાએદો પોહ્યવાની નીશાંની

તરીકે છે. ચઉદ્દમો (સારો ગુણ) સખાવત કરવાનો છે, કારણ કે જમ પાંચી જાડપાંચોને ખીલતાં રાખનાર છે, તેમ સખાવતથી ક્રાગત વ્યાપનારા પાદશાહો આગે દુનીઆની સઘલી પેદાએશને ખીલતી રાખનારા છે. પંદરમો (સારો ગુણ) લોભનો અટકાવ કરવાનો છે; કારણ કે જ (માંણસ) જાતે લોભને અટકાવનાર છે, તેહની અંદર યંબોનું ઉતરવું છે, અને તેથી તે (માંણસ) દુનીઆનાં બેહુદ લોભી વરૂએને ખોલવી રીતે દુનીઆને ખરાબ કરવાથી અટકાવવાને સક્તીવાન થાય છે. સોલમો (સારો ગુણ) દુનીઆનાં લોકોમાંથી એકબીજાને લગતા ડરનો પોતાની તરફથી અટકાવ કરવાનો છે; કારણ કે તેથી લોકોમાં વધારે ધારતી પેવસ થાઈ નહીં સકે. સતરમો (સારો ગુણ) ભલા લોકોને નવાબવાનો તથા તેઓને પોતાના હજુરી તથા દરબજાવાલા બતાવવાનો છે; કારણ કે તે પાદશાહની તરફથી ભલા લોકોને ચહુડતો દરબજો તથા આગેવાંની મલવાએ, દરએક બદીનું પાછું હટવું તથા અસપાંમતવું છે, અને સઘલી ભલાઈનું ખીલી નીકલવું અને આગલ વધવું છે. અઠારમો (સારો ગુણ) રાજને લગતો કારોબાર ચલાવનારાઓને મુકરર કરતી વખતે, સારા અને હલકા લોકોની ઘણી તપાસ રાખવાનો છે; કારણ કે પાદશાહોની તરફથી સારા અને હલકા અમલદારોની પુરતી રીતે તપાસ રાખવાએ ખલકનાં લોકોનો સંબંધ તે પાદશાહની તરફ રેહુ છે, અને તેથી રઈઅતને પાદશાહોની તરફનો ક્રાએસ, નેકી, આબાદી અને ઘટતી બખ્શોશ મહે છે. યોગનીસમો (સારો ગુણ) પોતાની જાતને દાંતાઈથી પાક બોદાએતાલાની તાબેદારીમાં રાખવાનો છે; કારણ કે દાંતાઈથી પોતાની જાતને પાક બોદાએતાલાની તાબેદારીમાં રાખવાથી, તે પાદશાહની રઈઅત તેની તાબેદારીમાં અન્તકરંણથી રેહુ છે, અને તેથી દુનીઆનાં લોકો ઉપર પાદશાહોની હકુમતનો ચહુડતો દરબજો, તેઓના ઈનસાફ અને હોકમોનું ચાલુ રેહવું અને લોકોને ઘણો ક્રાએદો થાય છે.

૧૫૫ ભલા પાદશાહને રાજના સુધારાની કડીઅતનું તથા ખલકને ૧
 સુધારવાની સહમજનું જાહેર થયું, તેહની અંદર શેહ-
 રેવર અમેશારપંદની સીપ્રત હોવાથીછે. તે વીસે
 ભલી દીનને લગતો ખોલારો.

જાણવું કે, શેહરેવર અમેશારપંદ (ઇઆને બેનવાલ બુન્નેરગીવાલા ૨
 પાદશાહ) ની જાતને લગતી સેફતના ખોલે આએ પ્રકારનાછે, જેમકે:—૭૨-
 અહે—વર્ષરયેહે—અયોખશુસ્તહે—મંજદકાઈ—આયો—દ્રગવે. અને તેનો
 અરથ ‘દીન—હુથીઆર—અને દયાનો માલેક તથા દોલતની મદદવાલો
 અને ફોજનો ધણી’ એવો થાયછે. તેથી જે ઈનસાફવાલા પાદશાહની
 અંદર, રાજને સુધારવા સાદું, ઉપલી સુધારાનાં સાંધણુ તરીકેની સકતીઓ
 જણાએલી હોએછે, તે (આએ ફુનીઆંમાં), ઉપલી સેફતવાલી બુન્નેરગ જાત-
 વાલો—(ઇઆને શેહરેવર અમેશારપંદની માફક) ‘દીન—હુથીઆર
 અને દયાનો માલેક તથા દોલત અને ફોજનો ધણી’ છે. વલી
 એ વીસે જાણુઈવુંછે કે, જે (પાદશાહ) ની અંદર આએ ઉપર
 જણાવેલા ગુણુ માંનો કોઈ ગુણુ નહી હોએ, ઇઆને આએ સમલી
 કહિઅતનું એકદું ખલ નહી હોએ, તે પાદશાહ હકુમત કરવાને લાએ-
 કનો નથી, પણ તે દરએક હાકમનો તાબેદારછે. વલી જે હાકમની અંદર
 હકુમત નથી, તે નામદાર નથી; તેમજ તે દીનને નહી ચલાવી સકનારો,
 નકાંમાં હુથીઆરવાલો, દયા વગરનો, દોલતને નહી મેલવનારો, રઈઅતની
 પાસમાંની વગરનો અને ભાગીદુરી ફોજવાલોછે. હવે જેહને દીન નથી,
 તે હાકમ (જાણસનો આવતી ફુનીઆંમાં) છુટકારો થાયે તેવું ફેરમાં આ-
 પનારો નથી. તેહનાં હુથીઆર નોકસાંન ભરેલાં કાંમ કરનારાં, તેહની દયા
 ઈજા દેવાન્નેગ રૂમીઓને લગતી, * તેની દોલત ફેરહુત અને આઈખીશુતને
 આટેની, અને તેની ફોજ નાંફરમાંનીને લીધે ખરીદવાન્નેગ નથી. જેહને હુથી-
 આર અને સકતી નથી, તે હાકમ—નાંફરમાંનાથી બીહતો, ઠગારાઓથી
 ફુખી દેલનો, તેહના નહી સુધરેલા ગુનેહગાર સવારોની ઉપર દયા કરનારો,

* જાણવું કે આપણા ટોલાના સાસાની પાદશાહોના દોરમાં રૂમીઓ આપણા
 રાજની સાંહાંમને થનાર હરીફ તરીકે હતા, માટે ઉપલાં લખાંણમાં રૂમીઓને વગર
 દયા લાવવાન્નેગ શત્રુઓ તરીકે જણાવેલાછે.

કુખનો વધારો કરનારી દોલતવાલો અને લશકર વગરનો છે. જ્યાં દયા નથી, તે હાકમ કુશમનનો વધારો કરનાર, દીનની રાહે ધીકારવાળો, તેનાં હુથીઆર કુશમનને સારી સકતી આપનારાં, (તેહની) દોલત બેમાલુમ રીતે હાંણી પોહ્યવાળો, અને તેહની ફોજ તે હાકમથી જુદાઈની ઈચ્છાવાલી છે. જેહની પાસે દોલત નથી, તે હાકમ ખોરાક વગર મોહતાજદાર, ટુટેલાં હુથી-આર અને સકતીવાલો, લાચારીથી બીજા આડે મારગે ચાલનારા સકતીવાંન લોકો તરફ દરગુજર કરનારો, અને કંગાલ તથા કમજોર ફોજવાલો છે. જેની પાસે ફોજ નથી, તે હાકમ તાબેદારો તથા દીનદારો વગરનો અને આણુઘટનાં હુથીઆરવાલો તથા ગોસ્તાની તરફ દયા લાવનાર (ઈઆને ગોસ્તો કરવાને ઠેકાંણુ દબેઆ ખાતાર), અને વગર ફાએદાની દોલતવાલો છે. આએ (ઉપલી) વસ્તુઓની અરસપરસની કઉમ્મતનાં દેખઈતાં બલથી હુકમતને લગતો સુધારો કરવાએ, હાકમ ઈજતદાર બને છે.

- ૧ ૧૨૦ ખોરેહને પસંદ કરનારી પેદાએશની અંદર, ઓત્તમ અને સરવેથી નીચા તરીકા વાલા લોકો તથા તેઓની ચાલચલંણુ વીસે, ભક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુવું કે, જે પુરૂષો ખોરેહ (ઈઆને કુદરતી અખ્શેશ) ને મેલવાની ચાલચલંણુવાલા તથા તેહને લગતી જાતવાલા છે, તે આએ (નીચે લખી જણા-
૩ વેલી વીગત પરખાંણુ) ૧૬ તરેહના છે; તેમાં એક (શખ્સ) તે કે જે સારા ઉદીઓ-
૪ ગની ખાહુશને માંડેનો હોએ, અને (તેહને લગતી) અખ્શેશ મલવાથી (ખોદાતા-
લાનો) આભાર માંનનારો હોએ અને તે નહી મલવાએ સંતોષી અને રાજ
૫ રેહનારો હોએ. જે શખ્સ એ પ્રકારનો છે, તે કુદરતી અખ્શેશ મેલવનારા
૬ સારા ઉદીઓગ વાલાઓની અંદર ઓત્તમ રીતલાંત વાલો છે. બીજો કે
કે જે સારા ઉદીઓગની ખાહુશને માંડેનો હોએ, અને તેને લગતી અખ્શેશ
મલવાથી (ખોદાતાલાનો) આભાર માંણનારો હોએ, અને તે નહી મલવાએ
૭ સંતોષી પણ નારાજ હોએ. તરીકે તે, કે જે સારા ઉદીઓગની ખાહુશને
માંડેનો હોએ, અને તેને લગતી અખ્શેશ મલવાએ (ખોદાનો) આભાર ન-
હી માંનનારો હોએ અને તે નહી મલવાએ સંતોષી તથા ગમ વગરનો હોએ.

ચોથો તે, કે જે સારા ઉદ્ધિઓગની ખાઉશને માટેનો હોય, અને તેને લ- ૭
 ગતી બખ્શેશ મલવાયે (ખોદાતાલાનો) આભાર નહીં માનનારો હોય, તથા તે
 નહીં મલવાયે સંતોષી પણ ગમગીન હોય. આયે તરંણુ તરીકાવાલા (પુરૂષો) ૮
 સારા ઉદ્ધિઓગની અંદર ખોદાની બખ્શેશ મેલવવા સાડું એકસરખા વીચારના-
 છે. એક તે (શખ્સ), કે જે યુરા ઉદ્ધિઓગની ખાઉશને માટેનો હોય, અને તેને ૯
 લગતી બખ્શેશ મલવાથી તેનો આભાર માનનારો નહીં હોય, તથા તે નહીં મલ-
 વાથી સચુરી કરનારો પણ ગમગીન હોય. આયે શખ્સ યુરા ઉદ્ધિઓગની ૧૦
 બખ્શેશ મેલવવા સાડું સરવેથી યુરા તરીકાવાલો છે. બીજો તે, કે જે ઉલટા ૧૧
 ઉદ્ધિઓગની ખાઉશને માટેનો હોય, અને તે મલવાથી તેનો આભાર નહીં
 માનનારો હોય, અને તે નહીં મલવાથી સચુરી પકડનારો અને વગર ગ-
 મનો હોય. તરીજો તે, કે જે ઉલટા ઉદ્ધિઓગની ખાઉશવાલો હોય, ૧૨
 અને તે મલવાથી આભાર માનનારો અને નહીં મલવાયે સચુરી પકડનારો
 પણ ગમગીન હોય. ચોથો તે, કે જે ઉલટા ઉદ્ધિઓગની ઈચ્છા વાલો ૧૩
 હોય, અને તે મલવાયે આભાર માનનારો અને તે નહીં મલવાયે સચુરી
 પકડનાર અને વગર ગમનો હોય. આયે તરંણુ તરીકાવાલા ઉલટા ઉદ્ધિઓ- ૧૪
 ગની અંદર બખ્શેશ મેલવવા સાડું એકસરખા વીચારના છે. વલી
 બીજા તરીકાવાલાઓમાં (ઈચ્છાને કુદરતી બખ્શેશ મેલવનારાઓમાં),
 એક તે, કે જે ખોરેહુ (ઈચ્છાને ખોદાઈ બખ્શેશ) થી સારી નાંમદા ૧૫
 રીતી ખાઉશવાલો હોય, અને તે મલવાથી આભાર માનનારો અને તે નહીં
 મલવાયે રાજી રેહનારો તથા વગર ગમનો હોય. આયે શખ્સ ખોરેહુથી સારા ૧૬
 મારગની નામદારી મેલવનારાઓમાં એત્તમ તરીકાવાલો છે. બીજો તે, કે જે ૧૭
 ખોરેહુથી સારી રીતની નામદારીની ખાઉશવાલો હોય, અને તે મલવાયે (ખો-
 દાનો) આભાર માનનાર અને તે નહીં મલવાયે રાજી રેહનાર પણ રંજદા
 હોય. તરીજો તે, કે જે ખોરેહુથી સારી રીતની નામદારીની ઈચ્છાવાલો હોય, ૧૮
 અને તે મલવાયે નહીં આભાર માનનારો અને તે નહીં મલવાયે જેમ સંતોષી
 તેમજ વગર ગમનો હોય. ચોથો તે, કે જે ખોરેહુથી સારી રીતની નાંમ- ૧૯
 દારીની ખાઉશવાલો હોય, અને તે મલવાયે (ખોદાનો) નહીં આભાર
 માંણનારો તથા નહીં મલવાયે સંતોષી પણ ગમગીન હોય.
 આયે તરંણુ તરેહના શખ્સો, ખોરેહુથી સારી રીતની કીરતીને પસંદ કર- ૨૦
 નારાઓની અંદર એકસરખા તરીકાવાલો છે. વલી એક તે કે જે ખોરે- ૨૧
 હુથી ઉલટી રીતની નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોય, અને તે મલવાથી

- નહી આભાર માંનનારો અને તે નહી મલવાથી સંતોષી પાંચુ કુખી દેલનો
 ૨૨ હોએ. આએ શખ્સ ખોરેથી ઉલટી રીતની નાંમદારી મેલવનારાએની
 ૨૩ અંદર ઘણીજ બુરી રીતનોછે. બીજે તે શખ્સ, કે જે ખોરેહુથી ઉલટી
 રીતની નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ, અને તે મલવાથી નહી આભાર
 માંનનારો, અને તે નહી મલવાએ રાજી રેહનારો તથા વગર ગમનો હોએ.
 ૨૪ તરીજે તે શખ્સ, કે જે ખોરેહુથી ઉલટી નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ,
 અને તે મલવાએ આભાર માંનનારો અને તે નહી મલવાએ રાજી રેહ-
 ૨૫ નારો પાંચુ ગમગીન હોએ. ચોથો તે શખ્સ, કે જે ખોરેહુથી ઉલટી રીતની
 નાંમદારીને પસંદ કરનારો હોએ, અને તે મલવાએ આભાર માંનનારો
 ૨૬ અને તે નહી મલવાએ રાજી તથા વગર ગમે રેહનારો હોએ. આએ
 (છેલ્લા) તરણુ તરીકાવાલાએ ખોરેહુથી ઉલટી રીતની નાંમદારી મેલવામાં
 એકસરખા વીચારવાલાછે.

આએ પુરતક તરીજાને ધપાતાં થાએલી ભુલને લગતું અજરાતી શુદ્ધી પતરક.

સંક્રાં.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૨૮	૧૦	પાણીન	પાણીની.
૧૨૮	૨૨	તેને.. ..	તેનો.
૧૩૩	૨૭	મકાંનની	આરેહવાલાં મકાંનની.
૧૩૫	૫	જોએછે.....	ચીજોને જોએછે.
૧૩૬	૧૦	એ અને.....	એઅને.
૧૪૦	૧૨	(આએ કુનીઆની હાલતમાં.. ..	(આએ કુનીઆની હાલતમાં)
૧૪૦		(ફકરા ૩ જા, ૪ થા અને ૫ માના આંક, ૫ મી, ૬ મી અને ૧૭ મી સ તર ઉપર મેલેઆમાં આવેલાછે તેને)	(૪ થી, ૧૦ મી અને ૧૬ મી સતરને મથાણે ગણવા.)
૧૪૧	૩૪	પાંમિલ	પાંમિલાં.
૧૪૨	૨૦	(સતર ૨૦ મી, ૨૨ મી અને ૨૩ મી ઉપર ૫ મા, ૬ ઠા અને ૭ મા ફકરાનો આંક મેલેલાછે તેને)..	(૨૧ મી અને ૨૨ મી સતર ઉપર ગણવા.)
૧૪૬	૮	ચાલવાની.....	ચાલવાએ.
૧૬૦	૧	કમ.. ..	કાંમ.
૧૬૦	૬	કુનીઆની.....	કુનીઆં અને તેની.
૧૬૩	૨૩	મરુદુમ	મરુદુમ.
૧૬૮	૧૩	જોતું.....	જોતો.
૧૬૮	૧૪	ખરે.	ખરે.
૧૭૬	૧૬	અને તેઓની, હાકમોના હોકમ મુજબ બ, કાંમ કરવાની એકદીલીથી, રહ અતની ઉપર, રાજનું સલામતીથી ચાલવું તથા ખલકને ફાએદો, થાએછે.	એક (આરે. યુલુ) આદાએ તાલાનો પેઆર મેલવા નાછે, કારણ કે, તૈથી હોક મોના હોકમને લગતાં કાં મોનું તથા તેની હકુમતનું ચલણ રહ્યાતની ઉપર સ લાંમતી બરેલું રહેછે, અ ને લોકોને તેથી ફાએદો થાએછે.
૧૭૭	૧૬	કરો.	વેરા તથા કરો.

THE ENGLISH TRANSLATION,
BY
RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.
UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

	PAGE.
What men are of the best and the worst desires	129
Regarding the remedies for the illness of the soul arising from want of knowledge and judgment	129
Of the shining and dark invisible powers, which ought to be approved and which dis-approved by man	131
Regarding the means of good and bad behaviour in this world.	134
Regarding communion with the holy Self-existent... ..	135
Exposition regarding the habitation in man of yajads and devs	136
Regarding that which benefits man in both worlds, saves him from harm, redeems him from sin, raises him to higher rank through righteousness and turns him in the end to- wards the holy Ahurmazd	139
Regarding righteous and sinful men, and the different com- mandments about them	142
Regarding the four divisions of men... ..	144
Regarding rain and the work it performs, and the doers of that work... ..	145
The reasons why students of the good religion acquire or fail to acquire its wisdom... ..	149
Regarding the redemption of man from evil at the time of the final improvement, and the end of Anghra Mainiús.	150
The attainment of a better life in the next world through good deeds... ..	151
There is in man a good-minded power that protects his sense and intelligence... ..	152
Regarding the habitation in man of the understanding-power that keeps sinless... ..	153
Regarding the chance of obtaining power by those fond of it.	154
Regarding the irregularity of the elements that constitute earthly things	154
The greatness of Dádár Ahurmazd depends upon life of all kinds	156

The desires of Ahúrmazd are founded in reason...	157
Regarding the good religion and its benefits and the evil religion and its evil consequences ..	158
Exposition regarding the things of this world, their creation and the work relating to them...	162
Regarding the struggle in this world, the place of the parties to and the lord of the struggle; the persons who struggle, the suppresser of the struggle, the liberator from the struggle, the person injured in the struggle, the continuer of the struggle and the end of the struggle..	169
Regarding the improvement of this world by means of the ascendancy of the good religion and the suppression of the evil religion and the danger arising from it. .	170
The manifestation of evil and of the religion of the Devs is owing to the Perverted Source...	171
Every thing in this world is dependent upon the Lord: He is in every thing and guides every thing: He depends upon no one and is not to be guided by any one..	174
Regarding the improvement of man's life...	174
Regarding the kind of government which embarrasses Anghra Mainiús...	175
God is supreme over everything...	176
Regarding things fitted to impart perfect knowledge ..	178
Regarding the origin of life and the changes in it ..	179
Regarding the benefits arising from good rulers...	179
It is because of their possessing the attributes of Shéhrevar Amesháspand that good kings have the power of improving their kingdom and the knowledge for improving their subjects. .	183
Regarding those among the approvers of Khoreh whose ways are the best and the worst, and regarding their conduct,	185

ERRATA AND CORRIGENDA.

Page	156	line	6	<i>dele.</i>	after deeds.
"	160	"	5	from bottom	<i>for</i> man <i>read</i> men.
"	167	"	6	<i>dele.</i>	after are.
"	170	"	5	<i>for</i> wordly	<i>read</i> worldly.
"	175	"	5	from bottom	<i>for</i> grater <i>read</i> greater.
"	183	"	7	from bottom	<i>for</i> of improvement in the people <i>read</i> (requisite) for the improvement of the people.

GLOSSARY.

Page	4	Column	2	line	9	from bottom <i>for</i> sorronful <i>read</i> sorrowful.
"	5	"	2	"	10	from bottom <i>for</i> Quetty <i>read</i> Quietly.
"	7	"	1	"	6	<i>for</i> Distructive <i>read</i> Destructive.
"	8	"	1	"	1	<i>for</i> tile <i>read</i> till.
"	"	"	"	"	12	<i>for</i> clement <i>read</i> element.
"	9	"	"	"	7	<i>for</i> dead <i>read</i> deed.
"	"	"	"	"	12	<i>for</i> Afermah <i>read</i> A female.
"	"	"	"	"	21	<i>for</i> scetion <i>read</i> section.
"	11	"	2	"	13	from bottom <i>for</i> perpetual <i>read</i> perpetually.
"	15	"	"	"	2	<i>for</i> dwelling, plan <i>read</i> dwelling- place.
"	16	"	1	"	19	<i>for</i> conscirnce <i>read</i> conscience.
"	"	"	"	"	22	<i>for</i> words <i>read</i> word.
"	"	"	"	"	23	<i>before</i> or <i>insert</i> be <i>and</i> <i>after</i> or <i>insert</i> by .
"	"	"	"	"	25	<i>for</i> and <i>read</i> end.
"	"	"	"	"	26	<i>before</i> or <i>insert</i> be <i>and</i> <i>after</i> or <i>insert</i> by .

Page	16	Column	2	line	11	for inperer read injurer.
"	"	"	"	"	22, 23	for Incomeg, ains read Income gains.
"	18	"	"	"	9	for A evil order read An evil ruler.
"	"	"	"	"	17	for excepted read accepted.
"	"	"	"	"	21	for avorts read averts.
"	19	"	1	"	15	for the read one.
"	"	"	"	"	20	for lines read lives.
"	"	"	2	"	13	for lagerness read eagerness.
"	"	"	"	"	14	for exeitement read excitement.
"	20	"	1	"	1	for lager read eager.

Exposition in the good religion regarding men of the best 1
and the worst desires. (103)

Be it known that, that man has the best desires, who is 2
so anxious to obtain, in the next world, the reward of virtue,
that he never rests content with doing virtuous deeds,
even though he should spend all the wealth earned by him 3
in this world upon doing (such) virtuous deeds. And that
man has the worst desires, who thinks it right to amass the
riches of this world.*

Exposition in the good religion regarding the remedies for that 1
illness of the soul which is owing to want of increase in
knowledge and judgment. (104)

Be it known that, illness of the soul is due to a defi- 2
ciency of knowledge and of good qualities; and thereby two
descriptions of vicious (men) are formed. Of these one is
(called) Faréhbuté, and the other Aibibuté. Of these, a
Faréhbuté is (a man) given to pride, who thinks that no one (in
the world) is greater than himself: and, an Aibébuté is a scorner
(of others); he has the vainty (to believe) that no one else
knows as much as he does, and that others are behind him and
inferior to him. The man who always has such an opinion
of his own wisdom and good qualities that (he believes)
that he is knowing and another is not, that he is superior

* The meaning of this is that men should, after providing for the conveniences of this life, spend the greater portion of the wealth acquired by them in the pursuit of any honest calling in doing deeds of righteousness, that they might thus secure contentment in this world and happiness in the next. For, he who endures hardships in this world for the sake of amassing riches, is unhappy in both worlds.

3 to another and the other is inferior to him,—such a man deforms and sickens his soul with these two vices. Therefore, men should keep off from themselves these two kinds of maladies of the soul, one of which is pride, and the other, contempt of others.* He whose soul is afflicted with these (maladies) should remain in obedience to some learned man and obtain instruction from him in knowledge and virtue, that thereby, his imperfect knowledge might be destroyed, just as a tree is dried up for want of water. The remedy for the malady of these two, proud men and scornful men, is by means of consummate thought: for, a man becomes possessed of just ideas about himself, by becoming a disciple of a highly thoughtful teacher; and thus, whatever learning and good qualities may be in others, whether more or less, or the entire

* In the holy *avesta* of the Ardibelhest Yasht the vices of pride of oneself and scorn of others are called *pairi-maiti* and *taro-maiti*, and are considered as deadly maladies affecting mankind; and the prophet has imprecated harm and destruction to men possessing these vices. Thus :-

[illegible]

i. e. May he who is a scorner (of others) be ruined and miserable ! May he who is proud be ruined and miserable !

Again, our holy prophet has thus imprecated as vicious those who contemn Ahúrmañd, in the sixth Há of Gáthá Ahúrwad :—

[illegible]

2. *c.* O Ahurmazd ! he who disobeys thee from evil intent, and dispises his relations with thee, is a holder of relations with sinful deeds, is a destroyer of obedience, and a damager of the fodder for cattle (*i. e.* of things intended for the support of the poor) : therefore I pray the reverse for them (*i. e.* curse them.)

The dastūr of dastūrs, Adarbād Mârespund has, in the Paṭeṣ composed by him more than 1,600 years ago in the time of the Sassanian King Ahûrmazd Shāhpûr reckoned "pride" and "scorn" as sins; and, designated them .𐬔𐬁𐬀𐬌𐬎𐬨𐬭𐬀 *avarmanashni* i. e. the sin of pride of oneself, and .𐬔𐬁𐬀𐬌𐬎𐬨𐬭𐬀𐬵𐬀 *tarmunashni*, i. e. the sin of scorning others.

absence of them, and the absence or the presence in a lower degree in himself of what learning or good qualities may be in others, become apparent to him. And when he finds another superior to himself he considers him to be higher in rank than himself, and believes himself to be lower in rank than that other, (and so) keeps (himself); and again whatever the other person knows more than himself, he, to learn what he himself does not know, and to acquire the knowledge and art of freeing his soul from the malady of pride and scorn, serves the other (who knows more than himself).

Exposition in the good religion regarding invisible powers that 1
are fit to be approved and are full of light, and invisible
powers that are not fit to be approved and are
full of darkness. (۱۰۵)

Know that two invisible beings (*i. e.* powers) having 2
relations with him accompany every living person; and
through them people adorn their lives and hold two kinds
of objects in view and perform two kinds of deeds. When
mankind took its birth, through the Creator, in the invisible
(world), it held no connection with objects and deeds of two
kinds, but life-holding (men) have been enabled to do so in
this world through the (above mentioned two) guiding
powers*. And the manifestation of these (two kinds of)

* These two, shining and dark, invisible powers are known in our holy *avestaas* Spento Mainiūs and Anghro Mainiūs, and Persian scholars know them by the names of *شیدآزاد* and *نورمجرد* or *تیره گهر* and *جوهر غاسق*. Our prophet, the holy Zartosht, who was the servant of *سپنتا مینویش* Spento-Maṇiūsh

in this world is unfitted by his original nature* to mingle with it (the dark mino); but that (mingling) happens through perverted nature. Again, men, in various ways, turn themselves into the semblance of the dév-kind, and take the shape of wolves and other *Khrofastras*. This also is owing, not to their original disposition, but to the contact with it (the dark power); for men are of a light-bearing nature, (and) are inclined towards Frashkérat (final improvement). It is declared in the good religion that through it (Spento Mainiús) the Devs had become helpless and had disappeared in the time of Zartosht;† that in the time of Hoshédar, the bodies of wolves would be completely destroyed; and that in the time of Hoshédarmáh the bodies of all (animals) that sting would be fully annihilated. Moreover, the diminution of whatever vices are current in the nature of light-descended man happens at the time of the separation of the souls of different kinds of men from their bodies, when (the things) of this world are returned to it, and, (the things) of the invisible world return to the invisible world. At the end of the time of Hoshédarmáh, owing to the advent of Soshios the connection of *drújs* with the nature of man will be cleared away, broken and diminished.‡

* By original nature are meant the instruments with which Ahurmazd provides men at the time of their birth for the purpose of keeping off the dark power, such as, innate intelligence, knowledge, good disposition, hope, contentment, religion and the desire to make enquiries of the learned. The original nature of men guiding themselves by means of these instruments must, therefore, be considered as related to that of Spento-Mainiúsh, but when they discard these instruments and are drawn towards the dark power through evil disposition, their original nature is perverted.

† See third note, p. 49. Vol. I.

‡ See note Vol. I., p. 30.

- 1 Exposition in the good religion regarding the means which lead men to behave in the best and the worst manner. (1-4)
-

- 2 Be it known that, it is owing to his conducting himself carefully by means of his innate intelligence that man, notwithstanding some admixture (of evil), behaves in the best possible manner: and, it is owing to the sinful power that he behaves in the most wicked manner. Therefore, among (men) of these two courses of conduct, the teacher who teaches them knowledge, what to do, and what not to do, these three things, is their friend*. And the ruler who, by means of his rule, prevents them from committing sin, nourishes the soul, and helps them in distress, is considered their overseer.† In all places, the thing which is the highest in rank and the best for man is, innate intelligence: and for him who is inferior in innate intelligence the best thing in the second grade is learning: and for him who is without learning, the best thing in the third grade is a friend who teaches him what to do and what not to do always. Similarly, for him who is without these (three things), the best thing in the fourth degree is a ruler who prevents him from
- 3 (committing) sin. If this had not been, how could he have become one who passes his life in the best possible manner? Nor would he have been able to live long, but, wanting these excellent things, would have been ruined, and would have approached the sinful power that makes one walk in the greatest wickedness.

* By the friend is to be understood the *qas̄ir* who imparts instruction in our holy religion.

† This overseer or ruler must be one whose rule and conduct are founded on our religion.

Exposition in the good religion regarding the way to 1
keep close to the Self-existent. (1.v)

Be it known that, the way to remain in the presence of 2
the holy Self-existent is through the two things of high
degree, wisdom and faith; and it is by keeping these two
things aloof (from them) that (men) remain apart from good
in this world, and from good in the coming world. (The 3
universe is divided into abodes of three kinds: of which*)
one is the abode known by the name of hell, where the dévs
and drújs, who strive for the contamination of sin, and the
souls of sinners, are driven. The second is the abode of light 4
and darkness, of good and evil, and of joy and sorrow, and is
known by the name of géti. This abode is midway between
the two (hell and heaven), where the movements of mental
darkness proceeding from satanic relations, of evil, and of
sorrow, enter into men. Therefore, among the creatures of
this world, those men, who are the best of all, are the fighters
(against such movements) and the instructors of the other
people in the world who do not possess the divine power of fore-
knowledge. It is through the strength of the superior-work-
doing invisible Yajads that men have happy lives, good rule,
success, the clearance of darkness from among the people 5
of this world by means of light, the removal of evil by the
force of goodness and the suppression of sorrow by the
power of gladness. And thus, in this middle abode, men
always obtain adequate goodness and joy, through light.
The abode of the highest rank, (the third), is paradise and

* The portion in brackets has been omitted by oversight of the transcriber from the Ms. received from Irán and has been supplied in accordance with the context.

- Garothmán, possessing all light, perfect goodness and good joy ; and, lest Anghra Mainius might injure the strength of this abode or his contamination might enter therein, he has been driven out from the heavens into the abyss below. In the heavens is all light, all fragrance, all goodness and all joy, and there prevails the superior and prescient rule of the
- 6 Dádár*. Therefore, those religious teachers who cause men to pass their lives in that religion which deserves eternal punishment, are really of hell, and their religion is calculated to give entirely evil help, and immoral relations (to men), and to cause them great torment in the invisible world. For, an imperfect religion can never be called perfect and holy, but is considered as connected with all impurity.
-

- 1 Exposition in the good religion regarding the nature of the habitation (in men) of the Yajads and De'vs. (1*8)
-

- 2 Be it known that, those men with whose souls the Yajads hold relations, are, owing to the nature of the Yajads, like them, possessed of pure majesty, of wisdom unconnected with evil understanding, of goodness unmixed with evil, of some of the power of the message-bearers (the Yajads) and, owing to glory unalloyed with darkness, are extremely beautiful, of superior appearance, of a good disposition and
-

* That is to say in the invisible world God rewards those who do virtuous deeds in this world and punishes those who do sinful deeds. And as Spento Mainius and Anghra Mainius exercise, in the invisible world, no influence on the minds of men, the commands of Ahürmazd are never transgressed there.

like unto the good-eyed sun*: such is a religious teacher, the giver of ease (prosperity) to the world, and a ruler. Men, by walking unobservantly in this world become to some extent of an alloyed nature; but when they observe perfectly, with wisdom that is unmixed with evil understanding and with their invisible eye, they clearly understand the nature of the path of life. Notwithstanding the existence in man of a certain degree of alloy, the invisible power of thought can enter into him, and thereby such men promulgate among men (God's) commands by means of the invisible power of inspiration. That is, the Yajads being well inclined towards the salvation of the people of this world, and being good-natured in every way, introduce into the minds of men superior things related to the light which they (the Yajads) possess, and to the high power for good unalloyed with evil; and thus make them glorious and renowned among men. For example, it is owing to the connection of the Yajads within him that a ruler or king, wise, fully gifted, holy, (and) excellent, renders the people of the world happy, by causing prosperity through justice; similarly, (it is that) a pure-souled religious teacher, through the instrumentality of a superior religion, with qualities like those of the Yajads, becomes the remover of the blemishes (vices) of ment.

It is owing to the passions of wolves and *Khrafastras* 3

* The sun is called good-eyed because its light which, as it were, proceeds, from its eyes, destroys darkness and various things, purifies water and earth, causes the growth of trees and vegetation and gives health to men and removes diseases: not only this, but the business of the world and its prosperity depends upon it.

† The above is similar to what is found in the *Avésta*. The wonderful works, beyond the powers of ordinary men, performed by kings and religious teachers, could only have been accomplished by the help of the Majesty of

of life, wicked sorcerers, and, like sinful destructive rulers of the world and deceiving religious teachers and wolves and *Khrafastras*, destroyers of the virtue of the world. And as 5 these sinners are, owing to (their) state of being aloof from good qualities and full of blemishes, like *Dévs* and *Drújs* in this world; so, after the death of their bodies, the souls of these sinners are, owing to the connection with wickedness and vice and to deeds of sin, akin to *Dévs*.

Exposition in the good religion regarding that which benefits 1
the good creation of men in this world and in the invisible
world, preserves it from harm, redeems it from sin,
raises it to a higher position through
righteousness, and encourages
every other class of men
to return to good. (1•9)

Be it known that, that which carries most benefit to the 2
good creation in this and the coming world, and preserves
it from harm, redeems it from sin, and makes it superior, is
wisdom; for through it, a wise man becomes the source of
qualities relating to works of the good religion, which are
liberality, truth, fidelity, obedience, gratitude, contentment,
patience, virtue, and others for improving the world
and making man righteous and holy. And thus, through
wisdom, a ruler becomes a preserver of the world and its
protector and a doer of works of improvent appertaining
to rule.

Again, that which causes most injury to the good 3

creation in this world and the coming world, arrests its benefits, brings harm, keeps back men from righteousness and holiness, and much imprisons them through the sin of wickedness, is evil intelligence; for, owing to this evil intelligence, man becomes possessed of the evil religion, miserliness, falsehood, ingratitude, covetousness, tyranny, sin, mercilessness, instruction opposed to the good religion, deceitfulness, blindness,* deafness,* wickedness and other world-harming blemishes: and man's falsehood and his sin, are the cause of the world being harmed: in the same way, the manifestation of the power of tyranny is through evil intelligence.

- 4 The source of wisdom is *A'snékhérad* (natural reason), and the source of evil intelligence is the evil passion of the perverse path. The source of the qualities of natural reason (*A'snékhérad*) is Ahúrmazd, the Creator himself, and he who is gifted with them (the qualities), has them that he might fully improve his soul and pass his life perfectly to a good end. And the Dádár is the preserver of that man through His perfect knowledge about the *Minoyán mino*, perfect
- 5 strength, perfect dominion, and perfect goodness. And obtaining a knowledge, through these qualities, of what is virtuous, we are able to improve ourselves in the world accordingly. Again, life-holding man obtains in this world all the knowledge regarding with what and how he can improve himself, from the first of two kinds of eyes. And by means of the mature purpose (of that eye, man) knows the nature of his first and last life; and, it (the eye) enjoins what appears to it lawful, and turns back (man) from what does

* The man who pays no regard to and who refuses to hear what relates to the good religion is morally blind and deaf.

not appear (lawful). He who is capable of distinguishing moral matters, keeps away from such as are injurious. Again, if the object of anything cannot be understood, that thing will be incomprehensible in this life, but we shall be able to know its object when we shall have passed away from this world; for, (if) in any life any thing is imperceptible, that thing in that life is isolated; therefore, how can the purpose of it be understood in that (life)? Thus, if no horses are found in a city, and if a person there say, that he knows horses, and that man is such that he has no knowledge whatever of horses, he cannot know what sort of creature is a female horse and a male camel: what explanation can he give regarding the hard skin on the feet of such animals?

Those religious teachers who claim to understand religion 6 and who deceive men into doing sinful and tainted deeds of hell, by means of that religion which is the root of evil, which is sinful in its ways and is calculated by its taint-giving (quality) to harm the world, thereby render themselves fit to have their souls running in deepest hell and to remain there for eternity, without any mercy being shown to them. They should not be recognised as the Dastúrs of the religion who are of the root of goodness, righteous, preservers of the people and who, liberating the people of the world (from hell), render them pure and ever virtuous; but they should be considered to be of the religion of Ahréman who is full of sin, all-wicked (and) an injurer of the world. Just as the man who does not know horses, gives a description of a horse which is the reverse (of the true one), so religious teachers of this description are considered ignorant of the divine religion.

- 1 Exposition in the good religion regarding persons whose way it is to purchase righteousness and obtain the (reward) for it, and persons whose way it is to commit sin; and the different commandments relating to them. (110)

- 2 Be it known that, there are four ways of purchasing righteousness and obtaining the reward for it, and of not purchasing righteousness and not obtaining the reward for it: (one is) purchasing righteousness and obtaining reward thereby, (the other) purchasing righteousness and obtaining no reward thereby, (the third) not purchasing righteousness and obtaining the reward for it, and (the fourth) not purchasing righteousness and not obtaining the reward for it.
- 3 The explanation of this is that just as a man obtains wealth and increases his income, (and) obtaining wealth, he is comfortable, and by increasing this income he obtains honour, so the purchaser of righteousness is redeemed (from hell), and, owing to his acquisition, he obtains high rank there (in the
- 4 other world).* (secondly) as a man, who acquires wealth, but whose income from that wealth is not greater than (his expenses), is easy in his circumstances, but, his income not exceeding, he does not acquire greatness (in this world), so the purchaser of righteousness (owing to his righteousness and sin being in equal proportions) is an obtainer of liberation (from hell), but the income (of his righteousness) not being in excess, he does not obtain eminence (in the next
- 5 world.)* (Thirdly) the man who, without purchasing righ-

* The wealth of this world is money, that of the next, righteousness. If a man's income is in proportion to his expenses he passes his life in comfort in this world and is free from hardships; similarly, if the righteousness of a man is in proportion to his sinfulness, he is free from the torments of hell in the next world. But just as a man, whose income does not exceed his expenses, is not honoured in this world, so a man whose righteousness equals his sinfulness, and does not exceed it, is relieved in the next world of the torments of sin, but as the income of his righteousness is not in excess, he fails to obtain the exaltation of heaven, and remains in a middle condition.

teousness, acquires income-bearing righteousness, obtains, liberation (from hell) owing to his aspiration to be liberated, and eminence (in heaven.)* (Fourthly) he who is not a purchaser 6 of righteousness, nor the increaser of its income, neither obtains liberation from hell nor enjoys eminence in paradise.

Again, the ways of committing sin and the (people) 7 connected with them (*i. e.* the ways) are (also) four in number : 8 (one) hurtful from commission of sin, but calculated to procure liberation from hell ; (the other) hurtful from commission of 9 sin, and not procuring liberation from hell ; (the third) with- 10 out hurt notwithstanding commission of sin, and procuring liberation from hell ; and (the fourth) without hurt notwith- 11 standing commission of sin, but without liberation from hell. Of these, (the first way) which is hurtful from commission of 12 sin and which procures liberation (from hell), is that of men having relations with the Blemish-giver, who suffer pain because they willingly commit sin ; and they will be liberated at the time of the *Tanpasin*†, for in them is created, through the instigation of Ahréman, a liking for sin and oppression, and enmity (of Ahúrmazd) and the contamination of sin. Again, it is declared (in the religion) that even the Dévs will be freed, from the highly sinful blemishes that are in them, at the time of the End.‡ The beings who are sufferers 13

* That is, the man who, with fear of hell, does righteous deeds in this world to obtain liberation from hell, obtains high dignity in the next world, over and above obtaining liberation.

† Tanpasin is the time of the resurrection and final judgment, when God will bestow upon men their final constitutions and render them sinless, of improved behaviour, without covetousness and harmless.

‡ By this it is to be understood, not that the evil qualities of the Dévs and Drujs will disappear at the resurrection, but that men, in accordance with the powers bestowed on them, will walk in holy ways and will remain aloof from sinful ways, and that then Ahréman and the Dévs and Drujs will be unable to exercise their evil influence upon mankind, and, their work being

14

15

1

2
3
4

gone, they will be considered as freed. The destruction of Ahréman and Dévs and Drújs at the resurrection is thus alluded to in the holy Avésta, Jamyád Yésht II :—

[illegible]

i. e. At that time, (the resurrection), the people of this world who have been educated in holiness will become immortal, and thereby the Drújs and their hundred fold descendants, who surround holy men to render them mortal, will be destroyed.

And the chief that is highest in rank among all these managers is Testar, who performs, in conjunction with the star Satvésh, the work connected with his command, through those managers. And he performs the work of drawing water from seas, rivers, springs, and other places, by means of the power of the wind, and of giving it the form of clouds, and of taking it hither and thither as clouds in the shape of water-lifting vapour, and of taking it aloft; and, in conjunction with Behman, by means of the power of the wind, moves forward the beneficial vapours. And (his) associates in the work relating to rain,—the being Din (*i. e.* Din

[illegible]

i. e. Then, O Spetmán Zartosht, the shining, brilliant Tēstar goes towards the sea Voúrúdash in the shape of a majestic, beautiful, yellow-eared horse, with golden housing. And he causes a commotion in the sea, and he makes the commotion to subside; and he makes the water in the sea to flow, and to stop (from flowing); and he makes the water in the sea to flow with force, and prevents it from flowing with force: and thereby all the stores of the sea Voúrúdash are united, and all its central part is united. Then, O Spetmán Zartosht, the shining and brilliant Tēstar stands over the sea Voúrúdash; at the same time (the star) Satvэш, shining and brilliant, stands over the sea Voúrúdash: then vapour is collected on the top of mount Hendav, which is in the middle of the sea Voúrúdash. Then he (Tēstar) drives forward the vapour in the form of pure clouds, and the wind blows upon it in the direction from which Hom, the enlarger of the world and elevator of man, first arrives, and then, the strong wind created by Ahúrmaзд, brings the ruin, clouds and hail from thence, to the places, cities and the seven Keshwars. Apámnipáo, (i. e. Béréját Yajad), the strong wind, the water-giving Majesty (i. e. A'vún Ardúisúr) and the holy Farohars, who, O Spitmán Zartosht, are the distributors of water in cities, bestow water in various ways in the corporeal world. (Tēstar Yasht, VI.)

Besides the above, the names of Mēhr, Arshéshwang, Párand and other Yajads are mentioned in Tīr Yasht in connection with rain, but they are not referred to in the above text.

- Yajad); the wind; Ardúisúr, pure and of kingly majesty; and the force producing Fire,—cause harm to devs, sorcerers, fairies, and their chiefs Aposh Dev and Sapújgar Druj, who are preventers of rain. And owing to the removal of the obstructions to rain, Berejat, the principal lord of the central waters, and the Farohars of holy men, who do the work of conveying water, convey it, by distribution in due proportion,
- 6 to (all) the continents, provinces and places. Rain itself is water, and the instruments of rain are wind, clouds and
- 7 vapour. The cause of small and large drops (of rain), of hail and snow is air in different forms. If the air contains heat, the drops that fall are small, and if it contains moisture, large drops fall: if it is cold, it snows; and if it is dry, hail
- 8 falls. The stoppage of rain is owing to Aposh, Sapújgar, and many other Devs, and to harm-and-want-causing sorcerers (and) peris (fairies), and to the evil eye, of rulers who impose taxes and evil cesses and of injustice-doing-judges, falling on the vapour of water: and thus rain does not fall. It is declared that the increase of rain is owing to the increase-causing Yajads and to the invisible power of A'tashbéhérám and to other Yajads who are generous promoters of the creation, and to good kind-eyed men, pure women, and just
- 9 judges casting their eyes on the vapour of water. The final benefits, conferred in limitless ways by rain, are from the bounty of the Creator. And the cry of damage in regard to it is owing to the connection with it of the Blemish-giver.
- 10 The king who is superior in the strength of excellent commandments and justice, causes benefits (to his people) in numerous ways from rain and mitigates the cry of injury (from it). And the tyrannical king who possesses highly evil commandments and is without justice, adds to the cry

from damage by rain, and is a diminisher of its benefits in various ways. The king who causes benefits (to his people) 11 is a promoter of the power of rain-causing Yajads to cause rain, and is a diminisher of the power of Devs, who cause obstructions, to prevent rain from falling. Increased worship 12 through the good religion makes the Yajads rejoice, and the Devs to grieve; and the worship of rain-obstructing Devs through idolatry enhances the force and violence with which they obstruct rain, and thereby great difficulty and labour is experienced by the rain-promoting Yajads in the work of causing beneficial rain to fall.

Exposition in the good religion regarding the acquisition of the 1
great wisdom of the prescience-adorned religion
by students of it. (113)

Be it known that, by a study of the good religion for 2
the love of the soul and of the purity of the religion, the student fully understands everlasting wisdom and knowledge; and, owing to the knowledge of the wisdom of the good religion, the man, who is fond of the good things, the power, and the renown of this world, keeps aloof from attending (to these things) from ambition. The knowledge 3
regarding the riches, the power, and the renown of this world, which he, who for the love of his soul devotes attention to the good religion, obtains, is full of perfect wisdom. He who looks at the riches of this world with the eye of covetousness, does not obtain a knowledge of this estimable wisdom. Therefore, whoever does not possess suitable knowledge, and possesses the inclination to prefer this world,

should improve his disposition under the teachership of accomplished religious teachers for the sake of the redemption of Frashkant, and should acquire, as their disciple, the wisdom relating to it, and instruct others regarding it.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the redemption of the creation at the time of the final improvement and the destruction of Anghra Mainiu's. (114)
-

- 2 Be it known that, the vital principle is incapable of being cut or of dying. Similarly, no one can obtain life without the existence of the soul. But by the separation of the soul from the thing in connection with which it worked, the body (thing) which had connection with it becomes useless, owing to the separation of the soul; and, therefore, the soul itself must be held to kill its related body and to render it useless. As the body becomes lifeless and useless by the separation of the soul, so, at the time of Frashkeret all the baser powers of Anghra Mainius will be destroyed (from among men): and he himself, not finding any abode, and no one being drawn towards him notwithstanding his efforts to draw them, will in the end despair: and his assistance and invokation being entirely put a stop to, he will become distressed and perpetually sorrowful. (The following) declaration is made in the religion regarding the imprisonment in hell with fetters of Anghra Mainius, and his end:—

In that thy Kingdom, O Ahúrmazd, his (Anghra Mainius) end, in every way, will come*.

* Tā chá vispá Ahúrā thwahmi Mazdā khshathro á voyathrá: last há, Ahunwaj Gáthá, 10th shlok, towards the end.

Whoever, through Ahereman's misleading, causes harm 3
 (now) will, at the End, be adorned with light for the new
 life; and those Dévs (and) Drújs who stand ready (at present)
 to send wrongheadedness (into man) will (at that time),
 owing to his being possessed of light, he dissociated from the
 thought of having any thing to do with him. Then (man),
 of the two, will be of the side of the shining one (Spento
 Mainius). And thereby he will be a great harmer of the
 lightless, and will render the chief of the evil tribe (Anghra
 Mainius), dominion-less. And he (Anghra Mainius) will be
 taken to be covered up and imprisoned, owing to there
 being no way of entering into (man) from the sides. There is
 a prophecy (in the religion) about people remaining aloof from
 the painful knowledge of the boundless path-losing of Anghra
 Mainius; and (about) their walking within bounds; and
 (about) his remaining within bounds, at the End, among
 limitless people, and thereby becoming a prisoner, owing to
 limitless related beings not partaking in his wrong-doing;
 and (about) his influence being unable to remain (in men);
 and (about) the non-improvement of his condition.

Exposition in the good religion that it is through (his) deeds 1
 that (man) will obtain a better life at the End. (119)

Be it known that, the obtaining of the better life of the 2
 End is especially owing to the doing of ease-giving works;
 and these works are connected with, of two lords (Spento
 Mainius and Anghra Mainius), the one who is the protector
 and preserver. For owing to such works, good remedies
 and good riches for the people of the world do not remain

covered up. And, therefore, people do not go beyond bounds. That is, mankind do not separate in any way from their original source. And obtaining knowledge of sinful deeds, they oppose deeds that cause harm, and adopt means to prevent and ruin such deeds, and perform every work immediately, at the proper time ; that such time may not pass away without the work being done. For, should the work remain undone they might remain aloof from their Creator, and might thereby be considered to be of the belief of the Untruthful (Anghra Mainius).

- 1 Exposition in the good religion regarding the (power) which protects sense and intelligence. (119)
-

- 2 Be it known that, the invisible power that preserves sense and intelligence (in man) is Behman,* and his manifestation in man is through contentment. He, in whom is this wealth (Behman) is possessed of the power that is the source of sense and intelligence ; and he is possessed of the riches of contentment because of the continuous assistance rendered to him by Behman ; and, doing perfect deeds relating to sense and intelligence, he obtains praise and greatness in
 3 both the worlds. But when a man (withdrawing his) sense and intelligence from under the control of the one (Behman), places it under that of the three (Behman, Akoman and Hesham),* and when Akoman and Hesham prevail upon him more than Behman, then his intelligence is blunted through Akoman, and his sense is dispelled through Hesham.

* By Behman is here to be understood the 'good-minded power'; by Akoman, the 'evil-minded power'; and by Hesham, the 'anger-rousing power.'

And if by their intelligence the Dévs prevail over his sense and intelligence and do harm (to them), the man becomes of the disposition of the Dévs. If wanting contentment, the evil seed of the riches of this world and the poverty of the coming world is sown (in man), he becomes perverted of mind and bereft of intellect. 4

Exposition in the good religion regarding the dwelling (in man) of the understanding power that keeps sinless. (11v) 1

Be it known that, the dwelling in man of the understanding power that keeps him sinless is owing to these two excellent desires: One of them is the desire to remain pure from sin, and the other is the desire for approving deeds relating to such (understanding). Again, for the man who is aloof from such thoughts (desires) there is no purification from sin. The man whose heart is the dwelling place of the Yajads in a greater degree, is better fitted to remain sinless and to approve co-related deeds, through the assistance of the excellent understanding power, (derived) from Ahurmazd, that is possessed of knowledge. And owing to that man thus remaining pure of sin and approving co-related deeds because of his (possession of) this understanding, he becomes worthy of inspiration and of obtaining (all) due desires from (the Yajads); just as the holy hérbad Bakhtáfrid, by remaining sinless and preferring the purity of his soul, owing to the suggestions of the conscience given by Ahurmazd, became renowned for obtaining his wishes and inspiration from the Yajads. 2

- 1 Exposition in the good religion regarding the possibility of obtaining dominion by those who are fond of dominion. (118)
-

- 2 Be it known that the possibility of obtaining dominion by a person fond of rule depends upon these causes : Owing to the power of God descending upon him, the ruler finds men and military chiefs : (and) as to this, if a king, by means of his rule, is for maintaining men, and is very anxious to secure intercourse with (his) subjects, and keeps off harm from the people, and performs good work, for them, the people remain under his rule, and, loving his rule, remain united with him. And about this there are the (following) *Avésta* :—

Surely, a ruler of beasts and men assures to himself extremely little greatness by his wisdom until he secures great happiness for them by means of his rule.*

- 1 *Exposition regarding the irregularity of the roots (Elements) that cause earthly things to grow.* (119)
-

- 2 Be it known that, it has been ascertained that the cause of the roots (elements), that make earthly things to grow, acting contrary to their original law (constitution) is the alteration in their forces. For, if water is in excess, it alters the force of air and also that of earth ; and if air is in excess, it alters the force of water and also that of fire ; and if fire is in excess, it alters the force of air and earth ; and if earth is in excess, it alters the force of fire and also that of water. And,

* *Noiṭ zi di yá pasú vira Kshshtrá ahmát asháuno mazishtya dishátoish mányát kasishtem újyáthramaya.*

owing to the alteration in their original regulated forces, they that by their mutual union are the formers of living things, instead, owing to the perverted forces and in accordance with the principles of the possessor of perverse force (Anghra mainiu's), become the injurers of body-possessing things and the destroyers of the structure of body-possessing things and the harmers of the creation and the means for its being rendered unfit to exist. (The elements) themselves, owing to the principle of wisdom (Spento mainiús) and to the relation with beneficent beings (Yajads), are naturally fitted to succeed in forming things; and it is owing to the relation with harm-causing beings (Dévs and Drújs) and to the injury done to them that they are known as destroyers of creation and as connected with misfortune. The cause of this being done by the Dévs is the Principle connected with illness* (Anghra mainiús). Again, the originating (elements) are, owing to the help of the Yajads and the increase of the things of this world caused (by them), declared to be the benefitters to the productions of this world; and, they are (also) reckoned as harm-doers, owing to the injury (done to the production of the things of this world) in a like manner to the attacking and overpowering of the sheep by the wolf, and the prevailing of man over man in evil designs. Just as among men there is a severance of relations owing to the tyranny of ill-conducted men, so the (separation) of the elements, which are connected with each other is owing to their injuring the products of each other.

* The two invisible powers, Spento mainius and Anghra mainius, and other powers, as they influence the minds of men for good or for evil, so also do they, along with other associated powers, dispel and originate diseases in men. Hence it is manifest that the rivalry between these two invisible powers is exercised equally over the minds and the bodies of men. And hence the cause of things in this world turning out good or evil must be considered to be the influence exercised by the good powers known as the Yajads and the evil powers known as the Dévs.

And hence they are, among men, immoral instead of moral ; and, among things, the producers of harmful, perverse products and the means of non-suppression of harm. And being beneficial to production and helping it, they are, among men, like unto the means for the performance of moral work, for, it is owing to them that men are enabled to do righteous deeds, and thereby become possessed of righteousness. And it is owing to their perverted action that men do sinful deeds, and thereby become sinners. And the happening thus is declared to be owing to the One, whose principle is pain, (Anghra mainiús).

- 3 The sky, the earth, the sun, the moon, and the stars are known, by their work, to be possessed of the principles connected with the formation of the creation ; and the formation of the creation happened after its Creator. The sky up to the limit of the stars is as a fortification round the earth, and the space between is a field for the rivalry of the Rivals in fight. And there the Rivals permeate from within the bodies (of men) to the limits of the stars. And in the Testarpáyá is a superior light-bearing creation, whereby harm is done to the work of those who are by nature hurtful. The Creator himself is not capable of harming his creation, or of promoting mutual conflict in his creation. In the same way, the creation itself is not formed capable of mutual rivalry, but the cause of that happening is declared to be the One possessed of the principle of pain (Anghra Mainius).

-
- 1 Exposition in the good religion regarding the greatness of Da'da'r Ahurmazd being due to life of all kinds (12*)

-
- 2 Be it known that, just as we see that from what is a little grain a large tree grows ; and with what is a little piece,

of wood a large house is built; and that a little eye is capable, with the great light of the sun, to see the earth and the ends thereof; and that a little thought about the soul is held precious above all things: so, the power of the promoters (of the world) acquires such ample strength for its work that in all things in heaven or earth,—whether possessed of growing, or feeble, or diminished or ruined strength,—a highly shining (and) great force becomes manifest through their powers. Owing to this we are unable to imagine the invisible greatness of the holy Dádár. And this great power of His shows us that the possessor of such greatness is, with his wisdom, able to perceive all the powers that move the world, and, the highest strength of his (world) guiding wisdom gives us an idea of his still more mighty wisdom. Again, we perceive from his Mazdiasnian religion that that religion is the source of (all) wisdom: hereby is made manifest to us the highest superiority of the Mazdiasnian religion. When we find that in every place He rules by religion, we perceive the immense superiority of his rule. Again, when it appears to us that the holy Ahúrmazd, the creator, is primeval and is the birth-giver, maker and mover (of the world), we perceive uniformly thereby that the holy Self-existent is the best governor. To perceive the greatness of the Creator, this fact is alone sufficient, that He is omnipotent to watch over all his creation. 3

Exposition in the good religion regarding Ahurmazd's desires 1
being associated with reason. (121)

Be it known that, it is owing to his all-comprehending reason that the designs of the holy Ahurmazd are worthy of approval. And he himself is liked by reason of his im- 2

proving in various ways, and continuing the march of, His creation, through the desires of his all comprehending reason. Therefore, he is connected with the desires of Abúrmazd who, while promoting the Mazdiasnian religion, is a doer of the highest deeds connected with its rule; from whose sufficing deeds the people of the world derive everlasting benefit, the perpetual continuance, of which causes adequate improvement, enables the Blemish-giver to be fully driven out, and always secures righteousness for the people of the world.

- 3 Those religious teachers, who with (their) evil-intentioned religion always injure the works of people connected with the End, and with the ideas of (their) evil-intentioned religion always render many men deserving of hell, do multiform harm to the world; for, the effect of their religion is that it acts as the source of liking for hurtful deeds by believers in that religion. Hence, such a religion is said to be false in doctrine and connected with evil in relation to the End: it, therefore, should not be styled a religion.

- 1 Exposition in the good religion regarding good and evil religions, their origin, and the beneficial and hurtful results arising from their promulgation and currency. (122)

- 2 Be it known that, the good religion, A'snékhérād (innate reason), and the Being possessing the quality of A'snékhérād (i. e. the good power known as Béhman) were born together.
- 3 Of these, A'snékhérād and the Being Béhman possessing that
- 4 quality (of A'snékhérād) are born of the Spénamino. And Akoman (the power with the evil mind), which is a being possessed of the blemish of Varún (perverse reason), was born
- 5 together with hurtful Varún. And hurtful Varún and Ako-

man of the evil nature of the hurtful Varún are born of the
 Ghanámino, who does not belong to the Original Source. The
 good religion is from Spenámino who is related to the Original
 Source. And the evil religion is from the Ghanámino. And 6
 of the (two), one belonging to the good religion is known
 by reason, the help of reason, ways according with reason,
 nature according with reason, deeds according with reason
 (and) the light of reason that gives strength to the wise. For,
 the pure reason born of the Spenámino is the doer of every
 benefit to good men. And one belonging to the evil religion 7
 is known by unreason, the help of unreason, unreasonable con-
 duct, unreasonable nature, unreasonable deeds (and) the dark-
 ness that gives evil strength to the unwise. For, all unreason,
 born of the Ghanamino, is a doer of harm of various kinds to
 good men. And the continuance of these two (good and evil 8
 religions) is owing to them (Spento Mainiús and Anghra
 Mainiús). The good and pure Amésháspančs have their holy 9
 habitation in a person of the good religion so long as there
 is in him the full sway of A'snékhérad, and the weaken-
 ing sway of destructive unreason is at an end. The tempt- 10
 ing Devs have their unholy abode in a person of the evil
 religion so long as their is in him all the unworthy sway
 of destructive unreason, and where A'snékhérad is entirely
 non-existent. And where in the world A'snékhérad and 11
 destructive unreason are both (united), there is mixed
 rivalry for sway by both. And in proportion to the strength
 of the sway of A'snékhérad is goodness, belief in religion,
 confidence in and spread of religion, the rule of the Yajačs,
 greatness to the good and well-being to the world. And
 in proportion to the prevalence of the strength of destructive
 unreason is belief in the evil religion, the communication of

- its usages, the oppression of Dēvs, greatness to the bad, and
- 12 evil to the people. The fruit of benefit (results) from the prevalence of the good religion. And the consequence of harm (results) from the continuance of the evil religion.
- 13 The fruit of benefit that results to the world from the good religion is owing to the continuance of the holy assistance of the Améshaspands for the protection in this world of God's people from destruction by Ahéréman, and to the prevalence of the good strength of the Yajaḍs for the purpose of keeping man pure. For, men obtain liberation from hell and are improved, by human defects being put away from them. The increase in the world of the superior good qualities is owing to its (the world) being adorned with excellence. With reference to the prevalence in man of mixed powers, owing to there being in man the strength of the good attributes of virtuous disposition, the Drújs are broken and removed from him. The prevalence of sufficient righteousness among men is the cause of harm reaching to the army of Drújs, and of the Blemish-giver being made uneffulgent, and of the whole of the good creation becoming immortal in accordance with its desire.
- 14 The reason of the hurtful result to the world of the evil religion is this, that owing to it the Dēvs dwell in men, whereby all evil prevails among them, and there is death in the world, and destruction and harm to people. And owing to the prevalence of its admixture among men there is acquisition of strength by evil attributes, enfeeblement of good attributes, removal of the light of humanity from man, and the sowing of (the seeds of) evil in them for the doing of sinful deeds, and the becoming sinful of (their) souls, and the rendering the world desolate and hurtful by vice. Owing to the destruction of humanity, and the acquisition of the correlative

evil and the increase of vice, the Dévs acquire great strength for harming the world. The hopes entertained in the world from obedience to Dévs, are related to evil that has no connection with good. The reason why the world is incapable of remaining permanent as superior creation is that it is filled with all secret evil that has no connection with good. There- 15 fore, those religious teachers who give instruction in the religion of the Original One, keep the believers in that religion in communion with the Original Source, and owing to the relation with the Original Source they remain aloof from the evil religion: consequently, people should consider the precepts of such religious teachers virtuous. And he whose precepts are not of the Spénamino, but of the source connected with the Ganámino, such a religious teacher is said to be the source of all sin, and the chief of all sinners, and the most wicked among the wicked.

- 1 Exposition in the good religion regarding, the things of this world; the creation of (those) things; the work relating to them; and the befriending, the origin, the bestowal, the ways, (and) the bodily envelope, of their existence; and the vigour of their existence, and the means that cause them injury; and how there is harm to life; and how the destroyers reach into things; and whether there is re-improvement for them; and, if they will be re-improved, whether the improved forms will be similar to their present forms, or whether the soul as it exists in this world will (then) have a different body; the cause of (man's) becoming in this world worthy of the invisible world, and of his being on the side of the invisible world, more than of this world, and of his being possessed of the strength of invisible Yajads, and having secret promptings towards the power in the heart (Vakhsh *i. e.* conscience); and how he obtains, each from the other, satisfaction through invisible relations; and how long the two invisibles, Yajads and Devs, who are over him, remain so, and why (they) are separated from each other; and the reason why the creatures of this world have been created, (some) before and (some) after; and that through which there is permanency and improvement of the creatures of this world; and why the man who amends the blemishes of the people is the best (man); (and) the quarter from which the purification of the world, which is to happen through its purifier from blemishes, will come; and what are the powers that approve of the final improvement and the final destruction of the world. (۱۲۳)

-
- 2 Be it known that this world is perceived by the bodily eye, and the (invisible) creation within it does the work of inciting to contest. And the inciter is (a power) that opposes the creation and keeps it under; and the formation of (this) relation is for perpetual good conduct; and its work is that of its Creator. The explanation of this is that there is no deed done by the people of this world which does not sup-

press the incitement (to evil). The people inclined towards this world do every thing after looking into it. And the people of this world see everything with the bodily eyes and do (every thing) with the bodily hands. This world has been created by the Creator, Dáďár. The power, whose work (course) it is to promote the growth of the creation, has given to it, in the religion, the appellation of life. The root of all the various remedies of the people of this world is known to be digestion. And the Dáďár first created His creation. And (the things) that are the doers of proportioned (regulated) acts relating to it, do them because of life. In the religion, they are called the continuators of life. And they are the four elements of life,—air, fire, water and earth. And they are the source of the constitution and form of the people of this earth. Secondly, they are called continuators of life because of the work of continuing life which is connected with the prescience of the Dáďár. And these four elements are considered to be the regulators of the mixture of the living body. Thirdly, in order to perform the higher work of the Dáďár, the farohar and the soul are, along with the regulating elements, the associates of this world. As all men, cattle, and other good, living creatures owe their bodies to them, so will they (the creatures), through them, have (their) final bodies bestowed upon them. If, in the bodies of living creatures, they (the elements) are possessed of the strength of the One, they are connected with him; but, if there is in them the influence of the Other, they become of a disposition the reverse of uniform. Particularly, for living beings to have thoughts of harm, is owing to their Harm-doer (Anghra Mainius). For, of the two (invisible powers), one brings evil and originates disease, the other gives liberation from them. And, owing to the

connection of the Harm-doer (Anghra Mainius) with life, and through all his injurious progeny, the bloom of the frame and body of people is destroyed. Whatever (thing) deteriorates, does so owing to its separation from its original. The regulated (and) true forces of the elements are the doers of the work of the principle that keeps different things towards their Creator; and, that whatever thing becomes deteriorated through the Dév-creation might not be destroyed, (they), through the power of the Dádár, so re-form it again a second time that it becomes like unto what it was at first. Those things which are reformed, become so through the success vouchsafed to them from the pure Original. And those which are aloof from the Original (Source), have obtained success through the Blemish-giver. Those things that are connected with the mixed Source (Anghra Mainius) are separated again, through the perfect prescience and perfect power of the Dádár, from the evil relation of that Source, by those true forces (of the elements). And these true forces regulate things through the obedient elements. In this world, the thing that is of the way of the minos (invisible powers) is the soul that dwells in the body. And the invisible power that is in the soul, to help it and make it behave properly in this world, is the conscience that gives warnings to walk in the good path. The soul, as it keeps the body alive and gives it the power to perceive, in this world, so it makes the body walk towards the minos and keeps it on the side of the minos. The soul, as it keeps the body alive in this world, so it keeps its eye on those bodies that do not act according to law, and instructs them in the matter, through the invisible powers that make them act according to law. Of the regulated things in the body, whichever becomes

illregulated is perceived by the eye of the soul. The power that is invisible perceives through the eye of the soul. The invisible, improving powers are as a great strength to the soul. And these powers of the soul are imagination, intelligence and understanding. And they dwell with the soul. The soul and conscience (Vakhsh *i. e.* the power that guides man in the right path), in all their doings, perceive and gain success through the instrumentality of the above three invisible powers. The soul and farohar are because of conscience (Vakhsh); and it is also owing to conscience that the soul and farohar perceive; and conscience is the eye (of souls and farohars). And the soul and farohar perceive each other through the eye of conscience. And the soul performs the work relating to (its) wishes, and the farohar prevails in the vigour of its own work, through conscience. When the soul is itself possessed of conscience, then, owing to that power, the spirit perceives through the soul, and when conscience keeps perceiving through the soul, then both (conscience and the soul) perform works fit to be approved. It is owing to its having within it the power, conscience, that a farohar is possessed of help-giving and victorious energy. Whatever perception the soul has of the work to be done in relation to its wishes is owing to the predominating farohar. Generally conscience is intended to improve the soul. And the improving powers, farohar and conscience, reside the one with the other, owing to the soul. When each of the three (soul, farohar and conscience) is in harmony with the other, it is full of vigour. Man improves because of the air of life. And the farohar keeps the air of life* bright through the instrumentality of the predominating fire. It is owing to the brightness (vigour) of the air of life

* By the air of life is meant the air we respire.

that the body enjoys life. The soul (lodged) in the semblance of the body, keeps the body espying and moving, by means of the conscience-possessing intelligence. And (as long as the soul) is in harmony with conscience, so long it improves itself for the invisible state. And its (the soul's) other companions are all intended for the improvement of man through the connection with farohar and conscience, And they reside with the pure soul after it has passed from the body. When the soul becomes sinful, bod (intelligence) and farohar (these two powers) separate from it, and they immediately become invisible to the sinful (soul). Again, the knowledge of the existence of Yajads and Dévs is owing to religion. The existence (residence), in (man), of Yajads is owing to the power that incites to virtue, and to intelligence; and the existence (residence) of Dévs is owing to the power that incites to evil, and to perverse intelligence. As the evidence that these two kinds of invisible powers (Yajads and Dévs) preside in man's body (nature) is known (to us), so it is also known to us that, owing to (man's) belonging to the opposite side by reason of the connection with related things, those invisible powers separate from him. He who is on the side of the Yajads, is possessed of the wisdom of the invisible world pertaining to immortal life; and he who is on the side of the Dévs is possessed of the wicked intelligence of the invisible world pertaining to the wicked perishable life. And the soul of man thereby becomes righteous or sinful. It is owing to the influence of the connection with the Yajads that the soul (of man) becomes righteous, and he who passes his life in such (connection) is possessed of the wisdom (requisite) for the holiness of Yajads, and of an immortal soul. And it is owing to the influence of the connection with Dévs that the soul (of man) becomes sinful, for, he who passes his

life in such (connection) is possessed of the evil intelligence (requisite) for the sinfulness of Dévs, and of a mortal soul. Of those who hold relations with these two existences, those who bear higher witness (*i. e.* are righteous) possess reason and wisdom like that of the Yajaḍs; and those, who are possessed of evil intelligence like that of the Dévs and Drújs, are Dév-like men. Among men who exist for these two invisibles, those who have wisdom are of the source of the Yajaḍs: and those who have evil intelligence are of the source of the Dévs. And from this we obtain knowledge about the supervisors (Yajaḍs and Dévs) of men. The heavens, water, the earth, trees, cattle and men are considered as creations belonging to this world. Of these, water was created after the creation of the heavens, and upon that (water), as the power that keeps its formation in an uniform condition, blows continually the invisible wind of heavenly nature. After water the earth, after (it) the trees, after (them) cattle, and at last man was created. The habitation of these five things is between the heavens. And all these things are known to be always (in a) proper (state) by keeping on the side of their source. The extension and diffusion of water in all things is owing to the wind that is (or blows) below the Saṭar páyá.* Around the earth, above and below, is all the creation. The growth of vegetation on the earth,—its improvement and construction,—is owing to water. Because of vegetation, there are cattle, and because of the assistance of cattle, there are men. Of the creatures of this world, the best is man; and among men, the monarch, whose rule is good, is the cause of the bestowal upon the men of this world of the im-

* The Saṭar páyá is that part of the heavens where the stars are located.

measurably shining (abode of heaven, which is) nearest the Creator. And that monarch, owing to the shining forth of the light (of true religion), is the destroyer of the connection of unholy things. And so long as he (the monarch) possesses the potency of the light of pure improvement (i. e. is a firm believer in the true religion), so long he is wealthy. And owing to that wealth, he gains access to the presence of the Dāḍār, and contrives remedies for the living creation of this world. The four elements, air, fire, water and earth, are the chief sources of the continuance of life, of the permanence of life, and of uniform action. It is owing to these law-observing elements that (our) bodies keep (their) paths. And it is owing to them alone that (our) bodies are enabled to effect their passage at the End. That is, those men of this world who live in accordance with thoughts of the End, do so owing to the law-observing elements. The people of this world do not render it deformed through their unblemished worldly disposition and through the unblemished works of the creator, Ahūrmazd, but they become deformers of it through the blemishes of the Blemish-giver. And one becomes a purifier of the world from blemishes (vices) by driving out of it Ahreman, the deformer of it. They who give purity to the world are known as benefactors of life and as possessed of the power of immortality required for the day of judgment. It is through religious teachers who accept these doctrines that the world is enabled to exist without blemishes, and that strength, which improves the world, resides with man. Again, it is owing to the wish to see (their) Creator, and the performance of works relating to immortality, that those possessed of similar dispositions are enabled to associate with each other. And thereby the tutelary shining Farohars

obtain pleasure, and the co-related shining things acquire superior powers, and men acquire the highest thoughts relating to the Creator. And owing to these high thoughts the Blemish-giver is driven away, and means are taken to aid creation. And thereby this world attains to the fulness of the providence of Dádár, causes injury to the destroying Blemish-giver, and makes the people of the world behave well in (their) deeds.

Exposition in the good religion regarding the battle of the 1
 world, the place of the battle, those who join in the battle, the commander or lord of the battle, the doer of the battle, the suppresser of the battle, the liberator from the battle, the (person) injured by the battle, the continuer of the battle, and the end of the battle. (124)

Be it known that, the battle of the world is the doing of 2
 the Estranged One. The place of battle is the place of meeting of the rivals in the battle. And its bounds reach the Saṭar páyá. Those who join in the battle are the people of this world. The commander (lord) of the battle is, among men, the lord of men, a good ruler or king, and the dastúr of the religion possessed of good wisdom. The originator (doer) of the battle is the Mino of evil understanding (Anghra Mainiús). And the suppresser of the battle is the Minq of the good wisdom (Spento Mainiús). The liberator from the battle is the holy religious teacher. The person injured in the battle is the sinful man. The continuator of the battle is the Creator Ahurmazd. And the end of the battle is (secured) by man's conducting himself in accordance with the wishes of Providence, through the givers (Yajads) of

heavenly strength to the creation. When injury is caused to the Blemish-giver, the diminishers of the good creation become broken of array and impaired of strength. And thereby the reward of everlasting immortality is obtained.

- 1 **Exposition in the good religion regarding How this wordly abode may be cleared (improved) of those belonging to the evil religion and of the danger connected with the evil religion by means of the ascendancy of the good religion, and How the servants of the evil religion and the continuators of it may be reformed? (120)**
-

- 2 Be it known that, the Creator Ahúrmazd has, to protect the creatures of this world from Dévs that cause harm to the creation, and to improve the existence of and maintain the heavens, the earth, the blowing winds, the flowing waters, the growing trees, the cattle and men and other things, created several Yajads. They constantly make known thoughts calculated for the higher strength of the good religion, and the good (forms of) worship pertaining to it, and the ways of improving the people, to the servants of that religion. And these Yajads do perpetual battle with the Dévs, because of their opposing the world, and causing injury and harm thereto, and crushing the creation and making it perishable. And in this they (the Yajads) are successful by means of keeping current the good religion among the servants of the good religion, and of the great prevalence of the recitations and the good worship of that religion. Owing to the recitations of the good religion, the ascendancy of the Yajads is increased. But if in this world the people prefer the deeds of the evil religion, the Dévs

thereby acquire greater strength. For, through those believers in the evil religion the purity of water is destroyed, and, also, through those believers in the evil religion unholiness and death are increased. Therefore, it is declared that those belonging to the evil religion should in this world be made to accept the good religion, and should be reformed by means of the right understanding of the servants of that (religion). For, owing to the evil religion, they are harmers of the power that raises to a superior state, and keep themselves under the control of the power of the antagonist who wounds.

Exposition in the good religion regarding the manifestation of evil 1
and of the religion of De'vs being particularly due to
the perverse Source. (129)

Be it known that, the manifestation of evil is owing to 2
the control of the evil Source. In the same manner, it is owing to the existence of an evil Source that the religion of Dévs is promulgated. Therefore, to obtain a knowledge of the Lord of religion (Ahúrmazd), are (given two eyes): of these one eye is to discern religious natures, and the other eye is to discern the soul independently of form, and these eyes are innate (original). The eye which is intended to see the semblance of the soul, is intended to see through reflection; and the other eye which is intended to acquire knowledge from religious natures, is intended to obtain knowledge without discussion (*i. e.* by observation and not through reflection). Of these, one eye is for discerning things by good similitudes, and the other possesses similitudes for discernment. Again, through eyes of (these) two kinds, men become believers in (holders of) the religion of either one

enters into its bodily state, has the inborn power of seeing the invisible world unobstructed; hence as man, in the bodily state, obtains the power of speech by means of reflection, so it (the soul) always perceives the design of the dark cloud of this world. To perceive the soul in the bodily form, there is the eye of reflection. And it is owing to the power of speech (derived) through the eye of reflection that man is possessed of the means of wisdom. (And as) the Creator of the world is such because of having created the world, (so) man becomes possessed of unobjectionable understanding, by means of a knowledge of the immortality-giving religion. And man becomes a believer in the religion, through good illustrations (comparisons) relating to religion and persons possessing such illustrations, (and) the testimony of conscience.

Among the sources according to which (men) are declared to be of evil comparison, or unpossessed of the religion of Dévs, the source of evil intelligence and of sin, is not (capable) of a good comparison (being instituted respecting it). And the source that is unpossessed of the religion of Dévs is allied to wisdom and righteousness. And of them, to one source is due the greater manifestation of the relations with the excellencies of Ahúrmazd. And to the other pain-causing source is due the manifestation of the devilish religion and the harm of the perverted source (Anghra Mainius). And (man) is known to be an invoker of the religion of evil comparisons, or of (the religion) without Dévs, according to the evil or good comparisons of (which) that religion (is capable). For the man on the side of the good religion to appear in the religion of Dévs, is due to (his) not securing good strength and good times, owing to the prevalence of him of the perverted source and the insignificant (Anghra . 3

Mainius). For men belonging to the Original Source, not to remain within the bounds of law, is owing to such a perverted and pain-causing source, possessed of the religion of Dévs. If that was not so, religion-holding man could not be called irreligious (infidel).

- 1 Exposition in the good religion regarding the Lord from whom every thing hopes but who himself wants not from anything; who is in every (thing) but in whom there is no thing; the Lord who guides all but who is not to be guided by any. (127)
-

- 2 Be it known that, all things come into existence from nothing for their(own proper) work. And every thing at its proper time has a reason for its existence. There is nothing made at the wrong time. The things that have come into existence in this manner are unable to acquire existence (of themselves). And time is for no one except these things. The Self-existent is in want of nothing. Though the Lord is himself in every thing, yet He is not visible anywhere. He himself guides every thing, but without the wisdom of Ahúrmazd no one can guide anything.
-

- 1 Exposition in the good religion regarding the improvement of man's life. (128)
-

- 2 Be it known that, the existence of man is owing to there being a soul in him. And the soul resides in the body because of the help of the victorious (Yajads). And it is victorious because of the hope of liberation. It is owing to the warnings obtained from warning-giving conscience, and the improving power obtained for attaining to the final improvement, that (man) renders the Blemish-giver lustreless. There-

by man's life becomes possessed of the strength that succeeds in the hope of liberating (him) from the hardships he might encounter at the time of the final improvement. The strength pertaining to improvement is the strength which improves man before his undergoing, for (his) final improvement, the everlasting torments inflicted in hell owing to sinful religious teachers, and whereby the creation of the Blemish-giver becomes hopeless and is destroyed by the overpowering soul. Men die when the soul passes away from the body, and the body of man that had life becomes destroyed. Other people (than those belonging to the good religion) who are declared liable to punishment are so declared owing to the impostures of their religious teachers, and the particulars regarding the matter are given in the chapter connected with it.

Exposition in the good religion regarding that monarchy . 1
 which puts great difficulties in the way of the
 efforts of Anghra Mainius. (129)

Be it known that, the existence of a monarchy that 2
 causes great harm to the efforts (doings) of Anghra Mainius is
 mostly due to there being in a man, in equal proportions, the
 strength of both grandeur of rule and majesty (khoréh) of
 religion. And thereby the connection of Anghra Mainius is
 diminished. For, by the union of rule and religion, as rule be-
 comes glorious by the grater strength (of religion), so religion
 becomes glorious by the greater strength (of rule). If Zartost, 3
 with the superior power of religious majesty (khoréh) that
 was in him, had possessed the more potent glory (pertaining
 to rule) that was in Jamshed, (the prevalence of) Anghra

Mainius would have decreased in the world, and it would have been soon freed from the Blemish-giver: and all the people in the world would, along with the good religion, have possessed pre-eminent dominion. (For), if there is a union of good religion and good rule the world becomes impotent in vice, more virtuous, a decreaser of danger, very helpful very holy, without sin, an averter of peril, a strengthener of good men, and an imperiller and weakener of evil men. And (such a ruler) improves and adorns the world by prosperity (and) the people by natural joys and everlasting goodness. When both these (religious and kingly) khorehs (majesties) are obtained in perfection by the same person, the Blemish-giver will be fully destroyed, the people will obtain purity, and will be freed (from the Blemish-giver), and thereby will final improvement be effected. Soshios will obtain the ownership of both these khorehs (majesties) together, for the purpose of propagating the good religion, And he will perform all beneficial things relating to the matter. Again, the immense efforts which will be kept up by him will be (directed) to the work of giving prosperity to the generous, power to the wise and justice to the just.

-
- 1 Exposition in the good religion regarding Him who is in every thing and over every thing; and who obeys not through anything or for anything; that is, He is above every thing that makes the world to go on, and all things go on because of Him. (130)

 - 2 Be it known that, the lord who is in all things and over every (thing), and who obeys no one and for no one, is the omniscient, omnipotent, and all-owning Creator Ahúrmazd himself;—the Lord who obeys no one, but is the master of all;

who is uncreated, but the Creator of all ; who holds no kinship, but is the highest (of all); who subserves not, but is the lord ; who is not a disciple, but is the teacher ; who is not destitute, but able ; who is not (meant) for protection, but is the protector ; who is not mansion-less, but is a possessor of mansions ; who is (exists) not to know, but is the originator of knowledge himself ; who is not improveable, but is the improver ; who is not a receiver of gifts, but the maker of gifts ; who is not to obtain happiness, but is the giver of happiness ; who works not with associates, but works alone ; who is not to be judged or weighed, but is the judge and weigher ; who is not to be moved, but is the mover of others. Among things one is superior to another, and over all those things the Creator, Ahúrmazd, is superior. Every inferior thing is (to be found) among things inferior to Him, thus :—the superior over a servant is a master ; the superior over a child is a father ; the superior over a kinsman is an ancestor ; the superior over a dependent is a lord ; the superior over a disciple is a teacher ; the superior over one not wealthy is one who is wealthy ; the superior over one requiring protection is a protector ; the superior over one who has no abode is a possessor of an abode ; the superior over one requiring wisdom is a giver of wisdom ; the superior over a thing susceptible of improvement is its improver ; the superior over a student is his teacher ; the superior over one who receives gifts is a maker of gifts ; the superior over one intended for happiness is a giver of happiness ; the superior over one working with another is one who works alone ; the superior over one liable to be judged or weighed is one who weighs ; and, the superior over a thing requiring to be moved is its mover : but the Creator, Ahúrmazd is superior over all things. Again,

the Creator, Ahúrmazd, by means of his all-comprehending, intelligent nature, makes all things, that cannot be managed through any one or by any one, proceed according to law. Those who have not in them the regulated intelligence of the Lord, and His knowledge of every thought, are unable, without perfect knowledge, to guide any thing relating to themselves.

- 1 Exposition in the good religion regarding the things fitted for the acquisition of complete knowledge. (131)
-

- 2 Be it known that, there are ten superior things fitted for the acquisition of complete knowledge: a joyous life, the contact of wealth, the increase of gains, the permanency of happiness, splendour-possessing rule, fulfilment of hopes, a life of perfect ease, naturally willing (spontaneous) love of dependents, a trustworthy friend who gives good advice, and, a helper who renders good help in time of grief &c. : upon these things depends improvement. A joyous life is (consists in) health without fear. Wealth and increase of gains depend upon the degree of natural intelligence. Stability of happiness depends upon prayers to the Self-existent and retirement. Shining rule is due to innate wisdom. The acquisition of the love of dependents depends upon keeping them pleased. Renown depends upon a name being heard in distant places. Fulfilment of desires depends upon good intentions. A life of complete ease depends upon being contented with what (we) get. A good friend is a good, far-seeing friend who preserves secrets and points out blemishes. The advice of a man of improved disposition is worthy to be believed. A helper who renders good help is

one who speaks with sense, and gives such help as improves men. All these things are obtained by being firm in the religion of the holy Self-existent with true-hearted love. The man who has obtained these ten superior things, is far-seeing with adequate wisdom and of (high) rank.

Exposition in the good religion regarding the obtaining of life by the creation, and the alteration of life by the creation. (132) 1

Be it known that leaders of religion have declared, from 2
 expositions in the good religion, that the creator of all is the holy Ahúrmazd. And religion is the wisdom of the Lord. His abode in this world is in the man possessing the strength of goodness. And the pure creation of all the Yajads constitutes His assembly (court). The existence of the creator, Ahúrmazd, is (manifested) by the formation of the creation. The wisdom pertaining to His religion is intended to give a knowledge of his wishes and works. And His place of meeting is in the building devoted, in accordance with the religion, by the people (to him). The alteration of life by the creation is (effected) in this way, that when the Lord has no existence (abiding-place) in a man, that man, becoming false to the original Source from which he has derived life, becomes of the side of the perverted Source. And the invisible Yajads belonging to the Original Source do not reside in that man, so that, not seeing anything, he becomes of perverted life.

Exposition in the good religion regarding the great benefits accruing 1
 (to the world) from the virtuous among rulers. (133)

Be it known that there is increase of righteousness 2
 through good qualities (virtue). And it is owing to holding

dominion that a virtuous man is a great increaser of righteousness, and a great benefactor of the world. As a stream of water on the top of a mountain causes delightful verdure to grow in the woods, and fire lighted on the heights of a mountain sheds light far away, so from a virtuous sovereign splendour is generated (in the world). And that sovereign alone, through his rule, always communicates virtue and glory to other sovereigns, and himself by his government improves the world and augments the fame of the governors connected with his kingdom. And owing to his good disposition he is of one accord (with other rulers). Again, owing to the power of virtuous kings, innumerable persons imitate virtuous behaviour. The first (virtuous quality) is that connected with the good religion, for, it is owing to kings being of the good religion that innumerable people belong to the good religion. The second (good quality) is that connected with good sense, for, it is owing to kings possessing good sense that they are able to conduct themselves and their dependants well. The third (good quality) is that connected with a good conscience, for, it is owing to good conscience that kings acquire very high courage, and it is owing to the courage of kings that (their) enemies suffer harm, and thereby the world is protected. The fourth (good quality) is the power of forbearance, for, it is owing to forbearance by rulers that their servants love them; and it is owing to their willingness to do the work in accordance with the commands of the ruler that the government of the people continues with safety and the people are benefited. The fifth (good quality) is to bear good love to subjects, for, owing to want of kindness on the part of rulers, the people become their enemies, and thereby the hopes of securing kindness

between rulers and subjects are cut off (and) then danger is apprehended, by the world, of a certain degree of violence from rulers, and from the people to the rulers. The sixth (good quality) is that connected with thoughts of providing comfort for the subject people, for, kings, entertaining thoughts of procuring comfort for (their) subjects, perform very great and beneficial works for (their) present and future subjects. The seventh (good quality) is cheerfulness of heart, for, if kings have in them (any) degree of cheerfulness, the troubles of (their) subjects are thereby averted in the best manner. The eighth (good quality) is the constant remembrance that dominion is liable to pass away, for, remembering that dominion is liable to pass away, the king lives without pomp, and a wise king, by means of the income of transient dominion obtains the in-transient dominion connected with the soul. And that king, by providing ease for (his) subjects, and keeping them prosperous, receives many blessings from the people. The ninth (good quality) is raising the rank of persons possessing good qualities, for, owing to the king's bestowing (high) rank upon men skilled in the arts, those arts which are known to the people shine forth, and those which have not become known acquire the strength for becoming known, whereby the world is improved and embellished. The tenth (good quality) is causing hardship to those possessing evil qualities, for, owing to the hardship inflicted by the king upon those possessed of evil qualities, those evil qualities which are being generated disappear (set), and the strength of those which have not taken birth is broken, and they cease. And the world is purified from blemishes. The eleventh (good quality) is living united in thought with the people, for, by being united in thought

with (his) subjects a king is liked by every city, and a king who is liked by (his) subjects has stability. Again, such a king peoples new cities by levying heavy taxes, and does work calculated for the prosperity of the people of the world, the benefit of the country, the acquirement of help by the people and lasting final improvement. And that his greatness might become known to kings of other countries, (he) considers it is his duty to embellish every country with great wealth and to make gifts to the people. The twelfth (good quality) is giving meritorious commands, for it is from meritorious commands of kings that justice takes its birth, and the improvement of the world depends upon justice. The thirteenth (good quality) is observing the practice of sitting in open court in every country, for, by kings observing the practice of sitting in open court in every country, the sweetness of sin is prevented from (approaching) sinful rulers, and their oppression is stopped, and pious rulers have hopes of wealth and the destitute of obtaining proper relief. And such kings are as a token (mark) for the doers of the work connected with immortality behaving well with reference to such work, for mendicants (dervishes) being cared for, (and) for great benefit being derived by the kingdom. The fourteenth (good quality) is generosity, for, as water makes vegetation to bloom, so do ease-giving kings keep the creation of this world blooming by generosity. The fifteenth (good quality) is restraining of covetousness, for, he who is a restrainer of covetousness, in him the Yajads descend, and he thereby is enabled to prevent the innumerable covetous wolves of the world from openly ruining it. The sixteenth (good quality) is the removal (prevention) by him (the king,) of mutual fear from among the people of

the world, that thereby much fear might not enter into the people. The seventeenth (good quality) is that of rewarding good men and of making them courtiers and nobles (men of rank), for, owing to good men getting rank and leadership from the king, every vice retires and disappears (sets), and every virtue (goodness) blossoms and advances. The eighteenth (good quality) is the great carefulness required in appointing administrators of the kingdom (to see) whether they are good or bad (low, men), for, it is owing to kings making full enquiries as to which officers are good and which bad (low) that the connection with the people continues, and thereby the people obtain the benefits,—goodness, prosperity and proper gifts,—(obtainable) from kings. The nineteenth (good quality) is keeping himself, through wisdom, in obedience to the holy Self-existent, for, by (his) keeping himself, through wisdom, in obedience to the holy Self-existent, the king's subjects remain heartily in obedience to him, and thereby the authority of kings over the people of the world attains a higher grade, their justice and commands continue and the people are greatly benefited.

Exposition in the good religion that the manifestation in kings of 1
the power of improving (their) kingdom, and of the knowledge
of improvement in the people, is due to their possessing
the attributes of She'hre'var Ame'sha'spand. (134).

Be it known that, the words denoting the attributes of 2
Shéhre'var Amésháspand are of this kind:—*Khsh thréhé,*
vairyéhé, ayokhshustahé, rmajdkái, thráyo, dragvé. And
they mean, “the lord of religion, of implements (arms), and

of mercy, the possessor of the assistance of wealth, and the lord of armies (hosts)". Hence, the just king, in whom there appear, for the improvement of (his) kingdom, the above powers that are as means to improvement, is, like unto the above (mentioned) attribute-possessing high being (Shéhrévar Améshaspand), the lord of religion, arms, mercy, wealth and hosts. Again, it is wellknown that the king who has not one of these attributes, that is, is not possessed of the united strength of all these powers, is not fit to rule, but is the servant of every ruler. Again, a ruler without (the essentials of) rule acquires no renown, (and) so is incapable of maintaining the religion, is possessed of useless arms, is without mercy, is incapable of acquiring riches, is without (the power of) protecting (his) subjects, and is possessed of a broken (disorganised) army. Now, a ruler who has no religion is not one who gives such commands as procure deliverance (in the coming world). His arms do harmful deeds, his mercy is that of Rumis (Romans) who are worthy of being harrassed,* his wealth is calculated for Faréhbút and Aibébút, and his army is not worthy of being entertained (bought) because of disobedience. The ruler without arms and power is afraid of the turbulent (disobedient), distressed by deceivers (impostors), kind to his unreformed sinful troopers, possessed of pain-augmenting riches, and without an army. The ruler who has no mercy increases (his) enemies, is worthy of being despised in accordance with the religion, his arms give good strength to the enemy, (his) wealth is liable to harm in unseen ways, and his army is desirous of separation from (deserting) him. The ruler who is without riches, is without provisions,

* During the time of the Sassanan Kings, the Romans were our rivals and enemies : that is why they are declared worthy of being harrassed.

in want, of broken arms (warlike instruments) and power, obliged to forbear with powerful wrong-doers, and possessed of a miserable and weak army. The ruler who has no army is without servants and religious men, and possessed of improper arms, and merciful to (the) passion (ate), and possessed of unprofitable wealth. A ruler becomes honourable by effecting improvements in (his) rule through the manifest, reciprocal strength of these things.

Exposition in the good religion regarding the people of the highest 1
and lowest ways among the creation that approves of
Khore'h, and (regarding) their conduct. (135).

Be it known that, the persons whose conduct is calcu- 2
lated for the acquisition of, and whose nature is conformable
to khoréh (heavenly blessings) are of these sixteen descriptions:
of these, the first is one who is desirous of a good occupation, 3
and acknowledges the obligations (of God) for blessings
received, and is contented and satisfied when they are not
received. A person of this character is, among those 4
engaged in beneficial occupation (industry) (and) receiving
heavenly (nature's) blessings, excellent of conduct. The 5
second is one who is desirous of being well employed, and
acknowledges (his) obligations (to God) for the resulting
blessings, and is contented, but displeased when they are
not received. The third is one who is desirous of engaging 6
in a good occupation, but does not acknowledge (his) obligations
(to God) for the blessings received, and, if they are not
received, is contented and without grief. The fourth is one 7
whose wishes are for beneficial occupation, and (but) receiving
the resulting blessings does not thank (God), and when they

- 8 are not received is contented but sorry. (Persons) of these
 three ways (of life) have the same opinions as to obtaining
 God's blessings by (engaging in) beneficial occupations.
- 9 One (person) is he whose wishes are for evil employment
 (industry) and who is not thankful for the resulting blessings,
 and when they are not received is patient but repining.
- 10 Such a man has the worst of ways, (fitted) for obtaining the
 11 rewards of evil industry. Another (person) is he whose
 wishes are for perverse industry, and who is not thankful
 for obtaining them (wishes), and when he does not obtain
 12 them is patient and without grief. A third (person) is he
 whose wishes are for perverse industry, and who is thankful
 on obtaining them (his wishes), and when he does not obtain
 13 them is patient, but repining. A fourth is he whose wishes
 are for perverse industry, and who is thankful when he
 obtains them (his wishes), and when he does not obtain them
 14 is patient and without repining (grief). (Persons) of these three
 ways (of life) have the same views regarding deriving gifts
 (benefits) by perverse industry. Again, of persons with
 15 other ways (of life), one is he whose desires are for (obtaining)
 good renown through khoréh (God's blessings), and who is
 thankful for obtaining them (his desires), and when not
 16 obtained is cheerful and without repinement. Such a person
 is of the highest way (of life) among those who obtain
 17 renown in the good path through khoréh. Another is (he)
 whose wishes are for renown of the good kind through
 khoréh, and who is thankful for obtaining them, and when
 18 not obtained is contented, but grieved. A third is he
 whose wishes are for renown of the good kind through
 khoréh, and who is not thankful for obtaining them, and
 19 when not obtained is as contented as unrepining. A fourth

is he whose wishes are for renown of the good kind through
 khoréh, and who is not thankful for obtaining them, and
 when not obtained is contented but grieved. Persons of 20
 these three descriptions have the same ways among those
 who approve of fame of the good kind through khoréh.
 Again, there is one who approves of fame of the kind 21
 opposed to khoréh, and who is not thankful for obtaining
 it, and when not obtained is contented, but of pained
 heart. Such a man is of the most wicked ways among 22
 persons who obtain renown of the kind opposed to
 khoréh. Another is he who approves of renown of the kind 23
 opposed to khoréh, and who is not thankful for obtaining it,
 and when not obtained is contented and without grief. A third 24
 is he who approves of renown opposed to khoréh, and who
 is thankful for obtaining it, and when it is not obtained is
 contented but grieved. A fourth is he who approves of 25
 renown of the kind opposed to khoréh, and who is thankful
 when obtaining it, and when not obtaining it is contented
 and ungrieved. Persons of these three ways are of one 26
 mind in obtaining renown of the kind opposed to khoréh.

અગ્રાન્તિયુ=અગ્રાન્તિયુ ના. કપાલ,

અથવા અગ્રાન્તિયુ ના. કપાલ, દગલખાજ. n. Deceitfulness, treachery, cheating.

અપ્ર=અપ્ર ના. લોભ, લાલચ.

૨. ઉલટ, હેંસ, શોક. અવં પ્ર અથવા .nom. અપ્ર; અપ્ર ફાં આ, n. Temptation, inducement. 2. Eagerness, enthusiasm, strong desire.

અપ્ર=અપ્ર ના. ના. આ-સા, શોક, ઉમેદ. n. Hope, expectation, fondness for.

અપ્ર=અપ્ર વિ. ઉ-લટ આપનાર, હેંસ આપનાર. α. That which gives eagerness that which encourages.

અપ્ર=અપ્ર ના. પાણી-તું મથક; પાણીને એકતું થવાની જગા; અવં અપ્ર, ફાં આ, n. The seat or fountain of water, the place where water collects.

અપ્ર=અપ્ર ના. ઉત્તાદ,

કેળવણી આપનાર. અવં અ, સં મુચ; જાલાસો કરવો, કેલવું. સં મુલ. principal chief ફાં અપ્ર, n. Teacher, Master.

અપ્ર=અપ્ર ના. ના. દયા, રેહમ. ૨. મારી; n. Mercy, pity, compassion. 2. Forgiveness.

અપ્ર=અપ્ર વિ. દરિજતદાર, આપરવાલું. અવં અ, આપર; ફાં અ, α. Respectable, honorable.

અપ્ર=અપ્ર ફિ. ચતકાટ-વાલું બનાવું. (કાએદા મુજબ અપ્ર) v. To render shining, to make bright.

અપ્ર=અપ્ર વિ. જનમ આપનાર, હયાતીવાલું કરનાર; α. That which gives birth, the giver of existence.

અપ્ર=અપ્ર ના. ફૂંતનો, ર-ખનો, તોફાન, જગડો, શીસાદ. ફાં અપ્ર; n. Tumult, riot, commotion, Struggle.

અપ્ર=અપ્ર હુ. ફિ. પરાગંદે થાએલું; વીખરાઈ ગએલું. pp. Dispersed, routed; scattered.

—૭—

અપ્ર=અપ્ર ફિ. રહે-તું, ઠરતું, જાડી થવું, સખર કરવી. (જુ-વો હુંએ બનાવેલાં પેલવી વ્યાકર્ણને સંદે ૪૩૩ મે.) v. To wait, to remain,

to be delayed : (vide my Pehlvi Grammar p. 433).

અપ્ર=અપ્ર વિ. ખુરાઓ-નો સરદાર; પાપીઓનો વડો. અવં અ,

અર્થ પાપી અથવા ખુરાનું માથું. α. The chief of the wicked, the head of sinners.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ બા. નાં. મજ-
દિયસ્ની જરતોસ્તી દીનને લગતી આપત
સમજવા તથા સંભલવાને લગતું બેહરપણ.
અવગ્રહણ, n. Deafness in
relation to the Mazdiyasnian
Zoroastrian religion, disinclina-
tion to hear or understand.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ બા. નાં. મજ-
દિયસ્ની જરતોસ્તી દીનની કીરતી જોવાને
લગતો અંધાપો. અવગ્રહણ ઉપરથી.
n. Blindness towards the glory
of the Mazdiyasnian Zoroastrian
religion.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ બા.
નાં. હરીફાઈ, અરસાઅરસી. ૨. લડાઈ;

જંગ. n. Rivalry, competition. 2.
Battle, Combat, fight.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ નાં. અધુરું ગણેઆણું; કમ જુદિ. Im-
perfect knowledge, limited un-
derstanding or sense.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ નાં. નીચ સક્તી, હલકી કદમ્બત (જે બદ
અવાસ તથા ખુરા આતમાથી ઉત્પન્ન થાયે-
છે તે.) Mean or inferior strength
or power (the result of a wicked
soul).

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ વિ. કરનાર, બના-
વનાર. અવગ્રહણ ઉપરથી. n. The
doer, the maker.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ નાં. પાહડ, ડુંગર, ટેકડો.
અવગ્રહણ, ફાંડ; n. A Moun-
tain, a hill.

—

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ નાં.
સખતી, ધન. અવગ્રહણ; n. Dis-
tress, harm, difficulty.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ વિ. દુર, એહલાએકું.
૨. નાં. ગોશા, એકાંત જગા; અવગ્રહણ.
અવગ્રહણ એકાંતપણું, ગોશનશીની. ૨. Dis-
tant, separate, 2. a secret place,
a retired place.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ બા. નાં.
તરાવત, ભીનાસ, લીલાસ. ફાંડ ખોડ.
n. Moisture, verdure, sappiness.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ વિ. દુઃખી
દેહનો; ખરતે જોગર. ફાંડ અસત, α. Of
pained heart, grieved, sorrowful.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ વિ. સુખ
આપનાર, સેહલ કરનાર; α That
which gives happiness, that
which renders easy, comfort-
giving.

અવગ્રહણ = અવગ્રહણ નાં. માલિક, ધણી,
સાહેબ. ફાંડ ખોડ; n. Owner, master,
proprietor, lord.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

પ્રજાત ના. ચોથા તપકાવાલાં બેહશતનું નામ. Name of the fourth paradise.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

પ્રજાત, ઉત્પન્ન થનાર, જનમેલું. આએ શબ્દ યુરુ ખવાસ વાલાં જાનવરેને તેમજ, યુરી. ગેળી સકતીએને સાર વાપડેઆમાં આવેલો છે. એ બોલ ૧૨ અને ૭૭૧ એ બે બોલ જોડાઈને બનેલો છે અને તેના અરથ લોહી પીનાર એવા થાય છે. a. That which

takes birth, that which originates, that which is born. This word is applied to ill-natured beasts and to evil invisible powers. It is compounded of ૧૨ and ૭૭૧ and means that which sucks or drinks blood.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

સ વગરનું. ૨. ના. નાસ, ૭૭૨ સુકાસ. v. Dry, without moisture. 2. destruction.

પ્રજાત

પ્રજાત = પ્રજાતિ

પ્રજાત કિ. અકલ મેલવી; એજમ સીખવો; વીદ્યા આ હાંસેજ કરવી. v. To obtain knowledge, to learn the arts and sciences, to acquire learning.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

શેહરેવર અમેશાસપંદ અથવા પાદશાહી ખારેહ. n. Shehrévar Ameshaspand or kingly khoreh (majesty)

પ્રજાત = પ્રજાતિ

કિ. વિ. યુપયુપ, વગર ધાંમધુમે. ad. Quetty, without pomp or noise.

પ્રજાત

પ્રજાત = પ્રજાતિ

ના. ખરાં જોગરનો પેઆર; દેહોજાનનું હેત. n. Cordial love, real affection, love proceeding from the heart.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

ના. ઇમાન, એતેકાદ, વીસવાસ. n. Faith belief, reliance, confidence.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

સાંત; હરદ. n. Hit and Chald. ૭૭, Syr. ૭૭, to hurt, to cut into. Hib. and Chald. ૭૭, to cut off; to fell, to destroy, annihilate. Ar. ૭૭, n. Hurt, pain, injury.

પ્રજાત = પ્રજાતિ

કિ. દુઃખ, ઇત્ત ભોગવી, દુઃખી થવું. v. to suffer pain, to be in distress.

૧૧૭૫=૧૧૭૫ ના. ક્રિ. રડતો, સંતાપ કરતો. અવનંદન, રડવું; કાંતારી, રડવું; *pas. p.* Crying, bewailing, lamenting.

૧૧૭૬=૧૧૭૬ ના. દોલત; દલો; ધન. ૨. જામીન; હજીમ. કાંતારી; Hib. and Chald. ૧૧૭૬, (કંઝ), a treasure-chamber; *n.* Wealth, richest treasure. 2.

૧૧૭૭=૧૧૭૭ ના. અવાસ; આસીઅત; સ્વભાવ. ૨. જાહેર, ગોહર, રત્ન. ૩. આત્મા, શુભ. કા. ગોહર અથવા જાહેર *n.* Disposition, nature, temperament. 2. a gem, a precious stone. 3 the soul spirit.

૧૧૭૮=૧૧૭૮ ના. નર, (આએ જાણ થોપણાં જાનવરને સાર વપડાએલો છે); ૨. નરજાતીનું, અવનંદન, *n.* Male, 2. of the male gender.

૧૧૭૯=૧૧૭૯ ના. યુથ, સીફત;

અવાસ. ૨. તરેહ, દેશ, ભાંત. ૩. રંગ અવનંદન, *n.* Quality, attribute, nature. 2. kind, description, variety 3. Colour.

૧૧૮૦=૧૧૮૦ ના. ફોજ, લશ્કર, Hib. and Chald. ૧૧૮૦, (કંઝ) a garrison. Ar. ૧૧૮૦; *n.* An army, a force.

૧૧૮૧=૧૧૮૧ ના. વિ. લશ્કર અથવા ફોજ વગરનું. *n.* Without an army, impoessed of an army.

૧૧૮૨=૧૧૮૨ ના. વીદ્યા અભ્યાસ, એલમ હોનરની કેલવણી. *n.* Instruction in knowledge, education in the arts and sciences.

૧૧૮૩=૧૧૮૩ ના. ભરમ, બેદ; *n.* Mystery, secret, that which is not known.

૯-૧

૧૧૮૪=૧૧૮૪ ના. પાંતીનો અશ્મો, *n.* A piece of water, a pond, a lake,

૧૧૮૫=૧૧૮૫ ના. સહ-મજ, જાણસો. *n.* Explanation, exposition.

૧૧૮૬=૧૧૮૬ ક્રિ. વિ. જે કારણ; જે સમય. ૨. કેહેવું? કેહેવી પરકારનું. *ad. v.*

which reason, which cause. 2. Of what nature, of what kind.

૧૧૮૭=૧૧૮૭ વિ. ગાલિય; કાવ-નાર. ૨. ઉલટવાયું, જોડા સાથનું. *n.* That which prevails or overcomes, that which succeeds. 2. Full of eagerness, energetic.

૧૧૮૮=૧૧૮૮ વિ. જોડા

રસાવાહુ કરનાર; ઉલટવાહુ અનાવનાર;
a. That which renders eager or energetic.

પ્રગલ્ભ ના. દેખાવ, ચેહરો.

૨. જાણ, સંઘમજ. જ. Appearance, face. 2. Knowledge, understanding.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. જાણવા; સંઘમજ; દેખાવ. v. To be-

come known, to be understood, to appear.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. મતલબ, મુદ્દો.

૨. કારણ, સમજ. n. Object, aim. 2. Cause, reason.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. લાકડાનો કટકો; લાકડાનો સોટો; (જુઓ

દફતર ૧ લાગી ફરહંગને સંદેશ ૧૮ મે) a piece of wood, a log. (vide Vol. I. p. 18)

૨-૫

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. ફરફરવા; ઉલટું બનવું, જુદાઈ થવી.

v. To become altered, to become reversed, to be separated.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. જુદા જુદા તરેહનું રૂપ.

n. multiform, of varied forms.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. હંમેશનું. a.

Ever-lasting, perpetual.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. જમીન, પુરથવી.

૨. જમીનની આકૃતિ, ધુળ, મટોડું. અવગત, n. The Earth, the ground.

2. Dust, earth.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. વખત, હિંગામ,

૨. ઉમર; વખત. n. Time, season. 2. Age.

5-5

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. નિષ્કર્ષ કરનાર. a. Destructive injurious.

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. પાણી (પ્રગલ્ભ ના. પાણી વપરા-એલો છે.) v. To be planted (used in the place of પ્રગલ્ભ).

પ્રગલ્ભ=પ્રગલ્ભ ના. જમીન ખેડવી; ખી વાવું; ખેતી કરવી.

Hib. and Chald. ܡܢܝܢ , to scatter seed, to sow; Nif. ܡܢܝܢ , ܡܢܝܢ , pass. of kal, to be sown, to be dispersed; of men, to be propagated, to be impregnated, (of

a woman). *v.* To tile the ground, to cultivate, to sow seeds.

પાણી = પાણી ના. લીલા-તરી; હરીઆરી; *n.* Verdure, greenness.

જન્મ = જન્મ વિ. જન્મનાર, જન્મ-લેનાર; ૨. ઉત્પન્ન કરનાર. ૩. તત્વ, ઉત્પન્ન (જન્મ—જન્મ ને બદલે.) *α.* That which is born, that which takes birth. 2. The creator, the originator, 3. element.

પોહાવું = પોહાવું કિ. પોહાવું, મોકલવું; અવન ભેટ, અથવા ભેટ પોહાવું. તેનું પ્ર. અવન ભેટ ઉપરથી. *v.* To carry, to make to reach.

જીવ = જીવ વિ. જીવતું રાખનાર, જીવારનાર. *α.* That which keeps alive, that which keeps living.

આત્મા = આત્મા વિ. આત્માનું રક્ષણ કરનાર, હયાત રાખનાર. *α.* The preserver of the soul, he or that which keeps in existence.

૧—૧

ઘાંચું = ઘાંચું ના. કરાં, ગાર, વરસાદનું બંધાએલું પાણી. ફાંઘું *n.* hail, snow, frozen rain-water.

ખાંચું = ખાંચું કિ. લંબાવું, લાંબું થવું (આએ બોલ ૧૧૭૧૧ ને બદલે નકલ કરનારની ભુલથી ૧૧૭૧૧ કરી લખાએલો હોએ એવું ધારીઆમાં આવેછે.) *v.* To lengthen, to extend.

જાંચું = જાંચું વિ. તરફવાલું, મારગવાલું. (જેમકે જાંચું જેવી તરફનાવાલું; આવતી કુતીઆની લગતા મારગવાલું.) *α.* of the side of, taking a path,

ગુણ = ગુણ વિ. ગુણનાર, ગુણનાર, ધીકાર; ગુણનાર. *n.* Contempt, scorn.

ખાંચું = ખાંચું કિ. ખાંચું; ત્યાહ કરવું; *v.* To lose, to miss.

અનુચિત = અનુચિત ના. તાબેદારી; બંદગી. ૨. અદબ, આએનો. *n.* Obedience, prayer, 2. Deference, restraint in presence of superiors.

અનુચિત = અનુચિત ના. ગુમરાહી; અકલને લગતો અંધાપો. *n.* Darkness, intellectual blindness.

અનુચિત = અનુચિત ના. અકલને ગુમ કરનાર તથા અકલને લગતો અંધાપો આપનારી, અથવા કુખના મારગ ઉપર માણસને રહેનોમાઈ કરનારી અનંદીક સકતી. *n.* The invisible power that darkens the

intellect, and creates intellectual blindness. The invisible power that guides man on the path of pain.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ભા. ના.

• અદી; ખરાબ; ખરાબ. n. Evil, wickedness, evil dead.

દિન=દિન ભા. ના. અંધાર; તુ-

રીકી. ૨. યુમરાદી; અંધારને લગતો અંધારો. n. Darkness, blackness. 2. Losing the path, intellectual blindness.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ભા.

ના. જીવંત; મુશ્કેલી; સખતી. v. Difficulty, trouble, impracticability.

—۳—

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. માદા, માદી, (આએ બોલ ચોપગાં જાણવડેની માદાને ઘણું કરી લાગેછે.) અવન અજ્ઞાન, n. Afermab.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન વિ. દેવના અવાસનું, દેવનાજેવું. a. Dév-natured of the disposition of Dévs, like Dévs.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. કંગાલ, મીસકીન, સુદેસ. n. Miserable, destitute.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. પ્રકરણ, ખાખ, ફસલ. n. Chapter, head, section.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. દુઃખ, પીડા, દરદ. અવન અજ્ઞાન, ચારણ, ફાણ, તે ઉપરથી. ફાણ અજ્ઞાન. n. Pain, affliction, disease, distress.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન વિ. આસરે આપનાર, મદદ કરનાર. ના. ૨. કીલ્લો, કોટ. a. Protector, helper, that which assists. n. A castle, a fort.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના.

કીલ્લો, કોટને અંદર નહીં દાખલ થવા સારે આસપાસથી બાંધેલી ફરતી દીવાલ. n. The walls of a fort, ramparts.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. ઉપાય, અલાજ ફાણ અજ્ઞાન, Remedy, an expedient.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. જંગલ, રાંછુ. ફાણ અજ્ઞાન, n. A wood, a forest.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. બેડી, સાંકળ, બંધ. ફાણ અજ્ઞાન. n. Fetters, shackles, a chain, that which binds. •

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. ખીંચ; તોખમ, દાનો. n. A seed, a grain.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. દેખાવ, રૂપ. વિ. ૨. દેખાવું, દેખાનાર. Appearance, feature, form. 2. That which appears or is visible.

અજ્ઞાન=અજ્ઞાન ના. ચોર, લુટાર. ફાણ અજ્ઞાન. n. A robber, a plunderer.

ગ્રમ્યુ=દાસદેશ ના. મજલસ, મં-
ડલી; ૨. મકાન, ટુકાણું. અવ૦ ગ્રમ્યુ,
n. An assembly, a company. 2.
A bode, place.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ

મેળાવરાની જગા, મજલસી મકાન. A
place of assemblage, a meeting-
place.
મ-ગ્રમ્યુ=ગ્રમ્યુ ના. કાયા, દેહ,
જાત, બદન. n. Body, the frame.

૧—૧

ગ્રમ્યુ=દાસદેશ ના. સહેમજ,
ખાલાસો. n. Explanation, ex-
position.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ વિ. દે-
ખાવર, રૂપવાલું. α. Sightly, of
engaging appearance, pretty,
handsome.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ કિ. અસપામવું,
કજળાવું, જાંચું મારી
જવું. v. To set, to become
obscure, to become darkened.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ કિ. નવા-
જવું, ખુશકરવું, ફાં નોખતું; v. To
bestow favours, to be gracious
to, to please.
ગ્રમ્યુ=દાસદેશ ના. નાબ, કુટી, ફાં

નાફ; ૨. સંબંધવાળું, અતલગવું;
અવ૦ ગ્રમ્યુ. n. The navel. 2.
Related, connected.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ ના.
યુનાહતુંકામ, પાપતુંકામ. યુનાહ, પાપ.
n. A sinful deed, a wicked deed.
Sin, wickedness.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ વિ. બીજું, ૨.
વધારે; અવ૦ ગ્રમ્યુ; α. Another
2. more, in addition to.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ વિ. નબલું, દુર-
બલ, ફાં નરાર; Weak, feeble.
ગ્રમ્યુ=દાસદેશ ના. ઢંકાધગ-
એલું, છુપાઈએલું; ૨. ઢંકાલું, That
which is covered up or con-
cealed. 2. A covering.

૭—૭

ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ ના. નરતળ, અડ; n. An ob-
stacle, that which is in the way.
ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ કિ. વિ. આ-
સપાસ; આજુબાજુ; ad. Around,
on the sides.

ગ્રમ્યુ=મસલ-દાસદેશ ના. પુરવીન ધર્મચુર; કાબેલ દસ્તુર. ૨.
દીનનો પેશવા. n. A learned reli-
gious teacher, a learned Dastur.
2. A religious head or chief.

પ્રભુ=પ્રભુ અથવા દીપ્ત્યુ
ના. ૩૫, આકાર; ૨. (અસલ ચોપડીની)
નકલ. *n.* Form, figure 2. A copy
(of an original book)

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ અથવા પ્રાપ્ત્યુ
કિ. પાછું જવું; ગુજરવું; ગુજર કરવી.
અવન ગમ્ય + અવન. ઉપરથી. *v.* To
go back, to pass away, to die.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ અથવા પ્રાપ્ત્યુ
તામેદારીવાલું, તામેદાર રહેલું. *pas por.*
Obedient, subservient.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. તકરાર;
ભાંગાડ; *n.* Dispute, discussion.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. હાલત;
મદદગાર (વ. સંકટમાં મદદ કરનાર,
પરતી હાલતમાં આશરો આપનાર. *a.*
A helper in difficulty, one who
supports in a declining state.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. ધરતું અથવા પ્રમાણિક
વીચારનાર; સારાં નરસાંને પીછાણવાની
સહમજવાલું. *a.* Right-minded, one
capable of distinguishing be-
tween good and evil.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ અથવા પ્રાપ્ત્યુ
પોશાક પહેડેલું; ૨. અવતાર લીધેલું;
૩૫ પકડેલું. *p. p.* Dressed, array
ed. 2 Born, that which has
assumed a form.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. પ્રાપ્ત્યુ
વિ. ગુરત ગુજરી ગયેલું; જલ્દીની ગુરત
મરણ પામેલું. *a.* That which has
died immediately after birth.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. પગ; અરણ્ય;
અવન ગમ્ય ઉપરથી. *n.* The feet.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ કિ.
શહેરને વસાવું. *v.* To found a city.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ વિ. નોકસાન-
કારક; નોકસાન કરનાર. (ગ્રહ ૧૧૭ ગુ'
સંખ્યેપ.) Hurtful injurious.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. ખોરાક.
અવન ગમ્ય; *n.* Food.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. તયાર
ઉભેલું; પાંઉનીઆકું; *n.* Standing
ready, going on foot, pedestrian.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ ના. હાલત;
દરજો; ૨. સરહદ; હદ; State, rank,
condition. 2. boundary, limits.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ કિ. વિ. આલુ, હમેશાં;
(ફાળુ અથવા અંતરુ. આલુ, હમેશાં.
તેનું સંખ્યેપ.) *ad.* Continually,
perpetual.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ વિ. સંભાળ કરવા-
જોગ, જાલવાજોગ. *a.* Fit to be pro-
tected or preserved, worthy of
being taken care of.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ વિ. સંભાળ કરનાર;
સાચવનાર; જાલવનાર. (ભ. ના. ગ્રામ્ય).
અવન ગમ્ય; સંભાળ કરવો; ઉપરથી. *a.* Pro-
tector preserver, one who takes
care.

પ્રાપ્ત્યુ=પ્રાપ્ત્યુ વિ. ધરતું જ
સારું; ઉમદા, ઉત્તમ. *a.* The best,
excellent.

—**પ્રગલ્ભ**=**પ્રગલ્ભ** ના. રીશ-
ની; તેજ. *n.* Light, brightness.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** ના. હાથ અથવા પગને
લગતી સખત ચામડી. ફાં ૭૫; *n.*
Hard skin pertaining to hands
or feet.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** વિ. સજન

લાએકતું; સજ કરવા જોગ. (પ્રગલ્ભ તું
સંશય.) *a.* Worthy of being
punished, deserving of chastise-
ment.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** ભા. ના. ઇજા; નોક-
સાન; *n.* Hurt, harm, injury,
damage.

પ--૯

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** ના. ફરજી ધર્મ.
Chald. ૧૭૩; *to decide, to judge.*
Arab. ૧૭૩; Hibr. ૧૭૩ *a decider, a*
judge; hence a ruler, a chief.
n. Duty, obligation.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** વિ.
હુકમ કરનાર; આજ્ઞા કરનાર. *a.* A com-
mander, one who gives orders.

પ્રગલ્ભ-પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ-પ્રગલ્ભ**
ભા. ના. નાફરમાંની, સરકશી,
હુકમને આડે આવવાનું કામ. *n.* Dis-
obedience, opposition, opposi-
tion to order.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** વિ. હુકમ
કરનાર, આજ્ઞા કરનાર. *a.* One who
commands or orders.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** કિ. કુર
રહેવું, પરહેજ કરવી, વેગલું રહેવું. *v.*
To keep at a distance, to ab-
stain from.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** ના. જનમેલું,
જનમ લીધેલું, પેદા થાયેલું. અવન-
નજી; ફાં ૭૫. *n.* That which
is born, that which has come
into existence.

પ--૧૦

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ**
સાસાની ટાંજાના પાદશાહઓના વખતમાં
યાહગએજા એક પરહેજગાર દસતુરનું ના-
મ છે. આએ દસતુરની તરફની દીનને
લગતી નસીહતો પહેલવી લખાણોમાં ઘણે
ઠેકાંએ નોંધાયેલી છે. The name of a

holy Dastur who lived in the
time of the Sasanian kings.
His religious precepts are to be
found in Pehlwi writings.

પ્રગલ્ભ=**પ્રગલ્ભ** ભા. ના. બદી;
બુરાઈ. *n.* Wickedness, evil, ill-
doing.

મુક=મુક ના. ઉપરી; ૨. વ-
ધારે *n.* A superintendent, an
overseer. 2. More, in addition.

મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

મુખ મુલક=મુખ-મુલક
વિ. મોતની આસીઆતવાળું; ધન દેનારા
અવાસનું. *a.* Having a disposition
to kill, ferocious fierce.

મુગ્ધામુલક=મુગ્ધામુલક ભા. ના.
રીતભાત, તરેહ. *n.* Manner, way,
usage.

મુગ્ધામુલક=મુગ્ધામુલક વિ. મધ્ય,
તમામ. *a.* All, entire, the whole.

મુલક=મુલક ના. ઘર; રહેઠાણ.
અવન મુલક, ઉપરથી. *a.* A house, a
residence.

મુલક=મુલક વિ. એક-
મધ્ય; માફક; જેવું. *a.* Similar,
of a like kind.

મુલક=મુલક ના. ઉપરી; ૨. વ-
ધારે *n.* A superintendent, an
overseer. 2. More, in addition.
મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

મુલક=મુલક વિ. નોકસાંતકારક;
ધન દેનાર. *a.* A hurter, a harmer,
an injurer.

૩—૫૦

મુલક=મુલક ના. આદ્ય-
તાલા. *n.* The self existent, God.

મુલક=મુલક વિ.
પોહવાડનાર. *a.* One who carries or
takes, one who makes to reach.

મુલક=મુલક ભા.
મદદ, સહિત. *n.* Help, assistance.

મુલક=મુલક ના. આદ્ય-
તાલા. *n.* The self existent, God.

મુલક=મુલક વિ.
પોહવાડનાર. *a.* One who carries or
takes, one who makes to reach.

୧-୧

ଘର = ଘର ନା. ଗର; ଘର;
ଘର. ଶରୀର. n. Body, the
bodily frame.

ଘର = ଘର ନା. ଧରମଧୁର, ଘରପୁର.
୨. ଧର, ଉପାଦ. n. A religious
teacher, a priest, a Dastur. 2.
A teacher, a master.

ଘର = ଘର ନା. ଶାଗେର, ଘର-
ଶା. n. A disciple, a pupil.

ଘର = ଘର ନା. ଘର, ଘର;
ଘର. n. A battle, a fight,
a struggle.

ଘର = ଘର ଗୁ. ଶି.
ଘରୀ ନା. ଘର; ନା. ଘର; ନା. ଘର,
ଘର, ନା. ଘର, ପର ଘର (ଘର)
ଘର. n. Dévs, Drujs. Mean,
of low condition.

ଘର = ଘର ବି. ଘର; ଘର.
ଘର. Large ex-tensive.

ଘର = ଘର ନା. ଘର

ଘର = ଘର, ଘର ଘର. n. The
dwelling, plan of the wicked,
the abode of Dévs and Drujs.

ଘର = ଘର ନା. ଘର,
ଘର, ଘର. n. The elements,
elementary substances.

ଘର = ଘର

ଘର = ଘର ନା. ଘରୀ ଘର-
ଘରୀ ଘରୀ ଘରୀ ଘରୀ; ୨.
ଘରୀ, ଘରୀ. n. Things that keep
the compounded body regulated
or make it act in accordance
with law, 2. the elements.

ଘର = ଘର ନା. ଘର; ଘର,
ଘର. ଘର; ଘର. A river.

ଘର = ଘର ନା. ଘର-
ଘର. n. A province, a district.

ଘର = ଘର ଘର = ଘର = ଘର
ଘରୀ ଘରୀ ଘରୀ, ଘରୀ, 'ଘରୀ ଘରୀ
ଘରୀ.' The shining Mino, that
is, Spento Mainius.

୫୬

ଘର = ଘର ବି. ଘର ପର-
ଘର, ଘର ଘର. α. That which
has fallen behind, of inferior
rank.

ଘର = ଘର ନା. ନା.

ଘର, ଘର, ଘର. n. Destruction,
want.

ଘର = ଘର = ଘର ବି.
ଘରୀ, ଘର ଘର, ଘରୀ ଘରୀ. α.
Innocent, sinless, not guilty of
any offence.

ગુણવત્ત્વ ના. માહત્તા, જુઓરગી. station. n. Greatness, grandeur, exalted station.

૧-૬

અવગત્ત્વ ના. સહમજ સક્તી, ચેતવણી આપનારી સક્તી. જેઆરે સારી સહમજ સક્તીને સાર એ બોલ વપરાયેલા હોયછે, તેઆરે તેકની આગળ અથવા બીજા વપરાયેલા આપણને મળેછે; અને જુરી સહમજ સક્તીને સાર એ બોલ વપરાયેલા હોયછે, તો તેની આગળ અથવા બીજા વપરાયેલા આપણને મળેછે. ૨. અંતઃકરણ દિલ; હરદય. ૩. વંધ, જીઆદતી, છળ. ૪. વધારો, વીઆજ. અવગત્ત્વ અથવા અવગત્ત્વ. સંઘ વક્ષણ; અથવા વક્ષણ, જે ઉપરથી પેગમબરને ધ્યાન, ઇઆને 'ગેઆ ચેતવણી વાળો' હેતુ નામ આપેઆમાં આવેલું છે. n. Intelligence, the power or principle that gives warning. 2 conscience, the heart. When this word is intended to denote intelligence that is directed to a good end, the words or is prefixed to it but when in telligence directed towards an evil and is the idea to be expressed the term or is found prefixed). 3. Increase, growth. 4. An increment, interest.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ કિ. અવગત્ત્વ; ધુસતુ; દાએતયતુ. (જીવો વાલ. ૧. લાની ફરહંગને સર્કે ૪૩ મે.)

To enter, to go in, to penetrate, (vide Vol. I. Glossary, p. 43.)

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ ના. આલાસો; વરણન. કોઝારશ; n. An explanation, a description.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ વિ. ઇન-દનાર; નોકસાંન કરનાર. α. A harmer, an inperer.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ વિ. તંગી-પોહ્યાડનાર; સંકટ લાવનાર. અવગત્ત્વ. α. One who causes want, one who brings difficulties.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ અથવા અવગત્ત્વ કિ. અરાય કરતું; હા-ણી પોહ્યાડવી. v. To harm, to injure, to cause damage to.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ બા. ના. હાંસેલ, આએવત. n. In-comeg, ains.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ વિ. હા-ણી પોહ્યાડનાર; નોકસાંન કરનાર. α. One who causes harm, injury or damage.

અવગત્ત્વ = અવગત્ત્વ ના. પાથરણ; બીજાણ. ૨. કિ. પંથરાણ; બી-

keeps an eye on. Interested, having an object. 2. *v.* To be visible, to appear.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 ના. માંલુસ; આદમી;

મનુષ્ય. ૨. પુરુષ, નર, માદીડો. ૩. તકેસકની; અવન સીક. સં. વોર. *n.* A man or woman, a person. 2. A male, a man. 3. Imagination, reasoning.

૨-૨

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 - 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓
વિ. કંગાળ ભતવાણ; *α.* Of miserable body.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 ના. છટો; ડીપુ; કતરો. *n.* A drop.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 ના. રાહમાર; વાટપાડો; લુટાર. *n.* A highway man a plunderer, a foot-pad.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 ના. ઓદાતું ફર- માન; દીદારનો હોકમ. અવન સીક. *n.* God's command, an order of God.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 વિ. ધરાએણું; પુરુષ; પેટ ભરેણું. ફીલ સુ. *α.* Satisfied, full.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 વિ. બુ- રો હોકમ, ભગદીનની વીરધ ફરમાન આપનાર. (સીકસીક, ભગદીનની સંમ- લેની કેળવણી.) *α.* A evil order he who gives commands opposed to the good religion.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 વિ. પસંદ કરવા જોગ; કયુલ રાખવા જોગ. (સીકસીક. સીકસીક. નીમકહલાલી, શુકર ચુલરી, ર. ફિ. આભાર અથવા ઉપકાર માંનવો. Worthy of being approved, fit to be excepted or agreed to.

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 વિ. નીવારણ કરનાર; દુઃખને યાજનાર. *α.* One who avorts, a remover of pain, or distress.

૩-૩

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 ના. બંદીવાન, કેદી, કેદ પડેલું. (જીવો ફક. પેહેલાંની ફરહંગને સફે ૪૬ ને ૧૦૧૭) *n.* A prisoner, one in

custody (vide Vol. I. Glossary, p. 46.)

𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 = 𑀧𑀺𑀭𑀸𑀓 (ફ. દુટકું; દુટીલકું, ર. ફાટકું; ચીરાકું;

Hibr. અને chald. માં ܐܬܬܚܬ to cut
to cut into, of a knife. to
pierce, to prick, of thorns,
pointed weapons, Arab. شاك ,
v. To break, to be broken, 2. to
be torn or split.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના.
કિ. જાહેર થવું; ઝાલવું; રાશન થવું.
(જુલો ૬૩૦ ખીન્નની ફરહંગને સંદે
૨૪ મે.) To become manifest,
to become public, to come
into light. (vide II. Glossary
p. 24.)

— ૯ —

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના. હજારે,
દોર, વખત, મુદત. n. Times, period.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના.
જરતોસ્તી કોમના એક પેગમબર પછી
ખીજો પેગમબર આવે, તાંહાં સુધીનો
વખત, હજારનો દોર. ૨. હજાર વરસની
મુદત. The period or time
intervening between the ad-
vent of the prophet among
Zoroastrians and another. 2.
A period of a thousand years.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના. વિ.
સાથે રહેનાર, માણુમના બદનની અંદર
સંબંધ રાખનાર. α. One who lines
in company with another. one
holding relations within the
body of man.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના. વિ.

સાથી; સોહમતી; સંબંધ રાખનાર.
α. A companion, an associate, a
comrade.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના. શોક,
ઉત્ક્રાંત; ૨. ઉત્ક્રાંતી, ૩. સાહવચેતી;
આગ્રાહી. n. Desire, lagerness. 2.
Encouragement, excitement. 3.
The being on one's guard,
sharpness.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના.
વિ. ઉત્ક્રાંતી કરનાર, ૨. શોકી, ઉત્ક્રાંતવાલું,
૩. આગ્રાહી ભરેલું, સાહવચેતીવાલું.
α. One who encourages or ex-
cites. 2. fond, eager. 3. clever,
sharp, on ones guard.

ܐܬܬܚܬ = ܐܬܬܚܬ ના.
વિ. તેજભરેલું રાખનાર; ઉત્ક્રાંત કરનાર.
α. That which keeps bright or

shining, that which makes larger or enthusiastic.

પેગમ-
અર જરતોસ્ત પછી, જરતોસ્તી ટ્રાલામાં પેદા
થનારા, ખીન્ન પેગમઅરનું નામ. The
name of the prophet who is to
come after Zartost.

પેગમઅર જરતોસ્ત પછી જર-

તોસ્તી ટ્રાલામાં પેદા થનારા તરીકે, પેગમ
અરનું નામ. The name of the
third prophet after Zartost who
is to appear among Zoraos-
trians.

જંદ શુદ્ધી પત્રક.

අංක.	අංක.	පාලි.	සංස්කූත.
128	16
128	21
129	6
126	6
126	11
130	1
130	11
133	19
134	13
139	11
136	6
136	13
143	13
144	8
149	20
141	6
141	9
146	16
150	21
142	6
149	23
141	22
146	6
..
..	19
150	2
151	28

[illegible][illegible][illegible]

၆။ မြန်မာ့အလင်းစာမူကြမ်းအကျဉ်းချုပ်

۱- در فصل ۱۱. ۲- در فصل ۱۲. ۳- در فصل ۱۳. ۴- در فصل ۱۴. ۵- در فصل ۱۵.

၂၃
၂၂

၁၂၁၂-၁၂၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်၊ နံနက် ၈ နာရီခန့်တွင်

23 { مدد جو. سو-د. ۱۴. مع مدد مع مدد. مدد مدد-۱۴ مدد مدد. 23

[illegible]

24 { دند. سدا دمسوف جاند. د-دغ. ددندو. د-د. } 24

[illegible]

خاندان پروین و سید {۴} . مدفن سید محسن {۱} . خانقاه . بقعه مدینه {۲} . بدین پروین و سید {۳} . دند .

[illegible]

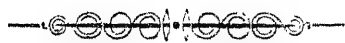
۱. سید افسون دے۔ ۲. سید اسد (ج)۔ ۳. سید اسد۔ ۴. سید اسد۔ ۵. سید اسد۔

فاسطون. فاسطون-دوسا. فاست. فاستون. فاستون و فاستون.

၂၀၂၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့
 အထိ နေ့စဉ် နေ့စဉ် နေ့စဉ် နေ့စဉ် နေ့စဉ်

[illegible]

ਸਕੂਲ (੬੬-੬੭) ਆਦਿ

- ۹۰ } ۱۰ { وایستاد. مذهب. یهود. واندک. سبب. ای. سکس. ای. لول.
- ۹۱ } ۱۱ { وایستاد. د. موعود. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۲ } ۱۲ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۳ } ۱۳ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۴ } ۱۴ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۵ } ۱۵ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۶ } ۱۶ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۷ } ۱۷ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۸ } ۱۸ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.
- ۹۹ } ۱۹ { وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد. وایستاد.

[illegible]

14} 15} 16} 17} 18} 19} 20} 21} 22} 23} 24} 25} 26} 27} 28} 29} 30} 31} 32} 33} 34} 35} 36} 37} 38} 39} 40} 41} 42} 43} 44} 45} 46} 47} 48} 49} 50} 51} 52} 53} 54} 55} 56} 57} 58} 59} 60} 61} 62} 63} 64} 65} 66} 67} 68} 69} 70} 71} 72} 73} 74} 75} 76} 77} 78} 79} 80} 81} 82} 83} 84} 85} 86} 87} 88} 89} 90} 91} 92} 93} 94} 95} 96} 97} 98} 99} 100}

၁ } (၁၃) ခြေစေ့စေ့ မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မဟုတ်ဘဲ မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

ခြေစေ့စေ့ မြေကပ်ကပ်

၂ } မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

၃ } မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

မြေကပ်ကပ်-သ. နေရာအရပ်အရပ်

၁၂၁} မြေကပ်. ဗဟိကမေဏ္ဍာရ-ဗြဟ္မာ. - ဗြဟ္မာဗြဟ္မာ. မြေကပ် (၁၁၀)

[illegible][illegible][illegible]

၁၆။ မြန်မာ့အလင်း

[illegible]

[illegible]

၆၆ } ငှက်-ဗဟို . ဘ-မဉ္ဇရီ . ၆၆

{₂²

[illegible][illegible][illegible]

مجلسه اول، واکت، مجلس شورای اسلامی، مجلس شورای اسلامی، واکت، مجلس شورای اسلامی -

[illegible]

၇၇၇
 ၇၇၈
 ၇၇၉
 ၇၈၀
 ၇၈၁
 ၇၈၂
 ၇၈၃
 ၇၈၄
 ၇၈၅
 ၇၈၆
 ၇၈၇
 ၇၈၈
 ၇၈၉
 ၇၉၀
 ၇၉၁
 ၇၉၂
 ၇၉၃
 ၇၉၄
 ၇၉၅
 ၇၉၆
 ၇၉၇
 ၇၉၈
 ၇၉၉
 ၈၀၀
 ၈၀၁
 ၈၀၂
 ၈၀၃
 ၈၀၄
 ၈၀၅
 ၈၀၆
 ၈၀၇
 ၈၀၈
 ၈၀၉
 ၈၁၀
 ၈၁၁
 ၈၁၂
 ၈၁၃
 ၈၁၄
 ၈၁၅
 ၈၁၆
 ၈၁၇
 ၈၁၈
 ၈၁၉
 ၈၂၀
 ၈၂၁
 ၈၂၂
 ၈၂၃
 ၈၂၄
 ၈၂၅
 ၈၂၆
 ၈၂၇
 ၈၂၈
 ၈၂၉
 ၈၃၀
 ၈၃၁
 ၈၃၂
 ၈၃၃
 ၈၃၄
 ၈၃၅
 ၈၃၆
 ၈၃၇
 ၈၃၈
 ၈၃၉
 ၈၄၀
 ၈၄၁
 ၈၄၂
 ၈၄၃
 ၈၄၄
 ၈၄၅
 ၈၄၆
 ၈၄၇
 ၈၄၈
 ၈၄၉
 ၈၅၀
 ၈၅၁
 ၈၅၂
 ၈၅၃
 ၈၅၄
 ၈၅၅
 ၈၅၆
 ၈၅၇
 ၈၅၈
 ၈၅၉
 ၈၆၀
 ၈၆၁
 ၈၆၂
 ၈၆၃
 ၈၆၄
 ၈၆၅
 ၈၆၆
 ၈၆၇
 ၈၆၈
 ၈၆၉
 ၈၇၀
 ၈၇၁
 ၈၇၂
 ၈၇၃
 ၈၇၄
 ၈၇၅
 ၈၇၆
 ၈၇၇
 ၈၇၈
 ၈၇၉
 ၈၈၀
 ၈၈၁
 ၈၈၂
 ၈၈၃
 ၈၈၄
 ၈၈၅
 ၈၈၆
 ၈၈၇
 ၈၈၈
 ၈၈၉
 ၈၉၀
 ၈၉၁
 ၈၉၂
 ၈၉၃
 ၈၉၄
 ၈၉၅
 ၈၉၆
 ၈၉၇
 ၈၉၈
 ၈၉၉
 ၉၀၀
 ၉၀၁
 ၉၀၂
 ၉၀၃
 ၉၀၄
 ၉၀၅
 ၉၀၆
 ၉၀၇
 ၉၀၈
 ၉၀၉
 ၉၁၀
 ၉၁၁
 ၉၁၂
 ၉၁၃
 ၉၁၄
 ၉၁၅
 ၉၁၆
 ၉၁၇
 ၉၁၈
 ၉၁၉
 ၉၂၀
 ၉၂၁
 ၉၂၂
 ၉၂၃
 ၉၂၄
 ၉၂၅
 ၉၂၆
 ၉၂၇
 ၉၂၈
 ၉၂၉
 ၉၃၀
 ၉၃၁
 ၉၃၂
 ၉၃၃
 ၉၃၄
 ၉၃၅
 ၉၃၆
 ၉၃၇
 ၉၃၈
 ၉၃၉
 ၉၄၀
 ၉၄၁
 ၉၄၂
 ၉၄၃
 ၉၄၄
 ၉၄၅
 ၉၄၆
 ၉၄၇
 ၉၄၈
 ၉၄၉
 ၉၅၀
 ၉၅၁
 ၉၅၂
 ၉၅၃
 ၉၅၄
 ၉၅၅
 ၉၅၆
 ၉၅၇
 ၉၅၈
 ၉၅၉
 ၉၆၀
 ၉၆၁
 ၉၆၂
 ၉၆၃
 ၉၆၄
 ၉၆၅
 ၉၆၆
 ၉၆၇
 ၉၆၈
 ၉၆၉
 ၉၇၀
 ၉၇၁
 ၉၇၂
 ၉၇၃
 ၉၇၄
 ၉၇၅
 ၉၇၆
 ၉၇၇
 ၉၇၈
 ၉၇၉
 ၉၈၀
 ၉၈၁
 ၉၈၂
 ၉၈၃
 ၉၈၄
 ၉၈၅
 ၉၈၆
 ၉၈၇
 ၉၈၈
 ၉၈၉
 ၉၉၀
 ၉၉၁
 ၉၉၂
 ၉၉၃
 ၉၉၄
 ၉၉၅
 ၉၉၆
 ၉၉၇
 ၉၉၈
 ၉၉၉
 ၁၀၀၀

၁။ နေပြည်တော် - ရန်ကုန် - မန္တလေး - နေပြည်တော်

• နေပြည်တော် • နေပြည်တော် • နေပြည်တော် • နေပြည်တော်

[illegible]

۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

قالب. ۱۵۰-۱۶۰. ۱۷۰-۱۸۰. ۱۹۰-۲۰۰. ۲۱۰-۲۲۰. ۲۳۰-۲۴۰. ۲۵۰-۲۶۰. ۲۷۰-۲۸۰. ۲۹۰-۳۰۰. ۳۱۰-۳۲۰. ۳۳۰-۳۴۰. ۳۵۰-۳۶۰. ۳۷۰-۳۸۰. ۳۹۰-۴۰۰. ۴۱۰-۴۲۰. ۴۳۰-۴۴۰. ۴۵۰-۴۶۰. ۴۷۰-۴۸۰. ۴۹۰-۵۰۰. ۵۱۰-۵۲۰. ۵۳۰-۵۴۰. ۵۵۰-۵۶۰. ۵۷۰-۵۸۰. ۵۹۰-۶۰۰. ۶۱۰-۶۲۰. ۶۳۰-۶۴۰. ۶۵۰-۶۶۰. ۶۷۰-۶۸۰. ۶۹۰-۷۰۰. ۷۱۰-۷۲۰. ۷۳۰-۷۴۰. ۷۵۰-۷۶۰. ۷۷۰-۷۸۰. ۷۹۰-۸۰۰. ۸۱۰-۸۲۰. ۸۳۰-۸۴۰. ۸۵۰-۸۶۰. ۸۷۰-۸۸۰. ۸۹۰-۹۰۰. ۹۱۰-۹۲۰. ۹۳۰-۹۴۰. ۹۵۰-۹۶۰. ۹۷۰-۹۸۰. ۹۹۰-۱۰۰۰. ۱۰۱۰-۱۰۲۰. ۱۰۳۰-۱۰۴۰. ۱۰۵۰-۱۰۶۰. ۱۰۷۰-۱۰۸۰. ۱۰۹۰-۱۱۰۰. ۱۱۱۰-۱۱۲۰. ۱۱۳۰-۱۱۴۰. ۱۱۵۰-۱۱۶۰. ۱۱۷۰-۱۱۸۰. ۱۱۹۰-۱۲۰۰. ۱۲۱۰-۱۲۲۰. ۱۲۳۰-۱۲۴۰. ۱۲۵۰-۱۲۶۰. ۱۲۷۰-۱۲۸۰. ۱۲۹۰-۱۳۰۰. ۱۳۱۰-۱۳۲۰. ۱۳۳۰-۱۳۴۰. ۱۳۵۰-۱۳۶۰. ۱۳۷۰-۱۳۸۰. ۱۳۹۰-۱۴۰۰. ۱۴۱۰-۱۴۲۰. ۱۴۳۰-۱۴۴۰. ۱۴۵۰-۱۴۶۰. ۱۴۷۰-۱۴۸۰. ۱۴۹۰-۱۵۰۰. ۱۵۱۰-۱۵۲۰. ۱۵۳۰-۱۵۴۰. ۱۵۵۰-۱۵۶۰. ۱۵۷۰-۱۵۸۰. ۱۵۹۰-۱۶۰۰. ۱۶۱۰-۱۶۲۰. ۱۶۳۰-۱۶۴۰. ۱۶۵۰-۱۶۶۰. ۱۶۷۰-۱۶۸۰. ۱۶۹۰-۱۷۰۰. ۱۷۱۰-۱۷۲۰. ۱۷۳۰-۱۷۴۰. ۱۷۵۰-۱۷۶۰. ۱۷۷۰-۱۷۸۰. ۱۷۹۰-۱۸۰۰. ۱۸۱۰-۱۸۲۰. ۱۸۳۰-۱۸۴۰. ۱۸۵۰-۱۸۶۰. ۱۸۷۰-۱۸۸۰. ۱۸۹۰-۱۹۰۰. ۱۹۱۰-۱۹۲۰. ۱۹۳۰-۱۹۴۰. ۱۹۵۰-۱۹۶۰. ۱۹۷۰-۱۹۸۰. ۱۹۹۰-۲۰۰۰. ۲۰۱۰-۲۰۲۰. ۲۰۳۰-۲۰۴۰. ۲۰۵۰-۲۰۶۰. ۲۰۷۰-۲۰۸۰. ۲۰۹۰-۲۱۰۰. ۲۱۱۰-۲۱۲۰. ۲۱۳۰-۲۱۴۰. ۲۱۵۰-۲۱۶۰. ۲۱۷۰-۲۱۸۰. ۲۱۹۰-۲۲۰۰. ۲۲۱۰-۲۲۲۰. ۲۲۳۰-۲۲۴۰. ۲۲۵۰-۲۲۶۰. ۲۲۷۰-۲۲۸۰. ۲۲۹۰-۲۳۰۰. ۲۳۱۰-۲۳۲۰. ۲۳۳۰-۲۳۴۰. ۲۳۵۰-۲۳۶۰. ۲۳۷۰-۲۳۸۰. ۲۳۹۰-۲۴۰۰. ۲۴۱۰-۲۴۲۰. ۲۴۳۰-۲۴۴۰. ۲۴۵۰-۲۴۶۰. ۲۴۷۰-۲۴۸۰. ۲۴۹۰-۲۵۰۰. ۲۵۱۰-۲۵۲۰. ۲۵۳۰-۲۵۴۰. ۲۵۵۰-۲۵۶۰. ۲۵۷۰-۲۵۸۰. ۲۵۹۰-۲۶۰۰. ۲۶۱۰-۲۶۲۰. ۲۶۳۰-۲۶۴۰. ۲۶۵۰-۲۶۶۰. ۲۶۷۰-۲۶۸۰. ۲۶۹۰-۲۷۰۰. ۲۷۱۰-۲۷۲۰. ۲۷۳۰-۲۷۴۰. ۲۷۵۰-۲۷۶۰. ۲۷۷۰-۲۷۸۰. ۲۷۹۰-۲۸۰۰. ۲۸۱۰-۲۸۲۰. ۲۸۳۰-۲۸۴۰. ۲۸۵۰-۲۸۶۰. ۲۸۷۰-۲۸۸۰. ۲۸۹۰-۲۹۰۰. ۲۹۱۰-۲۹۲۰. ۲۹۳۰-۲۹۴۰. ۲۹۵۰-۲۹۶۰. ۲۹۷۰-۲۹۸۰. ۲۹۹۰-۳۰۰۰. ۳۰۱۰-۳۰۲۰. ۳۰۳۰-۳۰۴۰. ۳۰۵۰-۳۰۶۰. ۳۰۷۰-۳۰۸۰. ۳۰۹۰-۳۱۰۰. ۳۱۱۰-۳۱۲۰. ۳۱۳۰-۳۱۴۰. ۳۱۵۰-۳۱۶۰. ۳۱۷۰-۳۱۸۰. ۳۱۹۰-۳۲۰۰. ۳۲۱۰-۳۲۲۰. ۳۲۳۰-۳۲۴۰. ۳۲۵۰-۳۲۶۰. ۳۲۷۰-۳۲۸۰. ۳۲۹۰-۳۳۰۰. ۳۳۱۰-۳۳۲۰. ۳۳۳۰-۳۳۴۰. ۳۳۵۰-۳۳۶۰. ۳۳۷۰-۳۳۸۰. ۳۳۹۰-۳۴۰۰. ۳۴۱۰-۳۴۲۰. ۳۴۳۰-۳۴۴۰. ۳۴۵۰-۳۴۶۰. ۳۴۷۰-۳۴۸۰. ۳۴۹۰-۳۵۰۰. ۳۵۱۰-۳۵۲۰. ۳۵۳۰-۳۵۴۰. ۳۵۵۰-۳۵۶۰. ۳۵۷۰-۳۵۸۰. ۳۵۹۰-۳۶۰۰. ۳۶۱۰-۳۶۲۰. ۳۶۳۰-۳۶۴۰. ۳۶۵۰-۳۶۶۰. ۳۶۷۰-۳۶۸۰. ۳۶۹۰-۳۷۰۰. ۳۷۱۰-۳۷۲۰. ۳۷۳۰-۳۷۴۰. ۳۷۵۰-۳۷۶۰. ۳۷۷۰-۳۷۸۰. ۳۷۹۰-۳۸۰۰. ۳۸۱۰-۳۸۲۰. ۳۸۳۰-۳۸۴۰. ۳۸۵۰-۳۸۶۰. ۳۸۷۰-۳۸۸۰. ۳۸۹۰-۳۹۰۰. ۳۹۱۰-۳۹۲۰. ۳۹۳۰-۳۹۴۰. ۳۹۵۰-۳۹۶۰. ۳۹۷۰-۳۹۸۰. ۳۹۹۰-۴۰۰۰. ۴۰۱۰-۴۰۲۰. ۴۰۳۰-۴۰۴۰. ۴۰۵۰-۴۰۶۰. ۴۰۷۰-۴۰۸۰. ۴۰۹۰-۴۱۰۰. ۴۱۱۰-۴۱۲۰. ۴۱۳۰-۴۱۴۰. ۴۱۵۰-۴۱۶۰. ۴۱۷۰-۴۱۸۰. ۴۱۹۰-۴۲۰۰. ۴۲۱۰-۴۲۲۰. ۴۲۳۰-۴۲۴۰. ۴۲۵۰-۴۲۶۰. ۴۲۷۰-۴۲۸۰. ۴۲۹۰-۴۳۰۰. ۴۳۱۰-۴۳۲۰. ۴۳۳۰-۴۳۴۰. ۴۳۵۰-۴۳۶۰. ۴۳۷۰-۴۳۸۰. ۴۳۹۰-۴۴۰۰. ۴۴۱۰-۴۴۲۰. ۴۴۳۰-۴۴۴۰. ۴۴۵۰-۴۴۶۰. ۴۴۷۰-۴۴۸۰. ۴۴۹۰-۴۵۰۰. ۴۵۱۰-۴۵۲۰. ۴۵۳۰-۴۵۴۰. ۴۵۵۰-۴۵۶۰. ۴۵۷۰-۴۵۸۰. ۴۵۹۰-۴۶۰۰. ۴۶۱۰-۴۶۲۰. ۴۶

[illegible]

၁။ မြန်မာ့အလင်းစာမူကြမ်း
 ၂။ မြန်မာ့အလင်းစာမူကြမ်း
 ၃။ မြန်မာ့အလင်းစာမူကြမ်း

၆၆ ခေ . သာသနာ့ဝန်ကြီးဌာန . ရန်ကုန်မြို့ .

(103) 1 { 1
... ..

... ..

... .. 2 { 2

... ..

... ..

... ..

... .. 3 { 3

... ..

... ..

(104) 1 { 1

... ..

... ..

... ..

1

... .. 2 { 2

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

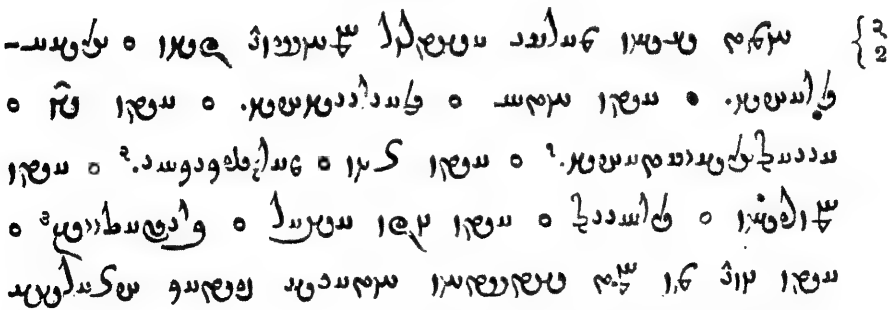
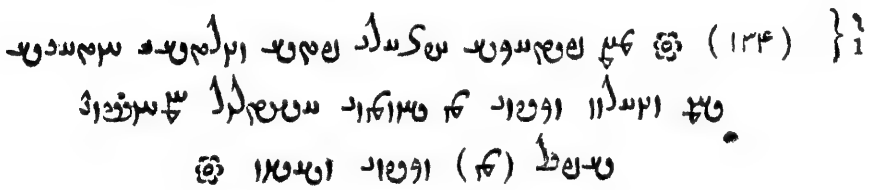

૩. ૧) સુધલી નકલમાં ૧૯૭૭ છે.

પ. ૧) સઘલી નકલમાં ગ્રામ્ય છે.

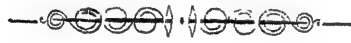
૯. ૧) અસલ નકલમાં આપ્યે જોલ ભુલથી વધેલાછે,

૧૦. ૧) સધલી નકલમાં ૧૫૭૫૫ છે.

૨. ૨૧) સધત્રી નકલમાં ૧૭૫૪ છે. ૨૨) સધત્રી નકલમાં ૭૫ મેલ છે.
૨૩) સધલી ૫૫૫૫૫ છે.
૨. ૧) સધત્રી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫૫૫ છે. ૨) સધત્રી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫૫૫
છે. ૩) સધલી નકલમાં ૫૫૫૫૫૫ છે.

પ્રત્યેક ઓછું (સૂચક) સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં
 જો કોઈ એકાગ્ર અને વિચાર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં

{ ૧ } (૧૨) એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં

{ ૨ } પ્રત્યેક એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 એક સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં

૨. ૩) સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં
 છે. ૫) સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં

૨. ૧) સૂચક-શબ્દોના સમૂહમાં એકાગ્ર અને તે સમૂહમાં

{ ૧ } (૧૩૦) જો કે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

{ ૨ } સરકાર કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

તે કોડ લાગુ થાય તો તે કોડ લાગુ થાય

૨. ૧) સંઘલી નકલમાં ફેર મળે છે. ૨) સંઘલી નકલમાં મળે છે. ૩) સંઘલી

નકલમાં મળે છે. ૪) સંઘલી નકલમાં મળે છે. ૫) સંઘલી

નકલમાં નથી. ૬) આખે આખારત અસલ ધરિનથી આવેલી

નકલમાં ભુલથી લખાએલી નહી હોવાથી સંઘલી નકલમાં તે મળતી નથી.

લેણદારોએ રાજાનાં પુત્રોને મળ્યાં અને તેમને મળીને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને

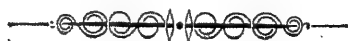
૧} (૧૨૪) તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને

૨} તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને
 તેમણે તેમની પાસેથી પાંચ હજાર રૂપિયા લીધાં અને

૧. ૧) સુધાની નકલમાં 'સુધાની' છે.

૨. ૧) સુધાની નકલમાં 'સુધાની' મળેલું છે. ૨) આ બોલ લખનારની ગદ્યલેખની
 નીકળી ગયેલી હોવાથી વધારેમાં આવેલાં છે.

שכחתיך ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית

{¹ (144) }
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית

{² }
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית
 ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית ונשחית

[illegible][illegible]

૧૬. ૧) સઘલી નકલમાં ૬૫૭ છે.

૧. ૧) સધલી નકલમાં ૧૬૫ મળેછે. ૨) સધલી નકલમાં ૧૭૦૧૩૩૫ મળેછે.

૩) સુધ્ધલી નકલમાં ૬૬ છે.

[illegible][illegible]

$\left. \begin{matrix} 2 \\ 3 \\ 4 \\ 5 \end{matrix} \right\}$
 $\left. \begin{matrix} 1 \\ 2 \\ 3 \\ 4 \end{matrix} \right\}$
 $\left. \begin{matrix} 5 \\ 6 \end{matrix} \right\}$

૨. ૩) સધલી નકલમાં ૫૭૭૫૫૧ મલે છે.
૧. ૧) સધલી નકલમાં ૧૫૭ છે.
૨. ૧) સધલી નકલમાં ૫૭૭૫ મલે છે.
૪. ૧) સધલી નકલમાં ૫૭૭૫૫૧ મલે છે.

(၁၃-) ဤ မှတ်တမ်းကို ရေးသားရာတွင် အောက်ပါ အချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်ပါသည်။

—❖—❖—❖—❖—❖—

2} ספרים כ"ח וזקוקים וא' ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים
 ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים
 ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים ספרים

૨. ૭) દ. એ. વાલી નકલમાંથી ૫૦૦૫૧ થી તે ૫૦૦૫૨ શુધીનું લખાણ
નકલ કરનારની સુકથી નીકળી ગયેલું છે.
૩. ૧) દ. એ. વાલી નકલ સેવાએ ખીજીઓમાં ૫૫૦૫૩ મળે છે. ૨) દ. એ.
વાલી નકલમાં ૫૦૦૫૩ છે. ૩) સઘલી નકલમાં ૫૫૦૫૩ છે.
૧. ૧) સઘલી નકલમાં ૧૦૫૩ છે. ૨) સઘલી નકલમાં ૧૧ મળે છે.
૨. ૧) સઘલી નકલમાં ૫૦૦૫૩ મળે છે. ૨) સઘલી નકલમાં ૧૦૫૩ છે.
૩) સઘલી નકલમાં ૧૦૫૩ મળે છે.

૨. ૩) આગ્રે બોલ નકલ કરનારની ભુલથી નીકળી ગયેલો દોસે છે.
૪) દસતુર એ. વાલી નકલમાં ~~મુલક~~ છે. ૫) મધલી નકલમાં ~~મુલક~~ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલ સેવાએ મધલી નકલમાં ~~મુલક~~ છે.

૨. ૩) આગ્રે બોલ નકલ કરનારની ભુલથી નીકળી ગયેલો દોસે છે.
૪) દસતુર એ. વાલી નકલમાં ~~મુદ્રા~~ છે. ૫) મધલી નકલમાં ~~મુદ્રા~~ છે. ૬) દ. એ. વાલી નકલ સેવાએ મધલી નકલમાં ~~મુદ્રા~~ છે.

સમસાર ન થયે સુખ સુખ સુખ ૩ }
 ને વળી કો સમસાર મુક્તિ કદ ને વળી
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧

(૧૧૪) ૩ }
 વાનવેશ ને મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧

૨ }
 ને વળી કો સમસાર મુક્તિ કદ ને વળી
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧
 મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧ મુક્તિ મળે ૧

૧) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૨) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૩) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૪) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૫) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૬) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૭) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૮) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૯) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૧૦) સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના

૧) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૨) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના

૧) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૨) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૩) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના
 ૪) { સમગ્ર જગતના લોકોને જાણવું કે આજેના રોજના રોજના

૬. ૧) સઘલી નકલમાં પ્રાચીન છે. ૨) સઘલી નકલમાં પ્રાચીન છે.
 અસલમાં નથી. ૩) ૬. એ. વાલી નકલમાં પ્રાચીન છે.
 ૪) સઘલી નકલમાં પ્રાચીન છે.

૩. ૧) આએ ફેક્ટરી હમારી તરફથી જુદો પાડવામાં આવેલો છે.

૧} (૧૦) જો કે આ વચ્ચે સ્વસ્થતા સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. આ સ્થિતિમાં જો કોઈ કોઈ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય તો તે સ્થિતિમાં જોઈ શકાય. આ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય.

૨} સ્વસ્થતા સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. આ સ્થિતિમાં જો કોઈ કોઈ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય તો તે સ્થિતિમાં જોઈ શકાય. આ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય.

૩} સ્વસ્થતા સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. આ સ્થિતિમાં જો કોઈ કોઈ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય તો તે સ્થિતિમાં જોઈ શકાય. આ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય.

૪} સ્વસ્થતા સ્થાપિત થઈ ગઈ છે. આ સ્થિતિમાં જો કોઈ કોઈ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય તો તે સ્થિતિમાં જોઈ શકાય. આ સ્થિતિમાં જોઈ શકાય.

૧. ૧) સઘલી નકલમાં હિન્દીમાંથી કોઈ સીદાઈથી એવારત લખવામાં આવેલી છે અને તે પછી ફેરફાર જુદો પાડવાની નીશાંત મેલીને એ પછીની એવારત લખવામાં આવેલી છે. ૨) એ પછીની ફેરફાર જુદો પાડવાની નીશાંત સઘલી નકલમાં છે.

૨. ૧) સઘલી નકલમાં જોઈ શકાય છે. ૨) સઘલી નકલમાં જોઈ શકાય છે.

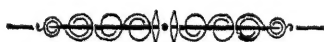
૩. ૧) સઘલી નકલમાં જોઈ શકાય છે. ૨) સઘલી નકલમાં જોઈ શકાય છે.

૩) દસરૂર તે. વાલી નકલમાં જોઈ શકાય નથી. ૪) સઘલી નકલમાં જોઈ શકાય છે.

૧} (૧૦૩) જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના

૨} જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
૩} જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના

૧} (૧૦૪) જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના

૨} જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના
જિજ્ઞાસુની કલ્પના અને જિજ્ઞાસુની કલ્પના

૧. ૧) એ. વાલી નકલમાં ગણા મળે છે.

૨. ૧) સંધલી નકલમાં મળે છે.

૩. ૧) સંધલી નકલમાં મળે છે. ૨) સંધલી નકલમાં મળે છે.

૧. ૧) સંધલી નકલમાં મળે છે.

૨. ૧) દ. ત. વાલી નકલમાં મળે છે. ૨) સંધલી નકલમાં મળે છે.

૩) સંધલી નકલમાં એ પછી ફેરફાર થયો છે. ૪) સંધલી નકલમાં મળે છે.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.53/Sun - 34175

Author— Sunjara, P.D.B.

Title— Dinkard, Vol.III.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return
--------------	---------------	----------------

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

B.B., 14B, N. DELHI.